

NOVI GLASNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

OB DNEVU JLA

TRIDESETIČ V SVOBODI

Oborožene sile naše samoupravne socialistične družbe, z njimi pa tudi vsi jugoslovanski narodi in narodnosti že tridesetič praznujemo 22. december v svobodi. Ta dan resnično že dolgo ni več samo praznik pripadnikov oboroženih sil. To je zares praznik vsega ljudstva Titove Jugoslavije. Splošni ljudski značaj praznika tega zgodovinskega dneva izhaja iz dejstva, da je naša vojska nastala v narodnoosvobodilni vojni in ljudski revoluciji. Naše oborožene sile pa nadaljujejo slavno vojno tradicijo in so v tridesetletnem obdobju v miru še utrdile in poglobile svojo ljudsko bistvo splošne ljudske obrambe.

Naša slavna vojska je pod vodstvom komunistične partije in tovariša Tita izbojevala v štiriletnem boju svobodo svojemu ljudstvu in prav v tem času zrasla iz njega in ji to daje še večji ljudski značaj. Štiriletni boj je končala v nadvse impozantni sestavi — 52 divizij z več kot 800.000 borci in starešinami.

Vedno poudarjamo, da je socializmu potreben mir in se zanj zavzemamo z vsemi sredstvi in možnostmi na političnem področju in drugih področjih dejavnosti. Mir je bil potreben naši družbi v preteklem obdobju in je še danes posebno za razvoj novih družbenih odnosov doma in v mednarodnih razmerjih.

Ravno zaradi tega smo bili večkrat izpostavljeni raznim napadom, izsiljevanju in političnim pritiskom samo zato, da bi nas onemogočili v lastnih prizadevanjih. Dogodki pa so v preteklosti potrjevali, kako globoko smo imeli in imamo še danes prav. Saj se vedno zunanji nasprotniki povezujejo z notranjimi in tako združeno nastopajo proti nam.

Naša armada in oborožene sile so se v minulem tridesetletnem obdobju razvijali v neločljiv del naše samoupravne socialistične družbe. Pri tem pa sta ti sili postali neomajna opora pri zagotavljanju miru in varnosti na naših državnih mejah. Njihova moč in borbena sposobnost sta izvirali iz nerazdružljivih vezi z delovnimi ljudmi in ostalimi občani iz enotnosti z vsemi narodi in narodnostmi Jugoslavije. To ni bilo težko doseči, saj so naši narodi v štiriletnem narodnoosvobodilnem boju spoznali, da je njihova vojska edina garancija za mirno pot in varnost in za uspešen razvoj družbe. Zato smo tudi obrambni mehanizem razvili tako, da sleherni občan ve, kaj mu je storiti v morebitni krizni situaciji. Ta naš obrambni mehanizem pa ni nič drugega kot zasnova na splošnem ljudskem odporu. Le-ta pa je razvit in postavljen na strateških izkušnjah naše narodnoosvobodilne vojne in ljudske revolucije, ki ga je v preteklosti in ga še danes idejnopolično napaja naša zveza komunistov pod Titovim vodstvom.

Nenehno oživiljanje sovražne dejavnosti proti nam s strani raznih informbirojevskih, nacionalističnih in drugih proti nam usmerjenih skupin iz pretekle vojne, je jasno opozorilo, da moramo obrambne moči nenehno krepiti in jih razvijati.

Naša ljudska obramba se je v preteklem povojnem obdobju nenehno posodablja z novimi tehničnimi dosežki. Poleg tega se je borila za dvig znanja, sposobnosti in bojne pripravljenosti. Bila je in bo tudi v bodoče velika šola za mladino na obrambnem usposabljanju. Tako je tudi prav, saj so mladi tisti, ki bodo, če bo potrebno, nosili levji delež vojnih naporov.

Naša armada pa ni zaprta v vojašnice, kot so mnoge druge armade po svetu. Njeni pripadniki se s prav tako vemo tako kot v obrambno usposabljanje vključujejo tudi v reševanje vseh družbenih dogajanj doma in v svetu; vedno pripravljeni, da po potrebi priskočijo na pomoč pri pospravljanju raznih kmetijskih pridelkov. Naša armada je nenehno vključena v izgradnjo prometne mreže — cest, železnic, letališč idr.

Prav oborožene sile so veliko prispevale k moralni enotnosti našega ljudstva, združenega v samoupravni družbi, pod Titovim vodstvom in zvezo komunistov. To je tudi garancija, da nam nihče ne more vzeti samoupravljanja, svobode in razbiti našo enotnost in deželo ter nas prisiliti na pokorščino drugim.

Zato je praznik 22. december še toliko bolj naš, ker z njim živimo že trideset let v svobodi. Ob tem prazniku zato čutimo še toliko večji ponos in radost, ker vemo, da je naša obrambna sposobnost čvrsta in enotna.

Rez. polkovnik VID JERIC

Z UREDNIKOVE MIZE

Teden domačega filma, ki ga je Celje in njegova širša okolica devet dni spremljala z velikim zanimanjem — lahko rečemo — slehernika, je pri kraju. Če sodimo le po obisku kinopredstav, je bilo Celje v teh dneh nenehno na nogah in odprtih src do domačega filma. Nekaj malega smo o tem zapisali v današnji številki.

In že smo pred praznikom naše armade. Tokrat tridesetič v svobodi slavimo zmagovalce. Ni lepšega kot ugotovitev, da so naši delovni ljudje in občani v Tednu domačega filma prav filmom s tematiko iz naše revolucije izkazovali največje zanimanje in te filme izredno toplo sprejeli.

Pomeni — naš včeraj živi še danes enako močno, še bolj, v naših srcih. Za praznik JLA so to najlepše čestitke. Čestitke pa pošiljamo čvarjem revolucije prav vsi!

VAS UREDNIK

Občan v uniformi — občan vojak v civilni obleki — 'kakor pač hočete, lahko to primerjavo obračamo gor ali dol. Od leta 1941 sta ljudstvo in njegova vojska neločljivo povezana, odkar pa uveljavljamo, učvrščujemo tudi na območju obrambe samoupravni, občedružbeni princip, se obrambne naloge prepletajo s slehernim družbenim mehanizmom, v najmanjši krajevni skupnosti, v podjetju, šoli ali ustanovi.

Občan je hkrati vojak. Zato mora od časa do časa »osvežiti« svoje znanje, potipati orožje, slišati pok eksplozije, videti učinek bojnih sredstev, da se mu okrepi pripravljenost in samozaupanje. Tako je bilo pred dnevi, ko so pri Libojah vadili diverzanti celjske enote SLO. Na tej vaji je nastal naš gornji posnetek, o dogodku pa berite reportažni zapis na 3. strani.

TDF

INDIJSKA OSVEŽITEV

V Tednu domačega filma so organizatorji obiskovalcem postregli z mnogimi osvežitvami: tokrat so nam prikazali tudi indijske in mehiške filme. Tako smo v kinu Metropol videli v soboto tudi indijski celovečerni film AMANUSH. Predvajanje filma, ki ga je TDF posodila indijska ambasada je občinstvo z zanimanjem spremljalo in ga toplo sprejelo.

Na predstavi je bil navzoč tudi ataše za kulturo indijske ambasade iz Beograda gospod V. P. BHATTIA. Gost si je v času bivanja v Celju ogledal veleblagovnico »T«, ki je na oddelku Studio Modest razstavila indijsko blago, ki so ga ponujale prikupne prodajalke v indijskih narodnih oblačilih.

OBISK

ŽENE IZ SZ

V petek sta dopotovali na tridnevni obisk v Celje delegatki komiteja sovjetskih žena Nina Snješkova in Ljudmila Lebedeva, spremljala pa ju je predsednica republiške konference za družbeno aktivnost žena Olga Vrabličeva. Gostji sta si ogledali vzgojno varstvena zavoda na Otoku in Lavi, obiskali pa sta še Zlatarno, Aureo in Zelezarno Store. Sovjetski predstavnici sta se sestali tudi s predstavniki občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti ter se z njimi pogovarjali predvsem o načinu družbenega dogovarjanja ter samoupravnega sporazumevanja o splošni porabi, zanimali pa sta se tudi za potek družbenega planiranja. Sovjetski gostji sta obiskali še žalsko in velenjsko občino, ogledali pa sta si tudi več kulturnih in zgodovinskih znamenitosti Celja.

D. S.

REGIJA

TEDEN SOLIDARNOSTI

Vsakoletna solidarnostna akcija v »Tednu solidarnosti z vietnamskim ljudstvom« od 14. do 11. decembra je zaradi svoje tradicionalnosti znana tudi že izven naših meja. V to akcijo pa se vključuje tudi pionirski teden solidarnosti od 8. do 14. decembra in ohranja karakter solidarnosti z vietnamskimi pionirji.

V tem času bodo pionirji pristopili h konkretnim akcijam, izobesili bodo zastave ter delili solidarnostne značke za Vietnam. Letošnja akcija slovenskih in jugoslovanskih pionirjev bo stekla pod geslom — DESET TISOČ SOLSKIH TORBIC ZA NAŠE VIETNAMSKE TOVARI-

SEI

MOZIRJE

ZA DAN JLA

Tudi v Gornji Savinjski dolini se skrbno pripravljajo na praznovanje 22. decembra — dneva JLA. Kljub osrednji, občinski praznični dan, bodo dan armade počastili še v nekaterih drugih krajih s primernimi prireditvami.

V dnevih pred praznikom bodo organizirali več obiskov in razgovorov s pripadniki obmejne enote JLA.

ŠENTJUR PRI CELJU

GLASUJMO
ZA

Ko se bomo v nedeljo, 21. decembra odločali na referendumu po vseh običajnih voliščih v šentjurski občini, si moramo istočasno, za našo odločitev predstavljati lastne potrebe in potrebe svojega okolja na vasi in v celotni krajevni skupnosti.

Glasovanje pomeni v naslednjem petletnem obdobju nove šolske in otroško varstvene objekte ter je odločilno za napeljavo zdrave pitne vode, omogoča pa tudi modernizacijo nekaterih prepotrebnih cest. In še kaj. Odločali se bomo za vse tisto, za kar smo se na zborih občanov in delovnih ljudi v preteklem obdobju dogovorili in odločili, da nam je nujno in najpotrebnejše. Najpotrebnejše tudi zato, da bi se nam namenska družbena sredstva močnejše poznala pri urejanju pogojev življenja občanov v vseh predelih občine.

Nihče ne dvomi, da je odločitev za samoodrekanje v dohodku humano, zrelo in globoko moralno dejanje. Vsebuje vse prvine ustavne opredelitve človeka, da sam s svojim prepričanjem odloča o svojem uvažanju pogojev življenja in dela. Bodimo prepričani, da bo takšna naša odločitev ob sodelovanju vseh nas s sredstvi za nove pridobitve v naslednjem petletnem obdobju povrnjena.

Zlasti velja to takrat, ko bomo na tej osnovi lahko v krajevni skupnosti z vsemi argumenti zahtevali sorazmerni delež od različnih samoupravnih interesnih skupnosti, raznih temeljnih organizacij združenega dela in seveda sredstva za manj razvite predele Slovenije. To bodo morali uveljaviti naši delegati v samoupravnih interesnih skupnostih, delavci, zaposleni v različnih temeljnih organizacijah združenega dela in vsi dejavniki v družbenopolitičnih organizacijah.

Naj bo rezultat opredelitve »za samoprispevek«, dne 21. decembra izraz naše ponovne politične opredelitve za naš samoupravni socialistični sistem, za naš vsestranski napredek pogojev dela in življenja. Takšna naša odločitev pomeni temelj dosežkov in izvedbe programa naslednjega petletnega obdobja v naših krajevnih skupnostih.

Vinko JAGODIČ

ŠENTJUR

NA PRAGU ODLOČITVE

Javne razprave in usklajevalni postopki so v krajevnih skupnostih šentjurske občine pri kraju, kajti v nedeljo bo glas občanov že odločal o tem, ali bo v naslednjih petih letih razvoj krajev hitrejši ali ne.

V enajstih krajevnih skupnostih, kjer so imeli samoprispevek tudi že zdaj, bo taka odločitev prinesla prepotrebne ceste, manjkajoči vodovod in naložbe v šolske ter vzgojno varstvene objekte. Če na kratko očrtamo programe v posameznih krajevnih skupnostih, kaj je že bilo s samoprispevkom narejeno in kaj z bodočim samoprispevkom bo, potem se moramo ustaviti ob naslednjih programih:

V krajevnih skupnostih Šentjur — trg, Šentjur —

»Naši krajanj so na samoprispevek dobro pripravljeni, ker vedo, da jim bo prinesel napredek. V nedeljo se bomo odločali za hitrejši razvoj v lastni krajevni skupnosti, kjer nam še marsikaj manjka. Potrebujemo otroški vrtec, ceste, telovadnico, vodovod. Je dejal Ludvik BEVC iz Gorice pri Slivnici.

okolica in Blagovna, je bilo v preteklih letih zbranih skupaj 3.076.210,15 din samopriskov, ki so ga porabili za izgradnjo telovadnice pri osnovni šoli Šentjur ter za pripravljalna dela za drugo fazo osnovne šole in adaptacijo sanitarij. Nekaj sredstev je ostalo izločenih za nadaljnjo gradnjo osnovne šole.

V krajevni skupnosti Ponikva je bil pred petimi leti razpisan samopriskov za modernizacijo ceste Sele—Ponikva, ki so jo tudi zgradili. V krajevni skupnosti Dramlje in Slivnica so bila sredstva iz samopriskov porabljena za komunalna dela, iste namene pa so uporabili denar, ki so ga občani sami zbrali, v krajevni skupnosti Loka pri Zúsmu.

V krajevni skupnosti Pre-

JOZE NOVAK, predsednik krajevnih skupnosti Prevorje je pred odločitvijo za samopriskov še dejal: »Od začetka je bilo nekaj težav, ker so kmetje prispevno stopnjo napačno razumeli. Plačevali bodo 6 odstotkov od celotnega katastrskega dohodka, to pa ni preveč, ker so ti dohodki naših ljudi nizki. Zda smo se sporazumeli.«

vorje je bilo v preteklem obdobju zbranih 76.102,00 dinarjev sredstev samopriskov, ki jih je krajevna skupnost uporabila za vzdrževanje in izgradnjo cest. V krajevni skupnosti Kalobje je bilo zbranih 167.264,00 dinarjev samopriskov, v krajevni skupnosti Planina pri Sevnici pa 287.797,00 dinarjev, v obeh pa so ga porabili za modernizacijo in vzdrževanje krajevnih cest.

Na zborih občanov po posameznih krajevnih skupnostih stih so se v preteklih tednih krajanj odločili za realizacijo naslednjih programov. V krajevnih skupnostih Šentjur — trg in Šentjur — okolica ter krajevni skupnosti Blagovna so občani dali v program za samopriskov predvsem izgradnjo osnovne šole v Šentjurju ter za modernizacijo cest na svojem območju. V vseh treh krajevnih skupnostih bo predvidoma zbrana 2.747.000,00 dinarjev samopriskov letno.

V krajevni skupnosti Ponikva se bodo občani odločali za modernizacijo cest, vodovoda, ambulante in bencinske črpalke. V te namene nameravajo zbrati 400.000,00 dinarjev letno. V tej krajevni skupnosti se tudi ogrevajo za udarniško delo, za kate-rega so se tudi zavezali in bodo o tej obvezi glasovali na referendumu v nedeljo.

V krajevni skupnosti Dramlje bodo iz sredstev samopriskov namenili 60 odstotkov za razširitev osnovne šole, ostala sredstva pa za komunalne objekte ter za vodovod. Zbrali bodo letno 260.000,00 dinarjev. Medtem pa v krajevni skupnosti Slivnica načrtujejo predvsem izgradnjo in rekonstrukcijo cest, vodovoda, telovadnice in ureditev pokopališča, za kar pa bodo zbrali 356.560 dinarjev letno. Po programu krajevnih skupnosti Loka, kjer bodo predvidoma zbrali 140.000,00 dinarjev letno, pa se bodo za ta denar urejale ceste.

V krajevni skupnosti Dobje bodo po odločitvi občanov namenili sredstva iz samopriskov za izgradnjo kulturnega doma, ki bo služil kot večnamenska prostor vsem organizacijam, del sredstev pa tudi za komu-

nalno urejanje. Letno bodo s samopriskovom zbrali 190.000,00 dinarjev. Krajanj krajevnih skupnosti Planina bodo s sredstvi samopriskov gradili in modernizirali krajevne ceste ter bodo v te namene zbrali 287.500,00 dinarjev letno.

V krajevni skupnosti Kalobje in krajevni skupnosti Prevorje pa so sredstva iz samopriskov namenili tako kot v večini krajevnih skupnosti — za ceste, vodovod ter druge komunalne objekte.

O teh programih, ki so jih na vseh zborih volilcev vaščani v posameznih krajevnih skupnostih temeljito »obdelali«, se bodo odločali v šentjurski občini v nedeljo. »Klima«, ki smo jo opazili na terenu, je ugodna. O programih in glasovanju pa so nekaj besed spregovorili tudi občani sami. »Pri nas smo že spoznali, da brez samopriskov ne bomo nikamor prišli. Na vseh vaških zbiorih, kjer smo se pogovarjali o programu, je bila udeležba prek 90 odstotkov. Ljudem je potrebno samo dobro vse obrazložiti, da vedo, zakaj se bodo odločali. Pri nas sploh ni vprašanje ali bo referendum uspel ali ne, je samo vprašanje procentov,« je dejal LUDVIK BEVC iz Gorice pri Slivnici.

V krajevni skupnosti Prevorje nam je njen predsednik JOZE NOVAK povedal: »S programi krajevnih skupnosti smo obiskali najmanjši zaselek in ljudem obrazložili, kaj bomo z bodočim samopriskovom zgradili. Strinjali so se, saj se odločajo za prepotrebne ceste, ki ste jih videli,« ko ste se komaj do nas pripeljali. Uredili bomo tudi pokopališče ter dokončali vodovod v Straško gorco in Košnico. Začrtali smo si nalogo, da dobi v naši krajevni skupnosti ceste vsaka vas, ker imamo še vedno vasi, kamor z avtom ne pride.«

Za napredek v šentjurski občini se bodo brez dvoma odločili v nedeljo vsi tisti, ki jim je pri srcu razvoj kraja in želja, da ujamejo korak s časom, ki jih je v preteklosti pustil več pedjevi zadaj.

Z. STOPAR

INTERVJU

PROSTORSKO NAČRTOVANJE

Del srednjeročnega načrta razvoja občine Zalec govori tudi o prostorskem planiranju v občini. Velik pomen pri tem bo imela hitra cesta, pa tudi mednarodna trasa plinovoda, ki bo speljana skozi Savinjsko dolino.

O tem, kako si v Zalcu zamišljajo bodoče prostorsko planiranje, smo se pred dnevi pogovarjali s podpredsednikom izvršnega sveta skupščine občine Zalec, Stancom Lesjakom.

S. Lesjak: »Družbeno planiranje ne more mimo prostorskega razvoja, še posebej pa takrat ne, ko govorimo o uporabi in gospodarjenju s prostorom. Glede na to, da občina Zalec še nima sprejete urbanističnega programa, je treba to storiti v letih do 1980 in to za celotno območje občine. Pri izdelavi urbanističnega programa bomo morali upoštevati predvsem pomen žalske občine v celjski regiji in širšem slovenskem prostoru, bodoči razvoj občine tako glede prostorskih, socioloških in gospodarskih zmoglosti ter optimalno izkoriščanje prostora.

V prihodnjem srednjeročnem obdobju bo zgrajenih nekaj pomembnih objektov v naši dolini, ki bodo prav gotovo spremenili izgled doline. Tu mislim na hitro cesto, daljnovođe visoke napetosti, mednarodno traso plinovoda, ki bo zgrajena do leta 1977, izgradnjo vodovodov in pa na izgradnjo glavnega dolinskega zbiralnika ter centralne čistilne naprave pri kasakem mostu.

Velik pomen bodo imele

tudi tako imenovani industrijski rezervati v okolici industrijskih središč naše občine.

NT: Kako je s stanovanjsko izgradnjo?

S. Lesjak: Poudariti moram, da smo letos realizirali program stanovanjske izgradnje, ki ga je Skupščina naše občine sprejela leta 1972. V tem obdobju smo zgradili okrog tisoč novih stanovanj in sicer 460 v družbenem in 540 stanovanj v zasebnem sektorju. V bodoči stanovanjski izgradnji moramo rešiti stanovanjska vprašanja kot socialni problem, slediti potrebam gospodarstva ter družbenih služb in usklajevati obseg in dinamiko stanovanjske izgradnje z obsegom in dinamiko gradnje spremljajočih objektov. Gre za vrtece, šole, trgovine in podobno. V obdobju 1976 do 1980 bomo po predvidevanjih zgradili okrog sto osemdeset stanovanj letno, od tega okrog sto dvajset v družbenem ter 60 v zasebnem sektorju. S koncentrirano gradnjo bi morali pričeti predvsem v Zalcu, kjer bi zgradili okrog 70 odstotkov vseh stanovanj v ob-

čini, ostalih trideset procentov stanovanj pa bi zgradili v Petrovčah, Šempetru, Prebolu in Polzeli in na Vranskem. Za to pa bodo nujno potrebna komunalna opremljena stavbna zemljišča. Za stanovanjsko izgradnjo bomo v naslednjem obdobju tako potrebovali 40 milijard dinarjev.

NT: Ko že govorimo o prostorskem planiranju morda še nekaj besed o vodnem gospodarstvu...

S. Lesjak: »Gre predvsem za ureditev dveh trajnih stopenj na Savinji. Ena bi naj bila zgrajena na vrhenskem ena pa nad izlivom Bolske. V srednjeročnem programu smo posvetili veliko pozornost tudi urejanju ostalih vodotokov kot so Artišnica, Ložnica, Bistrica, Pirešica, Reka in druge, predvidevamo pa tudi, da bi v prihodnjih le-

tih uredili akumulacijo na Trnavci in to predvsem zaradi melioracije kmetijskih zemljišč.

Za izgradnjo vodovodov smo predvidevali, to kar smo že sprejeli na referendumu. Gre za vodovode v Zalcu, Taboru, Polzeli, na Vranskem, v Grižah, Pirešici, Letušu ter za še nekaj manjših v našem obrobem področju. Program izgradnje vodovodov sloni na tem, da bi omogočili večini občanov na območju naše občine zdravo pitno vodo.

Izgradnja glavnega dolinskega zbiralnika za odpadne vode in centralne čistilne naprave bo v prihodnjih letih ena izmed naših poglavitnih skrbi, saj gre za to, da ohranimo zdravo pitno vodo. Studija odvajanja in čiščenja odpadka za občino, predvideva, da bi zgradili skupno čistilno napravo ne levm bregu ob mostu v Kasazah, levo-brežni sušilni kolektor od Polzele proti Zalcu do Kasaz ter desnobrežni zbiralnik od mostu v Šeščah in do naselja v Trnavi. Investicija za izgradnjo glavnega dolinskega zbiralnika naj bi veljala okrog dve stari milijardi, za primarno kanalizacijo v Zalcu in okolici pa bi potrebovali šest starih milijard dinarjev. Sem je všteta tudi investicija za kanalizacijo v Prebolu, na Polzeli in Šempetru.

JANEZ VEDENIK

DEDEK MRAZ

ZA CICIBANE,
KI NISO V VRTCIH

LUTKOVNE IGRICE si bodo otroci lahko ogledali v ponedeljek, 22. decembra ob 16. uri v vzgojno varstveni ustanovi Tončke Čeče na Mariborski cesti in sicer igrice KLJUKEC IN NJEGOV PSICEK.

V torek bodo v Aškerčevi ulici, v vzgojno varstveni ustanovi Oton Zupančič zaigrali igrice ZAJČKOVA HISSICA, v sredo ob 16. uri pa v vzgojno varstveni ustanovi Tončke Čeč na Hudinji KLJUKEVE DOGODIVSCINE. Ob isti uri pa bodo v vzgojno varstveni ustanovi Zarja na Lavi vrteli igrice Kljukčev rojstni dan.

V četrtek, 25. decembra ob 16. uri bodo v Zarji na Lavi KLJUKEČEV ROJSTNI DAN ponovili.

Od ponedeljka, 22. decembra do ponedeljka 29. decembra se bo torej v Celju zvrstilo veliko prireditev, ki bodo brezplačne in se jih bodo ogledali predvsem otroci, ki niso zajeti niti v šoli niti v vrtcu. In da ne pozabimo brezplačne kino predstave v kinu Dom, kjer bodo 26. decembra zavrteli film Junaki risanege filma.

Za konec prireditev pa se bo v ponedeljek, 29. decembra ob 16.30 v vzgojno varstveni ustanovi Anice Černejeve predstavil TINKIN ZAJČEK.

OBČAN V UNIFORMI

NEVARNI FANTJE

Major Zeljezič Slavko, bivši aktivni inženirski oficir, svoje znanje in izkušnje prenaša na mlajše uniformirane občane, na fante, ki so v enotah SLO bili določeni za diverzante. Nekateri so vojaški rok služili v ustrezni enoti JLA, drugi pa so bili za to dolžnost izbrani v enoti.

Diverzant ostati za dolgo časa brez praktičnih vaj ne more. Treba je spet in spet vzeti v roke milu podobne eksplozivne elemente, si ogledati nov diverzantski vžigalnik, spet obnoviti znanje, koliko eksplozivnih palic podre drevo natančno v isto smer, kot želiš, kolikšna bo jama v cesti, po kateri pričakujejo prihod sovražnika, če vanjo položimo toliko in toliko eksploziva. Koliko eksploziva potrebuje železniška tračnica, koliko debela okrogla cev, koliko napeta pletena železna vrvi in koliko železna plošča debeline tankovskega oklepa.

In še marsikaj je treba znati. Naprimer to, kako je treba obrezati in povezati vžigalne vrvice za vžiganje več miniranih objektov hkrati. Navsezadnje je zelo važno vedeti, kako dolga mora biti vrstica, ki jo prižge diverzant, da odnese celo kožo v zaklonišče, kjer mu posamezni sestavni deli razdejanja, ki ga je povzročil, ne bodo prišli do živčnega

Pred dnevi so fantje diverzanti, ki so razporejeni v celjsko enoto SLO, praktično vadili na opuščeni zemljišču nad rovi nekdanjega libojskega rudnika. Po nekajdnevni predavanjih v učilnici, v inženirskem kabinetu, kjer so se seznanili z novimi eksplozivi in osvežili spomin na stare, že uporabljane, so bili fantje premišljeni v naravo.

Bilo je turobno, megleno jutro. Vojaki manejo roke pod toplimi palerinami, da ne bo zmanjkalo toplote, ko bo treba kopati jame, privezovati eksploziv na drevesa, ki jim je usojeno poslednjič stati vzravnan pod nebo. Diverzanti so se enkrat preračunali potrebno moč za uničenje določenih elementov na zemljišču. Potlej so razdeljeni na skupine začeli nametati eksploziv, pripravljati mrežo za aktiviranje in nazadnje vložili še vžigalnike, s katerimi šele navidez preprosta, higienskemu milu podobna tvarina opravi svojo strahotno rušilno nalogo.

Komandir enote, ki jo je major Zeljezič teh nekaj dni poučeval o že pozabljenih in novih zadevah, kar se tiče diverzantske specialnosti, je bil Žaro. V civilu gradbenik, arhitekt, v vojni poveljuje skupini diverzantov, ki, če kaj storijo, storijo veliko in

izdatno škodo. In takie diplomirani inženir bo bolj natančno vedel, na katerem kraju bo stavbo z najmanj eksploziva najbolj poškodoval, kje bo nastavil eksploziv, da se bo mostna konstrukcija klavirno sesedla v reko, kako z minami onesposobiti vozno kakšne ceste za daljši rok, kako nedolžen griček spremeniti v plaz in težko premagljivo oviro. Diverzant mora znati čuda teh reči. Vedeti, kako zaminirati zemljišče, po katerem pričakujemo napad sovražne pehote, kako za motorizirano enoto, kako če se v bojni vrsti pojavijo tanki. Pa ne samo to. Sovražnik lahko tudi začasno zasede neko ozemlje, vas, zaselek, mesto. Prizadevni in domiselni diverzanti mu morajo življenje in delo v takem selišču hudo zagreniti. V rokah okupatorja lahko eksploziva vse: telefonska slušalka, vrata v dodeljeno spalnico, steklenica z etiketo najboljšega vina, vžigalnik, skatla za cigareto — da, celo kemični svinčnik more pri sovražniku narediti zanesljivo enega invalida več.

Jutri bodo ti fantje spet med nami, ko da so bili na nekajdnevni izletu. In kdo ve, če onstran pri svoji misli ne računa, koliko eksploziva rabi za svoj pisalni stroj?

JURE KRAŠOVEC

CELJE

SRAMOTNA RANA

Zdaj se je premaknilo na več koncih, ne samo na internem oddelku celjske bolnišnice, ne samo na občinski in republiški inšpekcijski službi in niti ne edino na izvršnem svetu celjske občinske skupščine. Upajmo, da bo glas prišel tudi do delovnih ljudi, ki prispevajo del svojega dohodka tudi za zdravstveno varstvo. Zakaj? Ko bodo spoznali stanje, kakršno vlada na tem oddelku celjske bolnišnice — v tehničnem in prostorskem pogledu namreč — in ugotovili, da gre za sramoto, ki bi jo v zdajšnjem času ne smeli poznati, potem prav gotovo ne bo dilem, ali morebitne presežke v dohodku regijske ali občinske zdravstvene skupnosti vračati gospodarstvu ali uporabiti za to, da bodo tudi na internem oddelku celjske bolnišnice rešili nekatera vprašanja tehnične značaja.

Na oddelku sta delali dve inšpekcijski skupini: celjska občinska, ki je stanje samo ugotavljala in republiška, ki

je na podlagi ugotovitev postavila tudi zapisnik in terjala nujne ukrepe. V vseh primerih je bila tolerantna, saj je določila kar leto dni za odpravo nekaterih pomanjkljivosti.

O ugotovitvah obeh inšpekcij je razpravljala tudi izvršni svet celjske občinske skupščine in sklenil predlagati pristojni skupnosti za zdravstveno varstvo, da pripravi sanacijski program in v njem predvidi tudi financiranje teh del. Izvršni svet je šel še dlje. V kolikor bi zdravstvena skupnost ne mogla zagotoviti sredstev za rešitev problema, potem naj bi razpisali v regiji krajevni samoprisepek in tako odstranili rano, ki je preveč boleča.

In kaj so ugotovili inšpektorji? Čeprav po številu prednjačijo sobe, ki imajo po dve do štiri postelje, je vendarle še preveč tistih, v katerih je od pet do dvanajst bolnikov v eni sobi! V teh velikih sobah so postelje tako skupaj, da ni mogoča pravilna nega.

Glede na število bolniških postelj je pereče pomanjkanje stranskih prostorov kot stranišč, kopalnic, dnevnih prostorov itd. Čajne kuhinje so premajhne, zato ni mogoče izvesti higienske ločitve čistega in nečistega dela. V ambulantnem traktu je več specialističnih ambulant in laboratorijev, ki nimajo čakalnic. Zato bolniki in občani, ki čakajo na pregled, stojijo na hodniku. Stranišča so skupna za bolnike in zdravstveno osebje. Hodnik je slabo zračen. Za zdravstveno osebje primanjkuje sanitarnih prostorov. Nevarnost predstavljajo električna napeljava s priključki. Za zasilno razsvetljavo v času izpada električnega toka uporabljajo petrolejke in sveče. Manipulacija s perilom je zastarela, prav tako transport hrane iz kuhinje na oddelke. Skratka, dovolj, za nujno in takojšnjo intervencijo, in to zaradi skrbi za delovnega in bolnega človeka. Zaradi človeka!

M. BOŽIČ

ŠOŠTANJSKI KOROŠKI BORCI

AKTIVNI TUDI ZDAJ

Člani občinskega odbora Zveze prostovoljcev-borcev za severno mejo 1918/19 s sedežem v Šoštanju so se zbrali na običnem zboru. Od prejšnjih tridesetih borcev, kolikor jih šteje šoštanjska zveza, se je zbrala udeležilo 21, medtem ko je svoj izostanek zaradi bolezni in negibljivosti opravičilo devet.

Iz obširnega poročila o delovanju zveze v minulih dveh letih mandatni dobi predsednika Franja Stanovška povzamamo, da je bilo delo pestro in požrtvovalno. Vsa dejavnost je bila usmerjena v skrb za borčevske pravice, ki jih v bivši Jugoslaviji borci za

severno mejo niso dosegli. Priznane so jim bile šele z zakonom 1968. leta.

Zveza ima svoj lastni prapor, s katerim obiskujejo spominska obeležja pa tudi tovariška srečanja z drugimi zvezami.

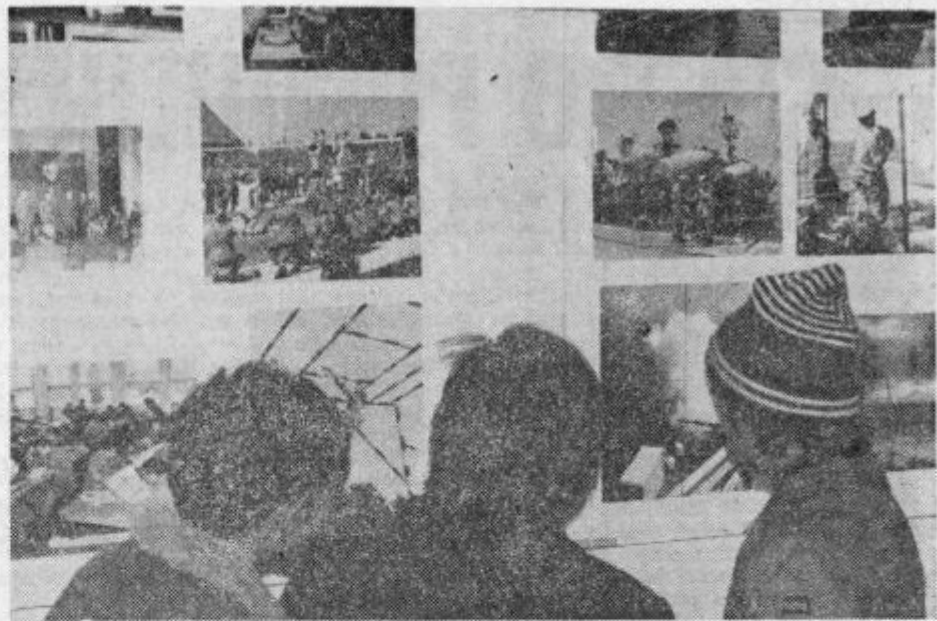
Ker so vsi borci za severno mejo prekoračili starost 76 let, je umrljivost čedalje večja. V zadnjih dveh letih je umrlo 12 članov. Tako ima zveza zdaj le še 30 članov. Občinsko priznavalnino prejema le še šest članov.

Občni zbor je pozdravil tudi predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev

Velenje Filip Lesnjak, ki je obljubil borcem za severno mejo tudi v prihodnje vso potrebno pomoč pri urejanju njihovih problemov, kakor tudi pri izvrševanju na log.

Pred zaključkom zbrata so zbrani borci prostovoljci za severno mejo 1918/19 v posebni točki proslavili še trideseto obletnico svobode.

Ob koncu so poslali po zdravno pismo predsedniku Titu ter resolucijo republiški zvezi borcev prostovoljcev za severno mejo 1918/19 za pospešitev akcije za postavitve spomenika generalu Maistru v Mariboru.

RAZSTAVA JLA — V Savinovem razstavnem salonu v Žalcu so minuli teden odprli razstavo v počastitev 22. decembra Dneva JLA pod naslovom »Iz življenja JLA in teritorialnih enot«. Razstavo je obiskalo več tisoč obiskovalcev predvsem pa osnovnih šol iz žalske občine.

Foto: T. Tavčar

ŽALEC OB 22. DECEMBRU

LETOS ZLASTI SVEČANO

Letošnje proslave Dneva JLA bodo v žalski občini proslavili na bolj svečan način kot prejšnja leta, hkrati pa predstavljajo sestavni del proslavljanja 30 letnice osvoboditve in zmage nad fašizmom. To naj bi bil praznik vseh delovnih ljudi in občanov, odločenih da ohranijo pridobitve narodno osvobodilnega boja in socialistične revolucije, hkrati pa pregled moči splošne ljudske obrambe, izražanje bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti ter njihova pripravljenost, da nenehno dopolnjujejo sistem splošne ljudske obrambe kot garancijo neodvisnosti naše države.

Pri načrtovanju proslavljanja dneva JLA občinski štab

na območju občine sodeluje z vsemi krajevnimi in občinskimi družbenopolitičnimi in društvenimi organizacijami, poveljstvi enot jugoslovanske ljudske armade, organizacijami združenega dela in skupščino občine.

Proslave bodo v osnovnih organizacijah Zveze rezervnih vojaških starešin v Žalcu, Preboldu, Petrovčah, Šempetru, na Polzeli in na Vranskem. Osrednja prireditelj pa bo v pepek na Polzeli, kjer bo slovesni zbor. Komandant štaba teritorialne obrambe bo takrat sprejel predstavnike družbenopolitičnih organizacij, javnega kulturnega življenja, delovnih organizacij, šolarjev ter predstavnikov vseh ostalih obrambnih dejavnikov.

Istega dne pa bo sprejem tudi pri predsedniku sveta za ljudsko obrambo.

Na območju občine bodo uredili tudi grobove padlih partizanov, pred spomenike padlih pa bodo polagali vence.

Učenci višjih razredov osnovnih šol, bodo pisali spise na temo JLA. Najboljši spisi bodo nagrajeni. Po šolah bodo prikazovali tudi filme s področja splošne ljudske obrambe, življenja v jugoslovanski ljudski armadi ter teritorialnih enotah. Minuli petek so odprli v Savinovem razstavnem salonu v Žalcu razstavo na temo »Mi in splošni ljudski odpora«.

JANEZ VEDENIK

VODILNI KOMUNISTI V REGIJI

VISOKA ODLIČJA

Ob navzočnosti sekretarjev občinskih komitejev ZKS, predstavnikov pokrajinskega štaba in pokrajinskega odbora SLO, predsednikov medobčinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij in drugih, je sekretar medobčinskega komiteja ZKS Janez Zahraštnek podelil večeraj visoka odlikovanja predstavnika republike političnim delavcem, ki so še posebej znani po delu v

zvezi komunistov, pri uresničevanju koncepta splošnega ljudskega odpora in po delu na informativno propagandnem področju na celjskem območju.

Odlikovanja so prejeli: MILENA VRŠNIK-STIFTER red zaslug za narod s srebrnimi žarki, LOJZE LIBNIK red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem, STANE SENČAR in

OVETO KNEZ red zaslug za narod s srebrno zvezdo ter JOŽE VOLFAND red dela s srebrnim vencem.

Razen tega je Janez Zahraštnek podelil večeraj v Velenju visoki odlikovanji predsednika Tita MILICI PODVRATNIK-SKUBIN in VERI MUSEC-OSLOVNIK za njuno več kot petindvajsetletno delo na odgovornih dolžnostih znotraj organizacije zveze komunistov.

NA TRIBUNI OBČANOV

ŠTIRISTO RADEČANOV

Na zadnji tribuni občanov, ki sta jo sklicala konferenca krajevnih organizacij SZDL in svet krajevnih skupnosti v Radečah, je bil odziv občanov tolikšen, da jih je več kot 100 odšlo domov, ker je bila dvorana prepolna. Na tribuni so obravnavali problematiko zdravstva na radeškem območju. Skrbno postavljeno problemsko poročilo, ki ga je pripravila poseb-

na delovna skupina, je vzpodbudilo izredno zavzeto in v veliki meri konstruktivno razpravo v kateri je sodelovalo prek 30 navzočih. Na zaključku je tribuna sprejela več sklepov in priporočil z namenom, da bi hitro in učinkovito rešili nakopičene probleme v zdravstvu, še posebej vprašanje stalne dežurne službe, občasne ginekološke ambulante, ureditev mladinske zobozdravstvene ambulante, kadrovske izpopolnitve zdravstvene službe itd.

To je bila že četrta tribuna občanov, ki so jo v Radečah organizirali v tem letu z namenom, da bi delovni ljudje in občani čimbolj zavzeto in na demokratični osnovi urejali vprašanja in probleme, s katerimi se srečujejo v vsakodnem življenju.

M. J.

NAZARJE

SPET O POSOJILIH

V skladu s sklepom, da naj bodo seje članov izvršilnega odbora celjske podružnice Ljubljanske banke vsakokrat v drugi občini, je gostiteljstvo nad zadnjim zasedanjem sprejela mozirska občina oziroma kolektiv GLIN Nazarje.

Zato ni naključje, da je začetek dela veljal predstavitvi gospodarskih in drugih problemov Gornje Savinjske doline pa tudi delu in politiki celjske podružnice Ljubljanske banke. Udeležence seje sta pozdravila tudi predsednik mozirske občinske skupščine Franc Šarb in predsednik izvršnega sveta Hubert Herček.

Sicer pa so člani izvršilnega odbora precej časa namenili razpravi in odobravanju posojil za investicijske naložbe in trajna obratna sredstva. Tako med drugim kombinatu Hmezd za izgrad-

njo hladilnice sadja, zatem LIP Slovenske Konjice pa LJK Savinja v Celju, osnovni šoli Šmarje pri Jelšah za ureditev zobne ambulante itd. Z velikim razumevanjem so tudi podprli prizadevanja kolektiva SIP Sempeter, da s kreditnimi sredstvi reši nekaj svojih osnovnih problemov. Seveda pa je izvršilni odbor ob tem razumevanju postavil tudi nekaj svojih zahtev.

CELJE:
HORTIKULTURA

Celjski hortikulturniki znova dokazujejo, da ne počivajo. Danes popoldan bo ob sedemnajsti uri v dvorani posloja socialnega zavarovanja v Gregorčičevi predavanju o baškonskem cvetju. Govoril bo ing. Miha Ogorelec, direktor Volčjega potoka, vmes pa bo prisotnim pokazal tudi nekaj barvnih diapozitivov.

met

**NOVOLETNI
NT
V PETEK,
26. T.M.**

VRANSKO:
OBNOVA
DOMA

Kulturni dom na Vranskem je eden najstarejših v žalski občini, pa tudi eden najbolj dotrajanih, zato je tudi na prioriteten listi Kulturne skupnosti Zalec glede obnove.

Na Vranskem so že imenovali režijski odbor za obnovo doma. Z obnovo doma bodo pričeli v prihodnjem letu, vsa dela pa naj bi končali do leta 1977. Sredstva za obnovo bodo prispevali Kulturna skupnost ter delovne organizacije, v obnovljenem kulturnem domu pa bodo tudi prostori Ljubljanske banke ter butik INDE. J. V.

VELENJE: SEJA
MEDOBČINSKE-
GA SVETA ZSS

V Velenju bo jutri dopoldne prva redna seja Medobčinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije za celjsko območje. Uvodoma bodo na seji razpravljali o programu dela medobčinskega sveta, v nadaljevanju pa bodo sprejeli finančni načrt, izvolili podpredsednika, imenovali sekretarja ter potrdili komisije medobčinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije za celjsko območje.

Po seji si bodo udeleženci ogledali še gradnjo četrte faze Termoelektrarne v Šoštanju.

J. V.

Ta del razprave pa je odpril še problem, ki bi ga pri nas ne smeli poznati. Na seznamu prosilcev za odobritev posojila je bilo tudi neko celjsko podjetje, ki pa je tik pred zasedanjem svojo vlogo umaknilo, ker mu je druga poslovna banka odobrila posojilo po »krajšem postopku« oziroma po takšni poti, ki jo zakon o investicijah prepoveduje. Ali torej zvezni zakon ne velja za vse enako?

Odbor za medsebojna
razmerja
Komunalnega
podjetja Laško p. o.

objavlja
prosto delovno mesto
za:

SALDAKONTISTA

kupcev in dobaviteljev
ter vodenje osnovnih
sredstev

POGOJI:
srednješolska izobrazba in
2 leti delovnih izkušenj
v knjigovodstvu
nižješolska izobrazba in
5 let delovnih izkušenj v
knjigovodstvu

Nastop službe takoj!

Osební dohodek po samoupravnem sporazumu o OD.

Podjetje s stanovanji ne razpolaga.

Kandidati naj pošljejo ponudbe na gornji naslov do 25. 12. 1975.

MOZIRJE:
DEDEK MRZ
ZA VSE ENAKO

V mozirski občini dedek Mrz že lani ni delal razlik. Tako bo tudi letos. Da bi pripravili vsem otrokom enako presenečenje pa tudi vzdušje, ki je prav gotovo najvažnejše, bo dedek Mrz tudi letos obdaril vse otroke enako. Težišče prihodov in prireditev v pozdrav dobremu dedku bo v krajevnih skupnostih. Sredstva za obdaritev otrok pa prispevajo delovni kolektivi, medtem ko je skrb nad izvedbo vseh prireditev prevzelo društvo prijateljev mladine.

CELJE

25 LET MERX KAVE

Zdaj ni šlo samo za proslavo srebrnega jubileja praznjenja Merxove kave. Jubilej so povezali s pomembno delovno zmagajo, z otvoritvijo nove pražarne kave in v tem okviru še nove embalmice itd. Vse to v okviru Merxovih živilskih obratov na Hudičini.

Jubilej pa govori tudi o poti, ki se je začela dokaj skromno in v celoti z ročnim delom pa vse do osvajanja najmodernejših tehnologij. O razvoju in hitrem prodoru na celotno jugoslovansko tržišče govori še en podatek. Medtem ko so v prvih letih sprazili okoli 12 ton, je zdaj že okoli tisoč ton na leto! Velik sikok!

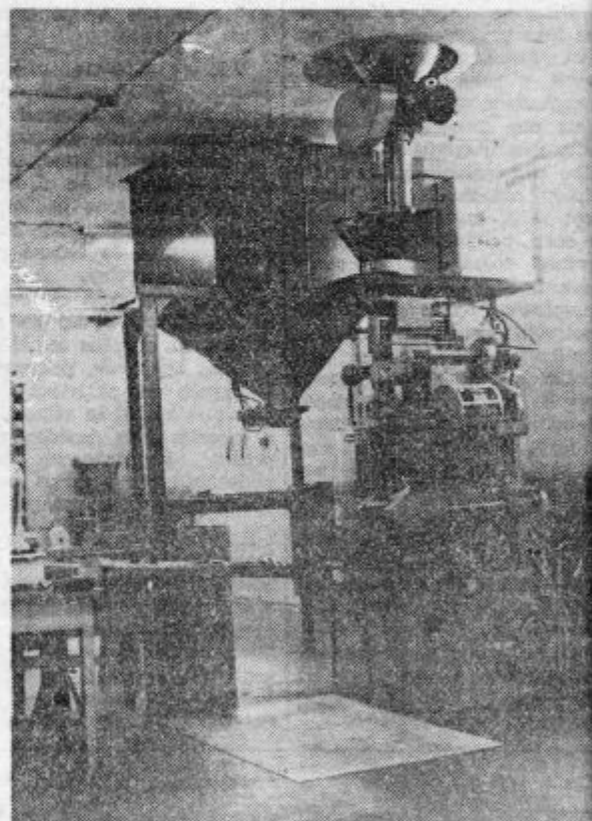
»S ponosom ugotavljamo, da je pražarna najmodernejša v državi in v Evropi. Njene kapacitete krijejo vse trenutne potrebe, tehnologija predelave kave pa je najmodernejša in v celoti avtomatizirana. Kvaliteta kave se je bistveno izboljšala, ker je po novem postopku čas praznjenja kave skrajšan od prejšnjih dvajset na sedem do osem minut, odvisno od željene nianse. Skrajšanje časa praznjenja pa zmanjšuje izgubo aromatičnih in eteričnih lastnosti kave ter omogoča večji izplen. Med hlajenjem kava lebdi na zračni blazini, zato ostanejo zrna nepoškodovana. Ker je hlajenje izredno hitro, so manjše možnosti za razkroj bistvenih sestavin. Kava obdrži dišečo aromo, vse lastnosti popolne svežine,« je med

drugim na slavnostni otvoritvi dejal šef pražarne kave, Oveo Kolenc.

Izpopolnjeno in modernizirano je mletje kave, ki prav tako bistveno vpliva na boljšo kvaliteto. Povsem avtomatiziran je tudi sistem embalmiranja. In končno tu je še dopolnitev laboratorija, ki dela za vse živilske obra-

te Merxa in stalno bdi za kvaliteto vseh živilskih delkov. Tudi kave.

Kolektiv Merxa je za vi obrat pražarne kave menil okoli 27 milijonov narjev, pri čemer ni vrnana vrednost starega skladišča, ki so ga predali za nove obrate.

Stroj za pakiranje kave v novem obratu Merxove pražar

SLOVENSKE KONJICE

ZAKAJ ODPSTOPAMO

Devetmesečni podatki gospodarskih gibanj v konjiški občini kažejo na precejšnja odstopanja dejanskih rezultatov v primerjavi s planiranimi. Tako se je fizični obseg industrijske proizvodnje povečal v primerjavi z istim obdobjem lani le za 7,3 odstotka, čeprav je bil planiran porast za 39 odstotkov. V konjiških organizacijah združenega dela so pričakovali, da bodo proizvodni rezultati v zadnjih mesecih letošnjega leta bolj ugodni, vendar podatki kažejo, da temu ni tako. Nasprotno. Proizvodni rezultati so v nekaterih organizacijah združenega dela v teh mesecih še slabši. Ob tem pa je zanimivo, da so kazalci ekonomičnosti, rentabilnosti in akumulativnosti gospodarstva konjiške občine dokaj ugodni in da se je močno poveča-

lo tudi število zaposlenih v gospodarskih organizacijah. Ob tem pa fizični obseg proizvodnje ni porasel, kar nedvomno kaže na nizko stopnjo produktivnosti dela v organizacijah združenega dela.

Največja odstopanja pa beleži konjiško gospodarstvo na področju izvoza. V občini so namreč planirali, da se bo izvoz letos povečal kar za 70,9 odstotka v primerjavi z lanskim letom, dolej pa se je izvoz povečal le za 38,6 odstotka. Ob tem pa je potrebno povedati, da vrsta večjih organizacij združenega dela ni uresničila planiranih ciljev izvoza. To velja predvsem za Kovaško industrijo Zreče ter LIP in Konus iz Slovenskih Konjic.

O devetmesečnih rezultatih gospodarjenja konjiške občine bodo konec meseca raz-

pravljali tudi delegati zbora združenega dela občinske skupščine. Prav delegati pa bi morali zahtevati, da v vseh organizacijah združenega dela temeljito pretrasejo vzroke, ki so pripeljali do tako velikih odstopanj od sprejetih in dogovorjenih planov. Kajti vse organizacije združenega dela so v začetku leta sprejele stabilizacijske programe, kjer so določile tudi konkretne naloge posameznih nalog. In če so slabi rezultati gospodarjenja tudi subjektivne narave, potem bi bilo potrebno nemudoma zaostri odgovornost vseh tistih delavcev, ki niso izpolnili dogovorjenih in sprejetih nalog.

DAMJANA STAMEJOIC

OB HITRI CESTI

PARTIZANSKA BOLNIŠNICA

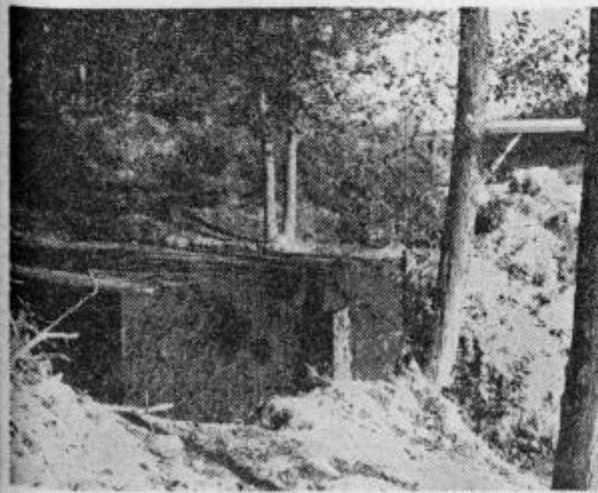

Obnovljena partizanska bolnišnica (mesto kaže puščica) bo ležala v neposredni bližini hitre ceste. Pred njo že utrjujejo izogibalnice.

Bodoča hitra cesta med Hočami in Levcem bo polna zanimivosti. Veliko, predvsem tistih gradbenih, kot so predori in vijadukti je že našlo svoje mesto v sredstvih javnega obveščanja. Le malo kdo pa ve, da bo ob tej cesti lahko videl tudi pravo partizansko bolnico.

Nedaleč od Celja v naselju Cerovec, ki sicer leži v šentjurski občini bodo uporabniki Slovenike lahko ustavili svoje jeklene konjičke in si v miru pod lepimi smrekami v plitki globeli ogledali obnovljeno partizansko bolnišnico. Prav na tem mestu so na pobudo okrožnega komiteja KPS Celje v avgustu 1944 leta ustanovili partizansko bolnico, ki so ji dali ime ZIMA. V bolnici se je od februarja 1945. leta, ko je bila izdana, zdravilo 45 borcev. Zdravil jih je zdravnik Drago Hruševar. V Zimi so se zdravili borci 13., Sercejeve in Tomšičeve brigade in terenci iz okolice. V bolnici so umrli tudi trije borci, ki so jih pokopali ob bolnici. Pozneje po osvoboditvi so jih svojci prenesli v družinska grobišča. V tej bolnici se je med drugimi zdravil tudi namestnik komandanta 13. brigade. Zdravnik Hruševar je sicer vodil seznam borcev, ki so se zdravili v bolnici vendar ga je izgubil. V spominski knjigi, ki obstaja je zapisano, da se dr. Hruševar spominja nekaterih ranjencev, med njimi Gregla iz Dramelj, Kos Martina iz Zalca, Omerza Franca iz Celja, Gaber Mirka iz Celja.

Leta 1959 so 13. septembra svečano zaključili prva ob-

Betonsko ogrodje ZIME, ki jo obnavljajo ob Sloveniki.

novitvena dela pri bolnici. Na pobudo občinskega odbora ZB NOV Sentjur so jo namreč začeli obnavljati že leta 1958. Na slavnosti se je takrat zbralo več tisoč ljudi. Med njimi tudi nekaj preživelih ranjencev te bolnice. Pozneje pa je bolnica znova začela propadati. V letu 1966 so jo obiskali pionirji osnovne šole Franja Vručca iz Hudinje. V knjigo vtisov so takrat zapisali: »Predlagamo, da bi jo nekoliko obnovili, ker je tu v bližini edini spomenik te vrste.« Podobno so zapisali tudi pionirji iz Štor.

Pred leti pa je v Šentjuru znova vzkliła ideja po obnovitvi te bolnice. Vendar je prišlo v tem času do pomembnega naključja. V bližini bolnice so traserji Slovenike po štajerskem delu zabili prve količke, ki so pomenili traso bodoče hitre ceste. Zato so v Šentjuru tudi malo počakali z obnovo. Te so se lotili letos skupaj z izvajalcem del na tem odseku Slovenike Primorjem iz Ajdovščine. Obnova bo veljala, po besedah tehničnega sekretarja ZB NOV Sentjur, okrog 100.000 dinarjev. Letos so napravili betonsko ogrodje. To ogrodje bodo naslednje leto obložili z lesom in bolnico zamaskirali tako kot je bila do izdaje. Upajo, da jim bodo pri delu priskočili na pomoč tudi v Celju. Pravijo, da bo obnova končana še pred dokončanjem dela hitre ceste. Ob bolnici pa bo tudi izogibalnice tako, da bo na ogled vsem, ki jih zgodovina NOV zanima.

TEKST IN FOTO: MILAN BRECL

TURIZEM

V KORAK Z USTAVO

V turističnem življenju na širšem celjskem območju so te dni v središču pozornosti občni zbori osnovnih turističnih organizacij, turističnih društev. Ne gre za običajne delovne bilance ali samo zanje, marveč v tej zvezi tudi za prilagajanje turističnih društev novi ustavi. Zato društva sprejemajo svoja nova pravila, ki so jih tokrat prvič sestavljala skupaj z organizacijami SZDL. Gre za nova programska izhodišča in s tem v zvezi tudi za uveljavitev delegatskega sistema v teh organizacijah, za njihovo večjo odprtost, za večjo pozornost kadrovske strukturi in podobno.

Značilna je ugotovitev, da je v celjski občini že vseh pet turističnih društev imelo svoje zbornice, tako v Vojniku, Strmcu, na Dobrni, v Frankoluvo in Celju. Vsi zbori so lepo uspeli. In ne samo v celjski občini. Tudi drugod. Očitno je, da gre za društva, ki zaradi svoje aktivnosti veliko pomenijo in ki prav zaradi tega povezujejo veliko članov.

FRANKOLOVO: DVAJSET LET DELA

Redni občni zbor je bil hkrati tudi jubilejni, saj praznuje turistično društvo Frankolovo letos dvajsetletnico dela.

Začetki 1955. leta niso bili rožnati. Brez izkušenj, brez denarja... zato pa veliko dobre volje, načrtov. Uspeli so. Društvo si je sčasoma zagotovilo materialno osnovo za svojo dejavnost, predvsem pa za pospeševanje izletniškega turizma. Objekta v Podgorju in v Rovah sta bila prvi koraki na tej poti. Potem še bazen v Verpetah, pa Lindeški grad itd. Sicer pa je društvo prevzemalo tudi druge naloge in jih uspešno reševalo. Zato lahko trdimo, da je Frankolovo z okolico marsikaj pridobilo predvsem po za- slugi te organizacije. Tu di v komunalnem pogledu in tudi v ureditvi gostišča Turist, dvorane in podobno.

Hvaležna je ugotovitev, da je turistično društvo našlo pot sodelovanja z mladinsko organizacijo. In še več, zdaj dela pri društvu kvartet »Frankolovčani«, ki se je predstavil, in to uspešno, tudi ob zaključku občnega zbora.

Cetudi je društvo znalo privabiti v svoje vrste dovolj simpatizerjev, je vendarle na dlani, da bi ne doseglo tolikšnega uspeha, če bi mu ves ta čas ne stala pri vrhu predsednik Bogdan Šnabl

in tajnik Rudi Horvat. Oba sta na zboru dobila srebrni odličji Turistične zveze Slovenije. Sicer pa so diplomje za dolgoletno delo dobili: Jože Turk, Milka Petelinšek, Stefa Štor, Karel Zerovnik in Karolina Hrovat. Posebna priznanja pa so podelili tudi članom prvega in zadnjega upravnega odbora.

CELJE: SPREMEMBA V VRHU

Dobro obiskan. Kot vselej. In tudi tokrat več starejših kot mladih. Je mar skrb za ureditev mesta, za njegovo olepšavo, za vprašanja turističnega razvoja, le zadeva starejših? Sicer pa, navzlic vsemu nekaj novih osvežitvev. V novem upravnem odboru nekaj novih imen, med njimi tudi dijakov oziroma dijakinja turistične smeri ekonomskega šolskega centra.

Sicer pa je prišlo do spremembe tudi v samem vrhu. Po petindvajsetih letih vodenja se je od predsedniškega mesta poslovil Rado Jenko. Na zboru so ga izvolili za prvega častnega društvenega predsednika in mu tudi tako izrekli priznanje za opravljeno delo. Sicer pa se mu je v imenu občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij zahvalili še Marjan Ašič, ki je postal novi predsednik celjskega olepševalnega in turističnega društva.

Društveno vodstvo je

OBČNI ZBORI

prišlo na občni zbor in pred svoje člane z bogato delovno bilanco. Društvo je tudi v minulim mandatu dobi uspešno izvrševalo svoje osnovne naloge. In ne samo te. Znova je bilo organizator številnih pobud za ureditev in olepšavo mesta. Zanimivo je, da je večina opozorilnih pisem zalegla. Ljudje upoštevajo pripombe in predloge, ki prihajajo iz olepševalnega in turističnega društva. In potem uspešni društveni izleti pa tekmovalno za najlepše cvetlice in še kaj. V ta okvir sodi tudi Stari grad. Pri pomb in težav na račun njegovega vzdrževanja je veliko. Pri društvu menijo, da bi morali tu najprej opraviti nujna vzdrževalna dela in šele zatem nadaljevati z raziskovalnimi, sicer pa vse skupaj opraviti tako, da zunanji videz razvalin ne bo odvrčal številnih gostov, izletnikov.

Posebno poglavje v društveni bilanci so prireditve. Letos so zlasti uspele poletne kulturne pa tudi druge.

Ni naključje, če je tudi zbor podprl pobudo, da naj bo akcija občinske skupščine za olepšavo mesta stalna, sicer pa je na tem področju še veliko dela. Prenekateri pločniki kličejo po obnovi. Tudi okolje Glazije in Iparčeve ulice je takšno, da tako ne more ostati. Dvije vožnje motoristov in drugih tudi po sprehajalnih poteh motijo. In potem avtobusna postaja pred kolodvorom. Problem, ki kliče po rešitvi.

Celje potrebuje novi hotel. Sedanje zmogljivosti so razmeroma skromne in preveč zasedene.

Pobud in predlogov pa je bilo še več. Vse to v želji, da bi bilo Celje spet mesto belo in veselo.

LAŠKO: PLAKETA

Delovni obračun turističnega društva v Laškem je imel tudi slavnostno obeležje, saj je na njem glavni tajnik Celjske turistične zveze prof. Zoran Vudler izročil Laščanom plaketo kot priznanje za najboljše turistično društvo na širšem celjskem območju v letošnjem letu.

Vrh tega je podelil odličja Turistične zveze Slovenije, en srebrni in šest bronastih znakov.

Turistično društvo v Laškem je povsem zaslu- ženo osvojilo naslov najboljšie osnovne turistične organizacije na celjskem območju v letošnjem letu. Društvo je zlasti v pripravi na tradicionalno prireditev Pivo in cvetje uspelo povezati v mestu in deloma tudi v občini vse družbene in gospodarske dejavnike. Razen tega se je izkazalo v propagandni in informativni dejavnosti, pri delu urada, v akciji za ureditev mesta in še kje. Za uspešno prireditev »Pivo in cvetje« je društvu izrekla priznanje tudi občinska skupščina.

Kot je v poročilu navedel predsednik Maks Košar, se je društvo tudi v minulem obdobju srečevalo s številnimi težavami in tudi s prepogosto odsotnostjo članov na sejah upravnega odbora. Dostil naporov so vložili za ureditev mesta, za postavitev košaric za odpadke, za ureditev klopi in druge. Žal, so bile te nprave tu in tam predmet tistih, ki mislijo, da morajo vse uničiti.

Ni naključje, če so tudi na tem zboru resno opozarjali na onesnaženo Savinjo in sploh na varstvo okolja. Nekaj težav imajo tudi z zasebniki, ki oddajajo sobe gostom. Nekaterim se namreč zdi, da teh uslug in storitev ni treba prijavljati. Pa se motijo!

Laško turistično društvo bo že v kratkem poskrbelo, da bo vremenika hišica spet kazala pravilne podatke. Dobili bodo namreč nove naprave, hišico pa obnovili.

Ko so sprejemali delovni načrt za prihodnje leto, so vnesli nekaj novosti. Tako tudi koncerte in gledališke predstave. Vse seveda po zaslugi gostovanj. Večjo pozornost pa nameravajo posvetiti tudi izletom, delu turističnega urada, izdaji značilnih razglednic pa tudi spominkov.

Pri volitvah članov novih društvenih organov so predsedniško mesto zupali Albertu Sipku, tajništvo pa Viktorju Mastenu, pa tudi sicer je v upravnem odboru nekaj novih moči.

OBRAZI

la svoj posel, mirno in zanesljivo. Srečevala je partizane na svojih poteh, govorila z njimi in vsi so vedeli: bogatejši bomo še za enega Slovenca. Nekoliko drugače je bilo z Nemci. Poleg vseh takšnih in drugačnih izkušenj je dodala še eno: klofuto, ker ni govorila nemško.

Temu pa so se pridružile še druge težave. 10. decembra 1944 so jo izselili, junija naslednjega leta pa ji je bomba raztrgala sina Branka.

Bilo je hudo in vendar lepo. Tudi takrat, ko je na Topolovem, vasici, dve uri hoda od Kozjega, kjer je dočakala pokoj, nenadoma, med njenim obiskom pri porodnici, ki jo pravkar rodila, zapadel sneg. Bila je v nizkih čevljih...

MILENKO STRASEK

PRIZNANJE PEPCA BELINC

Ko smo bili še majhni, so nas starši strašili s škorklji, kar je pomnilo, da ti bo takrat, ko pride ta velika ptica in prinese v kljunu dojenčka, odvzet primat, ki si ga do- slej imel v družini, pri očetu in materi. Razumljivo, da ptica, ki je sicer lepa, ni imela med otroki posebnega ugleda.

Cerprav otroke še vedno strašijo s škorklji, pa ima vendarle čedalje večjo vlogo babica, poklic, ki je,

kot zagotavljajo same, lep, četudi naporen, human, povezan z neštetiimi zgodami in neizgovornimi. Iz tega razloga je dobila v naši rubriki svoje mesto kozjanska babica v pokoji, Pepca Belinc, ki se lahko pohvali, da imajo otroci, ki jih je spravila na svet, in teh ni malo, že svoje vnuke.

Belinčeva, ali največkrat kar »kozjanska babica«, je opravila babiško šolo v Ljubljani, potem pa se je s svojim znanjem preselila spet na Kozjansko, v rodni Pilštajn in od takrat naprej pa do upokojitve, leta 1946, je pomagala na svet mnogim otrokom, kotlikim sama ne ve. Je že bilo tako v tistih časih pred in po vojni, da je večina žensk rodila svoje potomce kar doma in ne v bolnici, kot je ustaljeno danes.

Kakšno je bilo njeno de- lo, si, če pomislimo, da je

bilo njeno delovno območje Kozjansko, lahko mislimo. Treba je bilo opraviti nešteto obiskov, posegov, za katere danes nujno potrebujemo zdravniška, odločiti o stvareh, ki nikakor niso bile lahke, misliti o človeških življenjih. Vreme pri tem ni igralo nobene vloge, prav tako ne strmine in daljave: babica je mirno korakala v svoj humani vsakdan z zavestjo, da tako pač mora biti. Poznali so jo od prevorskih klancev do Zuzma, Podstrede in bohor- skih strmin in planjav. Ni je bilo hiše, kjer ne bi bila vsaj enkrat dobrodošel gost, bila je najbolj znan gost kozjanskih baje, ki so znane po tem, da se v njih rojeva veliko otrok.

Tudi vojna ni ničesar spremenila v njenem življenju. Navajena vsega hudega, tudi selitev, ki sta jih imela z možem ničliko, je še naprej opravila-

ŠENTJUR PRI CELJU

SKRBI DEDKA MRAZA

V šentjurski občini je od tretjega do šestega leta starosti nad tisoč otrok, 2.300 pa je šoloobveznih, vsi pa prihajajo v poštev za obdaritev dedka Mraza.

Ce bi hoteli teh 3.300 otrok obdariti s paketi v vrednosti 25 dinarjev, bi zato porabili 82.500 dinarjev. Teh sredstev pa občinska zveza društva prijateljev mladine nima, napravila pa je točne sezname delavcev iz posameznih krajevnih skupnosti, ki so zaposleni v celjski občini, njihovi otroci pa bodo obdarovani v krajevnih skupnostih, kamor spada njihova delovna organizacija.

Iz šentjurske občine je zaposlenih v gospodarskih or-

ganizacijah občine Celje 2200 delavcev, sem pa se bo iztekal tudi denar po osebi na zaposlenega po 25 dinarjev. Skupna vsota tega denarja je 55.000 dinarjev.

Sentjurske delovne organizacije, v katerih je zaposlenih približno toliko delavcev kot se jih vozi v Celje, bodo za obdaritev dedka Mraza prispevale svoj delež, vendar bo ta delež znatno manjši kot v tistih delovnih organizacijah, katerih delavci so zaposleni v Celju. Vprašanje samo nastaja, če se bodo otroci iz Kalobja, Prevorij, Dobja in od drugod udeležili obdarovanja dedka Mraza v Celju.

E. R.

VOJNIK

KONCERT ZA MLADINO

Organizacija koncertov za mladino iz leta v leto širi svoj delokrog v okviru celjske občine. Koncertna poslovalnica pri Kulturni skupnosti Celja skuša razvejati svojo dejavnost v širši občinski prostor. Poleg freh abonmajev za celjske osnovne in srednje šole so se prijavile Store in pred nekaj dnevi Vojnik.

Prvi koncert za mladino v Vojniku je bil pred kratkim v avli osnovne šole. Koncert je izvajala sovjetska pianistka Irina Smorodinova, o kateri smo že poročali. Imela je v Sloveniji celo vrsto koncertov v Celju, Ljubljani, Kopru, itd., in končno za mladino v Vojniku.

Za nas je zanimivo, da je bil koncert za šolsko mladino, predvsem za 7. in 8. razrede, nenavadno dobro pripravljen. Šolska avla je kot osrednji šolski prostor zelo primerna za proslave, kon-

certne prireditve in podobno tako glede svoje arhitekture kot glede akustike. Šolsko vodstvo je namenilo koncertu za mladino vzgledno pozornost, ki je obsegala pripravo za koncert, tehnično pripravo dvorane, vzorno obnašanje mladine pod vodstvom številnih učiteljev, vsled česar je potekalo izvajanje odlične pianistke v primernem ozračju. Mladina je poslušala skladbe Schuberta, Rahmaninova in Chopina za čudo pozorno in ni štedila z aplavzi.

Tak odnos do glasbene umetnosti je pravilen, vzgleden in čestitati moramo ravnatelju šole in njegovemu kolektivu za vzpodbuden začetek. Prepričan sem, da bo v nadaljevanju te akcije estetski in vzgojni moment rodil bogate sadove. Vojnik ne bo obrobna vas, ampak kulturni kraj. Še enkrat — čestitamoi!

E. K.

ČAS LETNIH SKUPŠČIN

GRIŽE: ZKPO

Danes popoldne bo v Grižah redni občni zbor Občinskega sveta Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Zalec.

Pregledali bodo rezultate dosedanjega dela, sprejeli nov statut, izvolili nov izvršni in nadzorni odbor ter ob koncu seje sprejeli še programsko usmeritev za leto 1976.

J. V.

RADEČE: GODBENIKI

Pred dnevi so se sestali na svojem rednem občnem zboru godbeniki sindikalne godbe radeške papirnice. Na zboru pa so bili prisotni tudi številni predstavniki družbenopolitičnega življenja v Radečah in v tovarni papirja. Občni zbor je pokazal, da so radeški godbeniki resnično

zelo aktivni in sodijo v vrsto najprizadenejših društev v laški občini. Podatek, da so v zadnjih dveh letih imeli 108 rednih vaj in 106 nastopov, to dovolj zgovorno dokazuje. Ob taki dejavnosti so bila razumljivo tudi vsa podana poročila zelo vzpodbudna. Bogata razprava je opozorila na dva velika problema, ki tareta ta kvalitetni godbeni kolektiv, in sicer: nabava novih glasbil in uniform. Na občnem zboru je bilo dogovorjeno, da bodo godbeniki za uniforme poskrbeli sami, za glasbila pa bodo zaprosili svoj matični delovni kolektiv. Vsi navzoči so bili enotnega mnenja, da sindikalna godba papirnice predstavlja pomemben kulturni in družbenopolitični dejavnik, ki mu je treba dati za njegovo delo vse priznanje.

T. Z.

PROSVETNO DRUŠTVO BRASLOVČE

Zbor in koncert

Na rednem letnem občnem zboru so se minulo nedeljo sestali člani DPD Svobode iz Braslovč. Iz poročila predsednika Franca Debelaka je razvidno, da je bilo delo v preteklem obdobju omejeno predvsem na izboljšanje pogojev dela za prihodnje obdobje. Tako se s takimi posebnimi uspehi v kulturnem delovanju zaenkrat ne morejo pohvaliti, so pa temeljito pre-

uredili dvorano z odrom. Obnovili so centralno ogrevanje, kupili novo peč, preplekali stene, napravili nov strop in pod in drugo. Sredstva so prispevali: Kulturna skupnost občine Zalec, Krajevna skupnost Braslovče in KK Hmezd obrat koooperacije Braslovče.

V preteklem obdobju je delovala knjižnica, ki ima 1600 knjig in 320 izposojevalcev,

polet tega redno vadi moški pevski zbor, ki je nastopal na vseh krajevnih proslavah. Na novo so ustanovili dramsko sekcijo, kjer so člani predvsem mladi od njih pa lahko pričakujejo uspešno in vztrajno delo. V prihodnjem letu nameravajo poživiti kulturno dejavnost, saj bodo po- slej pogoji dela znatno boljši.

Po občnem zboru je bila otvoritev obnovljene dvorane,

ki so jo slovesno proslavili s koncertom moškega pevskega zbora iz Braslovč, ter mešanega pevskega zbora iz Letuša, ki ju vodi Ivan Marovt. To slavlje so združili s praznovanjem 30 letnice osvoboditve Jugoslavije. Na sliki: Moški in mešani pevski zbor na koncertu v Braslovčah.

Tekst in foto: T. TAVCAR

RAZSTAVA

Kipar Dušan Tršar

V petek, 19. decembra, ob 18. uri bodo v razstavišču Likovnega salona v Celju odprli kiparsko razstavo Dušana Tršarja, ki bo razstavljal svoje značilne plastike — objekte. Na otvoritvi razstave bo spregovoril likovni kritik iz Ljubljane Aleksander Bassin, v glasbenem delu pa bo nastopil znani slovenski kitarist Stanko Prek. Razstava bo odprta do 13. januarja.

Dušan Tršar je doma iz Planine pri Rakeku, kjer je obiskoval akademijo za li-

kovno umetnost, ki jo je končal leta 1963, tri leta kasneje pa je diplomiral tudi na kiparski specialki pri profesorju Borisu Kalinu. Takoj je začel razstavljal in prvo od samostojnih razstav je imel prav v Likovnem salonu v Celju.

Sodobna kiparska iskanja se vedno bolj oddaljujejo od tradicionalnega razumevanja plastike kot načina imitativnega predstavljanja ali simbolnega oblikovanja. V to no-

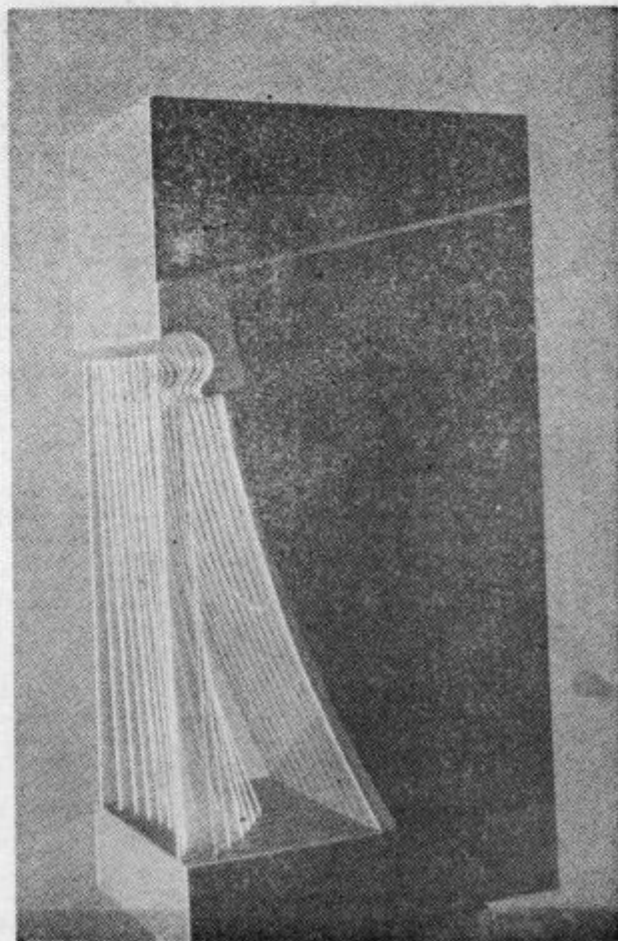
vo smer spadajo tako imenovana optična in kinetična umetnost, umetnost, ki se naslanja na tehnologijo in raziskavo novih materialov in tudi novih optičnih učinkov.

Taka Tršarjeva dela težko poimenujemo s terminom kipi, mnogo primernejša označba je plastika — objekt, luminoplastika ali svetlobni objekt, ki temelji na barvni optiki in uporabi sodobnih materialov kot so pleksi, steklo in neon.

Drobni s TDF

Slovenski filmski igralec Miha Baloh jo je že kar prvi večer primahal v Celje na akademijo s palico. »Bojdas« je zadobil rane na snemanju filma Rdeča zemlja in ga je »ustrašansko« bolela noga. Toda palica, ki jo je imel v rokah, je bila prej last njegovega očeta, ki pa je očitno bil manjši od Mihe za najmanj 15 cm. To se je poznalo tudi v razmerju med palico in Miho. Zato se je včasih zgodilo, da je vstal od mize, pozabil na palico in sploh bil živahen...

Režiser filma Pavle Pavlovič Puriša Djordjević si je ob prihodu v Celje najprej zaželel kisle zelje in kranjsko klobaso. Družbo pri kislem zelju sta mu naslednji dan pri kosilu delala tudi Milena Dravić in Faruk Begoli.

ODLOČITEV ŽIRIJE OB TDF V CELJU: RAZSTAVE

NAGRADE „NT“ IN STOPA

Na sklepnem prireditvi Tedna domačega filma 75, ki je bila v torek v veliki dvorani kina UNION v Celju je žirija za podelitev priznanj TDF 75 revije STOP in NOVEGA TEDNIKA — RADIO CELJE razglasila in vročila igralcem v slovenskih dolgometražnih filmih nagradi revije STOP umetniški sliki akademskega slikarja Ive Subica ter nagradi NOVEGA TEDNIKA — RADIA CELJE.

STOPOVO NAGRADO sta prejela Elvira Kraljeva in Silvo Božič — NAGRADO NOVEGA TEDNIKA — RADIA CELJE pa Olga Kacjan in Marjeta Gregorač.

Odločitev žirije je prebral njen predsednik BOJAN STIH, nagrade pa je vročil BOJAN VOLK, glavni in odgovorni urednik Novega tednika in radia Celje.

IGRALKA LETA

Elvira Kraljeva je s svojim igralskim nastopom v Štiglicem filmu Povest o dobrih ljudeh izoblikovala in ustvarila podobo slovenske matere in žene, ki jo smemo in moramo uvrstiti med reprezentativne like našega literarnega, v Kranjčevem primeru zdaj že klasičnega izročila, obenem pa tudi med zlahtne tipe v sodobnem filmskem igralskem sporočilu. Pristnost, prisrčnost, človečnost, nesentimentalnost, lepota starosti in modrost življenjske izkušnje so estetske, umetniške in naravne kvalitete igre in igranja Elvire Kraljeve v Povesti o dobrih ljudeh. S svojo senzibilno in v poetičnost naravnano igro je naša igralka dopolnila umetniško in hrepenenjsko razsežnost dobrih ljudi v zmagovito življenjsko upanje, veselje in moralno trdnost malih ljudi iz pripo-

vednega sveta Miška Kranjca. V visokih letih svojega življenja, gledališkega in filmskega dela, nam je tako Elvira Kraljeva izročila v premislek umetniški optimizem, čvrstost in nesebičnost ravnanja in mišljenja.

IGRALEC LETA

Silvo Božič je s svojim igralskim nastopom v Ljubičevem filmu Čudoviti prah izoblikoval izvirno individualno podobo pogumne mladosti in revolucionarne mladosti. S preprostimi, toda ne z enostavnimi sredstvi igre in igranja je Silvo Božič ponazoril pogum, vztrajnost in trdnost v mišljenju in v partizanskih od-

ločitvah mladega človeka, mladeniča vojnega časa, ki ve, zakaj se bojuje in zakaj tudi zmaguje. Mirna, naravna igra, ki teži iz detajla v celovitost, iz posameznosti dogodka v splošni pomen in iz življenjske situacije v zgodovinsko usodo. Zato je Božičeva igra tudi eden izmed primerov, kako je moč prikazati revolucijo in njene usodne razsežnosti skozi umetniško izkušnjo mladega

sodobnega igralca. Igralčeva igra tedaj, ki v duetu neke partizanske usode poskuša s humornimi, resignacijskimi pa tudi tragičnimi znaki izoblikovati celovitost življenja in čustvovanja v zgodbi partizanskega bivanja in bojenja za svobodo.

DEBITANTSKA NAGRADA

Olga Kacjanova je s svojim igralskim nastopom v Štiglicem filmu Povest o dobrih ljudeh ustvarila pretresljivo podobo dekliške življenjske nesreče, poezije in hrabrosti. Z zanesljivim občutkom za mero in za umetniško in igralsko pre-

pričljivost in pa za duhovno vsebino neke človeške usode, je Olga Kacjanova ponazorila v sebi in s seboj zvesto uresničitev Štigliceve in Kranjčeve zamisli o življenjski usodi mladega bitja, dekleta, ki ga je udarila nepričakovano huda bolezenska situacija. Zbrana igra, ki z mrtvim očmi igralke išče in tudi najde pogled v duševnost soljudi, je premagala nevarnost melodramatičnosti

življenjske usode. Zato nam mesto solzavosti — življenjska prepričljivost in pretresljivost neke življenjske usode in poti. Olga Kacjanova je pod umetniškim vodstvom režiserja, ustvarila osebo, ki jo odlikujejo življenjski pogum, privrženost zvestobi, a obenem s tem tudi socialni smisel za družino in za sredino, v kateri ta oseba živi, upa in se bojuje tudi za svojo lastno srečo in za mir soljudi.

POSEBNO PRIZNANJE

Marjeta Gregorač je s svojim igralskim nastopom v Duletičevem filmu Med strahom in dolžnostjo izoblikovala in ustvarila impresivno podobo nekonvencionalne, zato pa psihološko in emotivno prepričljive tragične usode mlade kmečke ženske v času vojnega viharja in njegovega nesmiselnega vrtenja groze, strahu in tveganja. Marjeta Gregorač je skrbno artistično in z ustvarjalno disciplino in z resnostjo v izboru igralskih sredstev in možnosti poustvarila lepoto neke mladosti, zvestobe bivanja in prijateljstva v odnosih do soljudi, hkrati s tem pa tudi poguma v življenjskih odločitvah slovenskega dekleta, žene kmetice in nesojane matere v tragediji nesmiselnega vojnega časa. Primer čiste igre obraza, oči, rok, igre iz katere sije jasno razpoloženje, ki v trenutkih izdajstva in mučeniške smrti sporoča sodobnemu gledalcu vero v upanje, v vztrajnost in mir odločitve. Subtilna, nema igra, v kateri se prepričljivost igranja uresničuje kot duhovna podoba poguma antistraha in človeške zvestobe.

III. KLUBSKI FESTIVAL AMATERSKEGA FILMA V VELENJU KONČAN

V času Tedna domačega filma v Celju so tudi v Velenju člani kinokluba Gorenje pripravili svoj že tretji klubski festival amaterskega filma. Zaključili so ga prejšnji petek, od koder je tudi naš posnetek, narejen med govorom predsednika izvršnega odbora kulturne skupnosti Velenja Alojza Zavolovška. O izredno razgibani amaterski filmski dejavnosti v Velenju bomo poročali v eni prihodnjih števil.

Foto: DRAGO MEDVED

Hotel »PAKA« iz Velenja in Velenjska hala

vas vabita na

VELIKO SILVESTROVANJE,

na katerem vas bodo zabavali:

- ansambl »Toneta Kmetca«
- kvintet »Quo Vadis«
- kvartet »Ultra«
- kvartet »The Lechitas« iz Poljske
- humorist »Brežnikov Vanč«

V hotelu »PAKA« vas bosta zabavala ansambl »AVE« in trio »PIPI«.

POHITITE Z NAKUPOM VSTOPNIC IN REZERVACIJ.

Vstopnice prodaja Izletnik v Celju, Zalcu, Mozirju in Velenju, Viator v Slovenj Gradcu, Turistični biro v novi Velenjski hali, hotel »PAKA« na novoletnem sejmu v Velenju in recepcija hotela »PAKA«.

ZAHTEVAJTE CENIK GOSTINSKIH USLUG, KI JE ŽE NA VOLJO.

VABI VAS VELENJE!

LIKOVNI SALON V CELJU

IZKORISTITE PRILOŽNOST, SAJ TA DELA LAHKO UPORABITE KOT NOVOLETNA DARILA.

VABI

VSE LJUBITELJE UMETNOSTI NA RAZSTAVO IN PRODAJO DEL SODOBNIH SLOVENSКИH UMETNIKOV, KI BO DO 31. DECEMBRA V TEHNO-MERCATORJEVI PRODAJALNI SALON »T« NA TRGU PETEGA KONGRESA.

RAZBITI NAČRTI KOZJANSKE DRUŽINE

SMRT JE PRIŠLA Z NOČJO

Ozek prostor v obliki črke L je razsvetljevala le medla žarnica, ki je sejala svojo trpko svetlobo na sedem ljudi: pet malih Grobelškov, mater Nežo in babico. Mali, šestmesečni Bojan, je stegoval ročice proti gostom in se smehljaj.

»Nimamo še elektrike, čeprav smo napeljavali plačali še pred dvema letoma. Že večkrat smo opozorili ljudi od Elektro Krško, da bi vendarle naredili svoje delo, pa nič,« se je skorajda opravičevala mati Neža, vsa v črni, sklepajoč roke na prsih. Družina živi v zelo slabih razmerah. Elektriko so si »izposodili« od sosedu Vinka Jazbeca nedaleč v stran. Vodo so dobili lani v jeseni. Razumljivo je, da jih je zdaj nesreča hudo prizadela.

Ko so pripeljali pokojnika, očeta Danija domov, ga družina ni imela kam dati na mrtvaški oder. Krsto so odpeljali v cerkev na kozjansko pokopališče, medtem pa so doma toliko uredili eno sobo, da so potem pokojnika tam položili na oder in se od njega poslovili.

Družina Grobelšek ni imela lahkega življenja. Selili so se takorekoč iz leta v leto. Prva kozjanska hiša številka je njihovo zadnje pribežališče, a še tukaj niso imeli sreče. Potres ni prizanesel družini. Hišo je tako razmajalo, da jo je komisija brez premišljevanja uvrstila v četrto kategorijo.

»Tudi materi so hišo uvrstili v četrto kategorijo in se dogovorili tako, da bodo sredstva zanjo in za nas združili in nam zgradili novo hišo. Kupili smo načrt, sedaj pa pravijo, da bodo namesto zidane naredili montažno. Vse smo tako lepo zastavili, kupili smo parcelo, mož je bil priden delavec, prizadeven in dober oče, le nekoliko živčen je bil. Pa, kaj bi ne bil, saj se je mogel toliko mučiti, da smo spravili nekaj skupaj. Pri nas življenje ni lahko.«

Neža Grobelšek ni tarnala in jadikovala, kot je to ob takšnih prilikah navada. Vdano je stremela predse, njen pogled je krožil nad glavami otrok in se vselej ustavljal nad glavico malega Bojana.

Avtobusna postaja Store, ura je pravkar nekaj minut čez pol deset zvečer. Dan po dnevu republike. Zastave plapolajo v noči, ki jo razsvetljujejo luči občestnih svetilk in prihajajočih in odhajajočih avtobusov.

Iz smeri Kozjanskega je avtobus pripeljal delavce. Iz njega je stopil Daniel Grobelšek, odpravljajoč se v nočno službo. Napravil je nekaj korakov izza stoječega avtobusa, potem pa ga je zadelo, močna sila ga je zvrtnila v zrak, nato je treščil na asfalt.

Zadel ga je naproti vozeči avtomobil. Med prevozom v bolnišnico je Daniel Grobelšek, doma iz Sonovega, Kozje, št. 1, oče petih otrok, umrl.

»Navajeni smo živeti z malim, skromni smo. Marsikaj že pomagajo otroci, zlasti starejši: štirinajstletni Dani, trinajstletni Branko ter enajstletna Silva. Dragica, ki ima štiri leta, je tudi pridna.

Vse imamo natrpano. Saj bi si uredili, pa smo mislili, da se tako ne izplača, ker se bomo vsak čas selili v novo hišo. Tak je bil naš načrt in vem, da bi ga z možem izpeljala, saj je bil gospodaren človek.«

Res je bilo v izbi vse nakopičeno, toda na dvorišču je bil red. Daniel Grobelšek je pred dvema letoma prišel v to hišico ob potoku, ki takrat ni bila vredna tega imena. Uredil jo je vsaj toliko, da se je dalo v njej živeti, četudi so prvo zimo prebili na goli zemlji, postavil kozolec in gospodarsko poslopje.

Naslednji dan po pogrebu so k Neži in njenim otrokom prišli prvi obiskovalci. Prišli so člani gradbenega odbora iz Šmarja, ki grade občanom

hiše po potresu in Neži zagotovili, da jih bodo pozidali hišo. Rdeči križ iz Kozjega jim je dal 2 odeje, štiri rjuhe in pol tone premoga, iz Lesičnega pa so dobili stara oblačila.

»Pozneje sem izvedela, da bi morala iz Kozjega dobiti druge stvari, ki so mi bile namenjene, mnogo vrednejše kot te. Nič ne dé, hvaležni smo, da je le nekaj. Še kako prav nam bo prišlo. Ko bi vedeli, koliko denarja sem morala izdati te dni. Otrokom sem morala nekaj kupiti za pogreb. Že res, da so se ljudje iz štorske Zelezarne, kjer je delal mož, lepo izkazali. Poravnali so vse stroške za pogreb, sindikat nam je dal 100 starih tisočakov, 214 tisočakov pa nam je ostalo od vencev. In še godba je prišla. Izkazali so se tudi lesički gasilci, ki so vozili krsto...«

V nesreči jim je pomagala tudi kozjanska zdravnica, dr. Ruža Vreg. Obupani materi je poslala štiri zavoje Humane in 10 pienick.

Neža si je popravljala ruto, ki ji je zlezla na obraz. Resni obrazi otrok so se med našim razgovorom stiskali skupaj kot jata premrzlih ptičkov. Iz mrzlega betonskega poda je hladno velo pod strop.

Za zdaj Nežo ne skrbi, za nekaj dni, toda kolesja administracije počasi teko. Kdaj bo dobila denar za možem? Kaj potem, kaj bodo jedli? Otroci se ne sprašujejo, kako njih ne zanima. Bo že postorila mati, da bo prav. Bo že.

»Le še za nekaj dni mi je ostalo denarja, kaj bo potem, ne vem. Toliko smo že pretrpeli pa bomo še to. A kako bo potem, ko bo pozidana hiša, ko se bomo vselili? Kje bomo dobili denar za opremo, za odplačevanje kredita. Dokler je bil mož živ, sva varčevala, pritegovala od ust sebi in malčkom, da bi kaj kupili. Zbrala sva za hladilno skrinjo, televizor, pralni stroj, vse za novo hišo, ki še temeljev nima. Upala sva, da bomo tudi mi nekoč bolje za živeli.«

Nežine skrbi niso iz trte zvite. Moške roke ni več, plače, ki jo je trdo zaslužil, lani je začel delati varilni tečaj in ga končal letos aprila, tudi ne bo več. Res je, da bo družina dobila za pokojnikom pokojnino, toda to bo tudi vse. In končno je tudi res, da si sami hiše ne bodo mogli opremiti. Zdaj, ko so bili torej tik pred tem, da pridejo na zeleno vejo, je usoda pretrgala niti življenja in s tem vse upe družini Grobelškovih iz Sonovega pri Kozjem.

Prišlo bo novo leto, čas veselja, novih načrtov in obračunov, čas daril in razgranosti otrok. Dedek Mraz bo hišo obšel, hišo, kjer vlada žalost in pričakovanje negotove prihodnosti.

V nesreči človek ne biva sam. To so dokazale že obe krajevni skupnosti, Kozje in Lesično, dokazali delovni ljudje Danijevnega kolektiva. Naj bo tako tudi naprej, naj dedek Mraz ne zgreši skromne domačijce.

MILENKO STRASEK

PRAVIČNEJŠI DEDEK MRAZ

Je kaj čudnega, če se je dedek Mraz v ten dneh odpravil po celjskih ulicah in prisluhnil mnenju ljudi, staršev in organizatorjev, saj je do njega dospela vest, da bodo otroci celjske občine obdarovani letos po enotnih kriterijih? Nič več ne bo manjšega in bolj polnega paketa, niti dveh zavitek ne bo na ta način več.

Taka organizacija pa terja veliko priprav, ki so stekle med drugim tudi preko krajevnih skupnosti.

ERIKA SILAK, ortopedagog v delavnici pod posebnimi pogoji: »Pozdravljam misel o letošnjem enotnem obdarovanju dedka Mraza. Za naše varovance, ki jih je dvanajst, bomo pripravili praznovanje na našem oddelku. Za tako praznovanje smo se odločili zato, ker veliko varovancev sploh še ni bilo nikoli obdarjenih, zato bo to zanje enkratno življenje. Vsi že živijo v duhu teh priprav. Imeli bomo tudi program in gostitev in prihod dedka Mraza bo za naše varovance izjemen trenutek.«

LENKA AJDNIK, zaposlena v kadrovske službi na Centru za poklicno usposabljanje in rehabilitacijo invalidov Celje: »Končno, stekla je akcija za enotno obdarovanje otrok. Sindikat nas je obvestil o tem, imam pa pomisleke v zvezi z zaposlenimi izven Celja. Kako bodo naši invalidi pripekljali svoje otroke iz Rimske Toplice, Sentjurja? Obveščenost je slaba in starši se love, ker ne vedo, kje bodo njihovi otroci obdarovani, ker ne poznajo krajevnih skupnosti.«

KAREL GRADISNIK, ki smo ga za mnenje vprašali, ko je prišel na krajevno skupnost Otok vpišati svoje otroke: »Načelno pozdravljam takšno obdarovanje. Mislim pa, da si krajevna skupnost nalaga s tem veliko breme. Zakaj popisovati otroke, ko pa imajo o njih podatke že v šolah in vzgojno varstvenih ustanovah? Zadostoval bi samo popis tistih, ki niso nikjer vključeni. Sicer pa je predvsem važno eno — razveseliti otroke in prav vse obdarovati. Če bo doseženo to, bo cilj izpolnjen.«

FRANC FILIPČIČ: »Pridružujem se mnenju očeta pred mano. Vsakdo pač želi, da ne bi bil njegov otrok prikrajšan za življenje. Saj ne gre toliko za paket, kot za vzdušje, ko pride dedek Mraz. Mislim pa, da smo bili starši o vsem prelahko obveščeni. Radio in časopis — to je že bilo, manjkalo pa je pojasnil v delovnih organizacijah.

Iz vsega srca pa pozdravljam enotno akcijo in upam, da bomo drugo leto, ko bo akcija že utečena, z zadovoljstvom ugotavljali dober začetek.«

Naj bo kakorkoli — led je prebit in enotna akcija dedka Mraza je stekla. Dedek si je pomel roke, pripombe pa si je zataknil za klobuk in zamrmral v brado: to si je vredno zapomniti, vesel pa sem, ker bom delil čisto enake zavitke, pri tem pa si najbolj želim, da ne bi nobenega otroka izpustil. Njegovim željam se pridružujem tudi mi, pa srečno roko in polne koše, dedek Mraz!

Z.S.

ANTON LESJAK, uslužbenec Delavske univerze: »Če je stekla akcija za enotno obdarovanje otrok preko krajevnih skupnosti, potem bi moralo biti na razpolago za vpis otrok več dni. Petek in sobota je bila premalo, zato je veliko staršev prišlo vpišati otroke tudi še v ponedeljek. Pa verjemite mi, vsi z namenom, da otroci iz obdarovanja ne bi izpadli. Pismo dedka Mraza bi pač vsakdo rad imel, ker otroci na to doživljajo težko čakajo.«

pisma

KMET IN NEZGODA

Ljudje skoraj vedno samo kritiziramo, nihče ni kjer ne opravi svojega dela tako, kot bi bilo treba. Pa ni tako. Oglušam se vam s primerom, ki govori o ekspektativnosti in je vreden zahvale.

Sem lastnik srednje velike kmetije v Pustem polju v Zadrebški dolini. Bavim se z živinorejo in poljedelstvom ter v manjši meri z gozdarstvom. Vsa leta po vojni sem sklepal zavarovanja za poslopja proti požarom in drugim povzročiteljem škode, zavaroval sem živino proti poginu, prisilnemu in ekonomskemu zakolu ter za povračilo stroškov zdravljenja. Vedno sem bil deležen velike pozornosti domačega zastopnika zavarovalnice Sava iz Celja, kar mi je dajalo zaupanje za sklepanje novih zavarovanj. Prišlo je tudi do škode in tako tudi do trenutka, ko se je izkazalo, kako koristno je pošteno zavarovanje. Živina je kmetovalcu tako kot delavcu v tovarni stroj, še več. V primerih, ko pride do izgube npr. goveda, prašiča ali konja je zavarovanje velika olajševalna okolščina, ki omogoči hitro normaliziranje na oškodovančevem domu.

Kar trikrat sem imel primer škode, ko je prišla pomoč zavarovalnice do izraza. Na posredovanju tov. Miklavca, zastopnika Zavarovalnice Sava

ter po predložitvi potrebnih dokumentov, nam je bila odškodnina takoj izplačana. V zadnjem primeru sem prejel še celo nagrado, ker sem tudi sam poskrbel, da zavarovana žival ni poginila, ampak se je odredil prisilni zakol.

Želel bi se zahvaliti zastopniku Zavarovalnice Sava, tov. Miklavcu Jožetu iz Trnovca pri Nazarjih za vestno in prizadevno dejavnost na področju zavarovalstva, obenem pa bi priporočal zavarovanje vsem, ki se še niso odločili zavarovati svoje živine, poslopja, premičnine in živino.

Franc Deleja Pusto polje

NEKATERIM JE PREDOBRO

Nekaterim je v življenju tako dobro, da se tega niti ne zavedajo. Ne zmenijo se za kruh, ki leži v košu ali pa ga celo sami vržejo vanj ali na cesto, medtem ko drugi stradajo in umirajo od lakote.

Lepo jesensko popoldne. Stopam po belih stelah v parku. Usedom se na bližnjem klop in se zagledam v otroka, ki brezskrbno poskakuje okoli matere. Čez čas je mati vzela iz torbice zavitek. V lepem papirju je bil kos torte. »Na, sine, jej!« »Ne, tega ne maram! Daj mi banano!«

Mati je molče sledila otrokovim besedam. Vzela v roke banano, jo olupila in mu jo ponudila.

In se zazrem drugam. Na drugi strani klopi je na tleh ležal kos časopisnega papirja. Mar res ljudje ne vidijo koskov za odpadke? Kje je njihova kultura? Vstanem, da bi ga pobrala in vrgla tja, kamor sodi. Tedaj se zagledam v fotografijo. Na časopisni strani sta naslikana dva vietnamska otroka. Zamislil sem: ti otroci ne jedo, kar si poželi. Iz dneva v dan stradajo ali so trpeli zaradi vojne vihere. Zda jim je zagotovo lepše. Toda...?

DRAGICA JAZBEC, Celje, Linhartova 20

PRVIČ V OPERI

Bil sem prijetno presenečen. Dobil sem vstopnico za ogled operne predstave Ero z onega sveta v mariborski Operi.

Ogled te operne predstave je za občane šmarske občine organizirala Kulturna skupnost. Iz naše krajevne skupnosti si je šlo ogledat predstavo 25 ljudi. Skupaj z njimi sem se naslednji dan odpeljal z avtobusom v Maribor. Nikoli še nisem bil v operi in komaj sem čakal na začetek.

Zavesa se je kmalu dvignila in na oder so prišli pevci. Oder je bil ves razsvetljen z reflektorji. Napeto sem poslušal petje, saj so se besede včasih kar izgubljale v igranju velikega orkestra. Čas je hitro mineval in minevala so tudi dejanja. Od vseh dejanj mi je bilo najbolj všeč zadnje. Tako po vsebini, kjer so se spirti spravili, kot po petju, igranju, sceni in kostumih. Na koncu so se nam predstavili vsi nastopajoči.

Ko sem odhajal iz dvorane, mi je po ušesih še vedno odmevala glasba iz opere in petje.

PETER KLAKOČER, novinarski krožek OS Lesično (8. razred)

RIBIČI ZBOROVALI

Ribiška družina Sempeter je ena od najaktivnejših ribiških družin v Sloveniji. Za svoje članke, teh je kar 470 iz širšega celjskega pa tudi mariborskega in ljubljanskega območja, so v petek sklicali izredni občni zbor, na katerem so vskladili družinska pravila na osnovi zakona o članom RD Sempeter, ki se vključuje v akcijo za izgraditev novega ribiškega doma v Presarjih, ki bo eden najlepših v Sloveniji. Ribiči naj bi s prostovoljnimi delom in prispevkom pripomogli za več kot 100.000 ND.

Na koncu naj zapišemo še novico, ki bo zanimala predvsem ljubitelje ribolova v Celju, in sicer bo odslej članstvo enojno in ne več dvojno, kot je bilo do sedaj.

E. M.

NOVOLETNE UGODNOSTI do 31.12.75.

KOVINOTEHNA

EXPORT - IMPORT

v prodajalnah

- IDEAL celje
- KOVITMARKET maribor
- KOVINA maribor
- FUŽINAR jesenice

popust za emailirano posodo EMO celje

15%

10%

popust za izdelke GORENJA PS 620 Bio S in darilo mikser 3 mix električni štedilnik APOLO 103 in darilo tehnična Record

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

62

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Da so bili mnogi učitelji pred vojno res vzor tedanjim mladim generacijam, ni potrebno še obširneje opisovati. Rečemo lahko, da so bili spoštovani in vzorniki. In ko so nastopili za gornjesavinjske najtežje dnevi, meseci in leta, so bili napredni učitelji spet med tistimi, ki so storiili tako, kakor so prej sami govorili in razlagali o življenju, o pravicah in dolžnostih naroda in vsakega posameznika. Njihove življenjske poti in delo v vojni vihrli vse to nazorno izpričujejo.

Šolski ravnatelj v Mozirju — Drago Predan s svojo ženo, učiteljico Leo in z otroci — je bil izseljen v Srbijo. Kot vsi v podobnem postopku, je bil po aretaciji v prvih tednih po okupaciji odveden v zapore, potem v mariborsko vojašnico v Melju in nato s transportom 7. julija iz Brestanice odpeljan v izgnanstvo. V Vrnjački banji se je povezal z začetniki odporneškega gibanja. Tu je bil

takrat močno aktiven znan komunist iz Soštanske Rudi Koren, pisatelj Drago Drušković — Rok Arih in še nekateri izmed številnih izgnancev iz Slovenije. Predan je sodeloval v osvobodilnem gibanju v Vrnjački banji do poletja 1942, ko se je preselil v Banat, v Belo crkvo. Tudi tu je kmalu navezal stike z ljudmi, ki so bili sovražno razpoloženi proti okupatorju in je spomladi 1944. leta organizirano sodeloval v agitpropagandni komisiji okrožnega narodnega odbora in kasneje v kornadi vojaške vojne oblasti.

Dušana Spindlerja je okupacija ujela v Slovenskih gorah. Tu je pričel delovati za OF, bil aretiran in 1941. odpeljan v koncentracijsko taborišče Mauthausen. Vsa njegova družina je sodelovala v osvobodilnem gibanju. Dva brata, Bogdana in Metoda, so Nemci 30. 10. 1941. ustrelili v Mariboru. Dušan Spindler je bil v skupni spomladni 1942. leta izpuščenih taboriščnikov.

Zopet se je vključil v odporneško gibanje. Najprej na ljubotemskem področju, a v poletju 1943

Miro Počkaj (roj. 5. 8. 1900 v Moščenicah, Hrvaška, sin slovenske uradniške družine, umrl 27. 6. 1958 v Mariboru). Kot učitelj je od 1920. služboval na Frankolovem, v Laškem, Sv. Jediti, Gornjem gradu, Kapli (Prevalje), a najdlje v Radmirju. 1919. leta se je udeležil tudi bojev za Koroško, kjer je bil ranjen. V partizanih je bil od 5. avgusta 1942 v raznih enotah kot komandir ali politkomisar.

je že deloval v mariborskem okrožnem partizanski komiteju vse do poletja 1944, zatem v koroškem okrožnem komiteju. Nekaj časa pred osvoboditvijo je bil določen za instruktora upravnopoličnih tečajev pri PK komunistične partije za Stajersko.

Učiteljico Maiči Beraničovo nasledimo v sredini 1943. leta in kasneje pri ilegalnem delu v Mariboru. Po podatkih prof. Milice Ostrovske je bila Beraničeva tedaj povezana z učiteljico Emo Grbčevico (por. Logar), oz. je dala tej povezavo.

Miroslav Počkaj je pričel svoje delovanje za osvobodilno fronto 1941. leta v Ljubljani in na Dolenskem. Jože Penca — Dečko, spomenikar in narodni heroj Jože Borštnar sta pred tednom dni povedala, da sta Počkaja srečala avgusta 1942 v Gorjanskem bataljonu, ki je bil pripojen kasneje Vzhodno dolenskem oddelu. Jože Borštnar pravi, da je bil Počkaj 1943.

leta komisar bataljona Cankarjeve brigade. Pozneje, v 1944. letu, srečamo Počkaja kot oficirja v kadrovske oddelku štaba VII. korpusa NOV in POJ. Po osvoboditvi je bil Počkaj pribočnik (adjuvant) Jožeta Borštnarja, prvega komandanta osvobodjene Ljubljane. Po demobilizaciji je bil Počkaj nekaj let v kadrovske službi Rep. sekretariata za trgovino in blagovni promet in zatem, vse do svoje prerane smrti, direktor šole za kadre v trgovini v Mariboru.

Serona Vinko, nekdanji učitelj na Ljubnem, doma iz Sp. Brega pri Ptujju, je bil v poletju 1941 izseljen v Bosansko Dubico. Kmalu je šel v partizane in je padel v težkih bojih v nemško-ustaški ofenzivi na Kozari.

Drago Zupančič (vprašaj poznavalca: ali je pravilno Drago ali Milan — s prošnjo za sporočilo v uredništvo NT), ki je učiteljeval v Lačah, je bil 1941. leta izseljen v Srbijo. Tam se je vključil v

odporneško gibanje. Umrl je po osvoboditvi, 1946. leta. Posledice težkih razmer in mučenja v zapornih in koncentracijskem taborišču so Zupančiču, kot tisočim drugim, toliko zrahljale zdravje, da mu tudi skrbna zdravniška pomoč ni mogla več koristiti.

Stane Gerkmann, učitelj iz Smihela nad Mozirjem, je bil doma z Bleda. Po okupaciji je odšel v domači kraj in si služil kruh z delom na cesti. Potem je dobil učiteljsko službo v Ovečaku pri Črnomlju. Poleti 1942. so ga ustrelili italijanski vojaki pred hišo, kjer je stanoval (podatki Šol. muzeja, Ljubljana).

Znidaršičeva Mara (roj. Toroš) je skupaj z možem, lesnim manipulantom, takoj po okupaciji zapustila Zg. Savinjsko dolino, se preselila v svoje domače kraje na Primorsko in se tamkaj vključila v sodelovanje z OF. Umrla je pred nekaj leti v Sempetru pri Novi Gorici.

III.

TEDEN DOMAČEGA FILMA — deset dni trajajoča velika kulturna manifestacija v Celju je bila predsinocnjim sklenjena v Celju s podelitvijo visokih priznanj ustvarjalcem filmskih stvaritev.

BADJUROVE NAGRADE za filmske stvaritve v Sloveniji so prejeli: zlato plaketo — **RUDI VAVPOTIČ**; srebrno plaketo — **VASKO PREGELJ**; priznanja: **STANKA GODNIČ**, **UROŠ KREK**, **MILAN LJUBIČ** in **KONI STEINBACHER**.

NAGRADE STOP in **NOVI TEDNIK—RADIO CELJE** so prejeli: **ELVIRA KRALJEVA**, **SILVO BOŽIČ**, **OLGA KACJAN** in **MARJETA GREGORAC**.

POSEBNA PRIZNANJA Društva slovenskih filmskih delavcev za tridesetletno filmsko delo so prejeli: **MIHA BALOH**, **DEMETER BITENC**, **STEFKA DROLČEVA**, **ELVIRA KRALJEVA**, **MAJDA POTOKAR**, **BERT SOTLAR** in **JOŽE ZUPAN**.

Celje in z njim širše celjsko območje je pozorno in z veliko zavzetostjo spremljalo vse kulturne prireditve v okviru TDF in polnilo kinodvorane.

S posebnim zanimanjem so delavci in mladina sodelovali v številnih razgovorih s filmskimi ustvarjalci, ki so jih obiskali na delu in v šolah.

Teden domačega filma je Celjane prevzel s posebnim odnosom do domačega filma, ki so mu Celjani odprli svoja srca. Ne prvič!

Okrogla miza o ženski igralki

Ob liku žene v slovenskem filmu se je odprla precej širša problematika, ki zajema celotno področje sodobnega filmskega scenarija.

V okviru posvetovanj in razgovorov so v Celju ob Tednu domačega filma pripravili tudi okroglo mizo o liku žene v slovenskem filmu, problemu, ki je prav gotovo povezan z ostalimi vidiki sodobnega slovenskega filma.

Razpravljalci so uvodoma nakazali, da so ženski liki v slovenskem filmu potisnjeni precej ob stran, da bi pravih scenarijev, ki bi enakovredno ovrednotili ženske in osnovna žarišča njihovih problemov in nakazali misel, če ni ta filmska situacija odsev širših, še vedno v tradiciji zakoreninjenih družbenih razmer.

Istočasno se je pokazalo,

da v slovenskem filmu niso vprašljivi samo sodobni ženski liki, ampak tudi moški junaki in pravzaprav sploh sodobna, pereča, neposredna in vsakodnevna tematika, ki se ji izogibajo tako scenariisti kot režiserji, ki precej raje segajo po že potrjenih in ovrednotenih literarnih predlogah in podobnih, od dejanskega življenja odmaknjenih temah.

Inflacija besed

V okviru prireditev ob Tednu domačega filma je bil pretekli četrtek v Celju posvet o nekaterih vidikih marksistične kritike, še posebej pa o vprašanjih in problemih filmske kritike, ki so se ga udeležili številni filmski kritiki in publicisti iz vse Slovenije. Uvodni razpravi sta imela Sašo Schrot in Stanka Godnič, govorila sta o odnosu med filmsko publicistiko in proizvodnjo ter idejni in estetski usmerjenosti naše filmske kritike, dotaknila pa sta se tudi problemov novinarskega dela filmskih publicistov. Sašo Schrot je med drugim razčlenil odnos med filmsko publicistiko in proizvodnjo ter dejal, da je ta odnos največkrat sporen. Sporen v tem smislu, da se filmska publicistika in kinematografija med seboj ne dopolnjujeta ampak celo izključujeta. Filmski ustvarjalci namreč menijo, da jih kritiki omejujejo v filmski proizvodnji, filmski kritiki pa po drugi strani zatrjujejo, da filmski ustvarjalci nočejo sodelovati in v vsaki filmski kritiki iščejo le napad na svoje delo. Sašo Schrot je nadalje ugotavljal, da je osnovno vprašanje idejne in estetske usmerjenosti slovenske filmske publicistike vprašanje njene strokovnosti ter nato prevladuje pri nas predvsem reklamno informativno in ocenjevalno pisanje o filmu. Dejaj, da zato pogosto prihaja do inflacije pisanja.

Na uvodno razpravo Saša Schrota je navezala misli tudi Stanka Godničeva. Govorila je predvsem o problemih novinarskega dela filmskih publicistov ter kritizirala skromen delež prostora, ki ga dobiva pisanje o filmu v množičnih informativnih medijih. Široka in kritična razprava številnih udeležencev posveta se je dotaknila več vprašanj. Med drugimi tudi vprašanje odnosa filmske kritike do gledalca ter o merilih, ki jih mora upoštevati pisec pri ocenjevanju filmske stvaritve in pri osveščanju občinstva. Razpravljalci so menili, da mora odigrati pri osveščanju občinstva veliko vlogo filmska vzgoja, ki naj bi je bil deležni predvsem mladi gledalci. Drugi sklop vprašanj, ki so jih razgrnili slovenski filmski publicisti in kritiki na posvetu v Celju, pa je zadeval vprašanja podružbiljanja kritike ter mesto kritike v celotni problematiki filma.

Posvet o vprašanjih in problemih filmske kritike je izvenel z mislijo, da je položaj v slovenski kritiki in publicistiki neposredno odvisen od položaja v slovenski kinematografiji. Za pa se posveta niso udeležili vabljeni filmski ustvarjalci, ki bi lahko o položaju slovenske kinematografije širše spregovorili.

DAMJANA STAMEJCIC

Mladost v Velenju

Kinoklub Gorenje iz Velenja je tretji klubski festival pripravil v velenjski knjižnici. Prostor ni mogel sprejeti vseh, ki so prišli na ogled kratkih filmov velenjskih amaterjev.

Festival je lepo uspel. Videli smo 14 novih filmov vseh filmskih zvrsti. Poleg znanih avtorjev, ki vsako leto presenetijo tudi s novimi stvaritvami, smo letos spoznali dela štirih novih, mlajših avtor-

jev. To je plod načrtnega dela kinokluba Gorenje, ki redno prireja tečaje iz osnov kinematografije.

Letos prvič so prikazali 16 mm film, sicer pa so vsi drugi posneti na 8 mm traku. V bodoče bo delo članov kinokluba lažje, saj so dobili prostora za svoje delo v velenjskem kulturnem domu.

Letošnji nagrajenci domačega amaterskega filma so **STANE HAFNER**, **ZORKO KOT-**

NIK, **ZVONE GREBENSEK**, **MIRO KERMELJ** in **VITO KOPRIVEC**. Poleg nagrad strokovne žirije so podelili nagrado občinstva. Varjeno plastiko samoukega kiparja Alojza Jerčiča je občinstvo s svojimi glasovi prisodilo mlademu avtorju Zvonetu Grebensku za igrani film *Sleza slo-*nov. Zvone Grebenski je posmel sošolce v osmem razredu osnovne šole.

HINKO J.

V pisarni Tedna domačega filma (prostor nam je z velikim razumevanjem odstopil dom JLA) je bilo vedno živahno. Skupine filmskih delavcev so prihajale in odhajale. Na levi vidimo Silvijo Božiča, Ljubišo Samardžiča, Milana Ljubiča, Mitjo Umnika in kostumografa Marijo Kunrovo. V ozadju stojita Jure Pervanje in Ljubo Struna.

Številni delovni kolektivi Celja in iz drugih krajev so pomagali k izpeljavi Tedna domačega filma. Njihova pomoč je bila izredno dragocena, kar so ugotovili tudi vsi gostje, ki so bili te dni v Celju. Naš posnetek prikazuje Bineta Brežnika, predstavnika celjskega Gradisa, kako predaja darilo Ljubiši Samardžiču v skupini ustvarjalcev filma Čudoviti prah.

Posvetovanja in dogovori so bili ob premierah, treh razstavah in cikla filmov lik žene slovenskem filmu med osrednjimi spremljanimi prireditvami Tedna domačega filma. Slika prikazuje nekatere sodelavce posveta o marksistični kritiki, ki je bil dobro pripravljen. Uvodna referata sta posredovala Sašo Schrott in Stanka Godničeva, oba novinarja Dela.

Skupina ustvarjalcev filma *Fovest o dobrih ljudeh* je obiskala tudi Kozje, kjer so si ogledali tudi tovarno Metka. Vodja temeljne organizacije združenega dela Veljko Kolar (levo) jim je rad povedal vse o proizvodnji. Od leve proti desni: Karel Pogorelec in Elvira Kraljeva, Miša Grčar, filmski publicist in v ozadju glasbenik Uroš Krek.

Kmetijstvo in

LOVSKI ZAKON

Razprave, kakšen naj bo nov lovski zakon, so sprožile vsa nerešena vprašanja o škodi, ki jo povzroča divjad na poljih in v gozdovih. Nekateri celo sprašujejo, koga ščititi bolj, divjad ali kmetovalce. Resne razprave pa kažejo, da je oba treba zaščititi enako. Tako dopolnjujejo tudi osnutek novega zakona, ki bo verjetno sprejet v prihodnjih mesecih.

Ali je gojitev divjadi moč uskladiti s kmetijstvom? Povedati je treba, da je to celo nujno. Kakšna bi bila narava, če bi pokončili vso divjad? Kako torej uskladiti? Na pomembni seji v Ljubljani je zastopnik lovcev povedal nekako takole: divjadi naj bo toliko, da ne bo delala več škode, kot je lovci lahko plačajo. Po novem zakonu naj ne bi določali na splošno, koliko posamezne vrste divjadi naj se goji na 100 ha, kot se dela zdaj, ampak naj bo za odstrel divjadi odločilna škoda, ki jo bo delala.

Kmetovalci nezaupljivo opozarjajo, da divjad ne dela škode lovcem, ampak njim, o odstrelu pa odločajo lovci. Prav tu je treba kmetovalce zavarovati. Najprej tako, da bodo občinske skupščine potrjevale uskladen gospodarske načrte kmetijstva, gozdarstva in lovstva. Če naj bi pridelali več živil, divjad ne bo smela delati veliko škode.

Kmetijstvo bo zavarovano tudi tako, da bodo lovske družine morale povrniti vso škodo, ki jo naredi divjad. Ne bo smelo biti več izgovorov, da lovci nimajo dovolj denarja, ker je škoda več kot njihovih dohodkov. Lovske družine se bodo morale povezati v območne zveze, ki bodo tudi jamčile za plačilo škode. Če te ne bodo imele dovolj denarja, bo morala dati še republiška lovska zveza. Rok za ocenitev škode pa se podaljša na 6 mesecev, da se lovci z zavlačevanjem ne bodo mogli izmuzniti, kot se je doslej pogosto zgodilo.

Zakon se bo že lepo bral, če bo tak, pravijo nezaupljivi kmetovalci — a kdo jim bo jamčil, da bodo našli svojo pravico?

Tudi to naj bi uredil zakon in dodatni predpisi. Ustrezni predlogi so že dani. Lovske družine naj določijo lovce, ki bodo sprejemali prijave o škodi in o tem obvestile kmetovalce. Če bodo lovci površni ali ne bodo hoteli povrniti dejanske škode, naj ustrezen občinski organ sprejema prijave kmetovalcev tudi na krajevnih uradih, da kmetom ne bo treba na oddaljeno občino. V komisiji za cenitev škode naj bodo tri nepristranske osebe. Kdor se s cenitvijo ne bo strinjal, se bo lahko pritožil. Do 2000 din škode se bo urejalo na občini in le za večje zneske na sodišču.

Kaže, da bo zakon dober. Od kmetovalcev pa bo odvisno, ali bodo lovce naučili reda. Zastopnik lovcev je povedal, da mora biti vsaka prijavljena škoda pošteno ocenjena in plačana. Kjer se bodo lovci izmikalji bodo kmetovalci morali biti vztrajnejši. Nekateri lovci bodo morda poskušali še tako, kot so delali doslej. Vztrajnim lastnikom zemljišč pa ne bodo mogli dolgo kraditi njihovih pravic. Pri tem ne bo šlo le za plačilo škode, ampak bodo lovci zmanjšali tudi število divjadi, če se jim bo zdelo, da je prijavljene škode preveč.

JOŽE PETEK

ŠMARJE PRI JELŠAH

KAKO S KMEČKIM TURIZMOM

Nedavno je občni zbor turističnega društva Podčetrtok znova opozoril na staro temo, ki je na Šmarskem prisotna že dlje časa. To je kmečki turizem, ki čedalje bolj zahteva svojo uveljavitev, svoj prodor.

V eni točki programa so člani društva predlagali, da se bo nujno treba povezati s kmetijskimi in gozdarskimi organizacijami in tako skupno nastopati za razvoj kmečkega turizma.

Večino kozjanskega in obsočelskega ozemlja, torej ozemlja, ki upravičeno upa na tovrstno dejavnost, je prizadel potres. Mnogo poslopij je v četrti, še več v tretji in ostalih poškodnih kategorijah. Prav bi bilo, da bi tudi ob tem problemu

intenzivneje začeli razmišljati o kmečkem turizmu, ko kmetje prezidavajo in obnavljajo in postavljajo na novo svoje hiše, kamor bi mirne duše lahko vključili tudi sobice za turista. Kaj hočemo povedati s tem?

Prav sedaj je trenutek, ko bi lahko skupnost vsaj nekaj naredila za te probleme, še posebej šmarska občina, ki v svojem srednjeročnem programu govori tudi o kmečkem turizmu. Odlašati torej ne kaže. Najbrž bi se za nekaj deset turističnih sob na podeželju dalo najti ustrezne kredite za kmeta, s tem pa bi že naredili prve korake. To velja zlasti za Obsočelje, ki že ima nekoliko izkušenj na tem področju.

Večino dela, ki naj bi pripomoglo kmečkemu turizmu na noge, bi seveda morala opraviti turistična društva, ki so tukaj zelo močna. Poučna predavanja in izleti vsekaror ne bi bili odveč, prav pa bi bilo, če bi med ljudi razdelili ustrezne publikacije, ki bi jih poučile o vzvodih, ki razgibavajo to dejavnost.

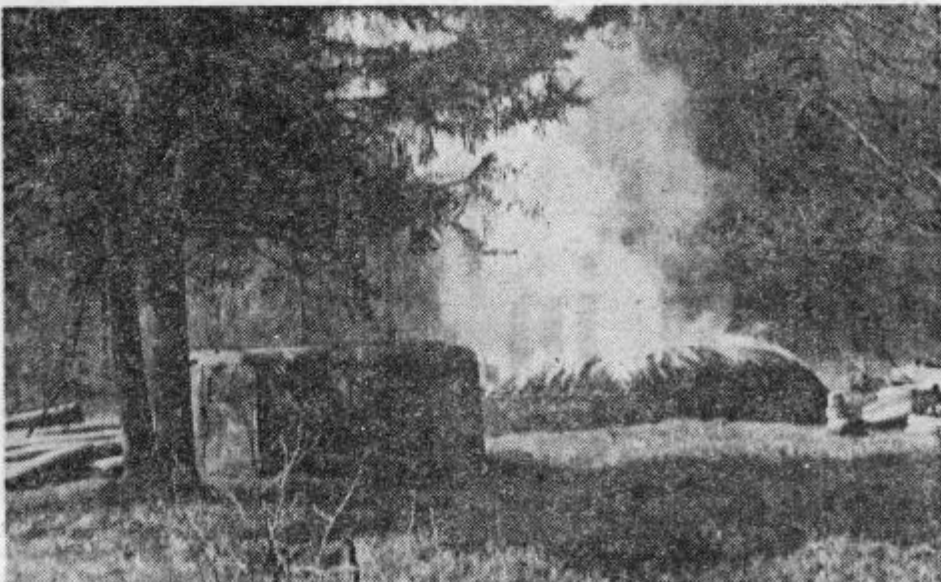
Brez trdnega in nenehnega sodelovanja brez kakršnih koli lokalističnih tendenc med krajevnimi skupnostmi ne bo šlo, potrebni pa bodo tudi natančni programi, ki naj trdno opredelijo, kje in kako naj se začne razvijati kmečki turizem.

Marsikaj, kar bi pripomoglo hitrejšemu razvoju te

dejavnosti, je na žalost že šlo mimo nas. Uničili smo premmoge stare elemente, ki so krasili starodavna poslopja, zmodernizirali smo naša domovanja, do te mere, da velikokrat nasploh ne spadajo v okolje, kjer so zgrajena. Razumljivo je, da takšna domovanja za turista niso tako zanimiva kot na primer, Tavčarjev dvor na Visokem. V položaju, ki je nastal na Kozjanskem po potresu, bi bilo umestno, da bi intenzivneje razmišljali tudi o tem, pri tem pa ne pozabljali na vključitev območja v krajinski park Kamurovec-Kozjansko. Žal smo na to še preradi pozabljali. Namenoma ali nenamenoma. Kmečki turizem ima s takšnim ravnanjem neprecenljivo škodo.

Sama turistična društva problemna ne bodo rešila brez pomoči skupnosti, brez povezave z vsemi dejavniki, ki bi kakor koli lahko pomagali usmerjati razvoj kmečkega turizma, ki si ga želimo in ki ga — potrebujemo.

MILENKO STRASEK

Oglarjenje... Hudo redek prizor v naših krajih. Le na Pohorju in kje na Kozjanskem se tu in tam tiljo polena v kopah in se spreminjajo v oglje. Dvakrat škoda. Marsikdo, ki ga na oddihu pritegne v gozd, bi bil vesel oglarske idile. Škoda pa tudi zato, ker je oglje težko dobiti, saj v trgovinah prodajajo le briketi, čevapčice in raznjice pa pečejo že pri vsaki drugi hiši. Briketi so hudo draga zadeva in če bi bilo ogelje cenejše, če bi ga recimo v zadružnih trgovinah prodajali, bi si marsikdo kupil vrečo oglja za zalogo... Časi pa so se najbrž spremenili. Večjeje trohni po gozdovih, trohni in ustvarja humus. Tudi dobro. Toda nekoč je bil dinar zelo dobrodošel in ko je zmanjkalo dela na poljih, so ljudje oglarili. Ali se res več ne izplača?

Foto: M. STRASEK

NEKAJ MISLI

O PLAZOVH

Ni mogoče zagotovo trditi, toda izgleda, da nekoč ni bilo toliko plazov, ki uničujejo njive, travnike, sadovnjake in marsikje tudi gospodarska poslopja in stanovanjske hiše. Takšnih primerov je menda vsako leto več, kajti vedno več je tudi prošelj za pomoč pri odstranjevanju posledic, za poravnavo škode in tako naprej.

Da je več plazov je več posrednih vzrokov.

Eden teh vzrokov je tudi vreme, na primer to, da smo imeli nekaj zim zapored, ko zemlja niti dobro zamrznila ni in so plasti drsele tudi v zimskem času. Vendar: takšne razmere so bile že tudi nekoč.

Mnogo bolj pomemben je drugi vzrok. Modernizacija je tu in vanjo sodi tudi sodobnejša oskrba z vodo. Večina kmetov že ima vodovode, kar je lepo in prav, ni pa prav, da so zvečine je polovične investicije. Nobenemu ni treba posebej dopovedovati, kaj je voda, kakšna sila je to. Kapljica za kapljico prevrta najtrši kamen. Kaj je torej na kmetijah narobe? Po vsem svetu spada k vodovodom tudi kanalizacija ali odvod odvisne oziroma porabljene vode. Na kmetijah so spravili vodo k hiši ne pa tudi od hiše. In tako voda, ki ni popita in

použita, razlita pronica v zemljo, po izkopanih jarkih na travnike in v pod površinske plasti. Prevelika moča se nabira na nepropustnih plasteh in zemlja mora čez čas začeti drseti. Tega si nekateri kmetje ne dajo dopovedati, da tudi zelo droban curek vode, ki nenehno zamaka neko območje, lahko popelje zemljo v plazenje. Tako si nekateri zemljo spreminjajo v plaz, ki ga ne bodo tako hitro ustavili, če pa že, bo to povezano z velikimi stroški, kajti drenaža in utrjevanje plazov sta draga zadeva.

In tretji vzrok? Od nekdanj so bili nalivi, dolgotrajna deževja pa tudi niso od včeraj. Ljudje so si v preteklosti, ko so bolj kot danes živeli od zemlje in plovov svojega dela na njej, znali očuvati vsak košček, vsako seno, gredico ali

njlivo. Branili so se pred vetrom s sajenjem živih mej, pred pripeklo z drevesnimi sestoji, pred nalivi in hudournimi potoki pa s kopanjem jarkov, ki so jih speljali do najbližjega naravnega potoka, globeli ali podobnega. Prva skrb gospodarja je bila, da je ob nevihti pohitel in počistil te jarke in prekope, da bi voda ne vdrla čeznje in nanosila smetja na kulture in ne povzročila plazov s pretirano namočenostjo.

Marsikje za kopanje in čiščenje jarkov sploh ne vedo več. Prerasta jih je trava, zasuti so. Saj še potokov, ki bi jih zaradi hitrejšega odтока naraslih voda morali čistiti, nihče ne čisti več.

Ali ne bi bilo bolj preprečevati plazov, ki vlečejo čestokrat prav po krivdi nepačnega ravnanja in malo marnosti? J. KRAŠOVEC

RAST PROIZVODNJE

Devetmesečni podatki gospodarskih gibanj v konjski občini kažejo tudi na nekatera odstopanja od planirane proizvodnje za letošnje leto. Podatki namreč kažejo tudi na nekatera odstopanja kmetijskega blaga v devetmesečju letošnjega leta močno povečala v primerjavi s istim obdobjem lani, da pa se je vrednost odkupa dejansko zmanjšala. To pa seveda kaže na določene slabosti pri odkupu kmetijskega blaga. Ker je

bila ponudba kmetijskih pridelkov večja od povpraševanja po njih, so se zaosttrili kriteriji odkupa blaga. Kmet je lahko prodal le blago najboljše kakovosti, ker je prihajalo na tržišče do nasičenosti z določenimi proizvodi, to blago pa je prodal tudi po nekoliko nižjih cenah kot v letu 1974. V konjski občini menijo, da bo potrebno politiki odkupa posvetiti v prihodnje več pozornosti kot doslej. D. S.

RAZMIŠLJANJE
OB
SPOMENIKU

Na slovenskem ozemlju pa tudi drugod imamo mnogo spomenikov, ki nas spominjajo na padle borce, ki so se bojevali za boljši jutri, za vsakdanji kruh. Posejani so po gozdovih, jasah, planotah.

Hodim po gozdu in premišlujem o vojni. Pred seboj, na biljni jasi zagledam spomenik padlim borcem. Misli mi uidejo trideset let nazaj. Bila je vojna. Divjala je brez oddiha. Povsod samo streljanje, bombardiranje in umiranje. Kaj res Nemci niso poznali usmiljenja do otrok, starcev, žena? Kaj res poznajo samo nasilje, streljanje, mučenje?

In naši možje so se pogumno bojevali proti številnim vojskam, ki so nenehno napadale. Bojevali so se za našo zemljo, za našo domovino. Kolikokrat so bili brez hrane, brez toplega oblačila, premraženi in premočeni. Vendar so vzdržali. Hrabri so drug drugega, da je pred njimi velik dan, ko bodo končno zmagali in zaživel. Vendar mnogi niso dočakali tega dne. Umirali so nedolžni ljudje, na račun izdajalcev.

Spominjam se na moje vrstnike, ki so bili kurirji, ki so v mrzlih nočeh zaspali pod težo snega, umirali od lakote in mraza. Da, to je bila vojna. Danes pa živimo v miru, ko vsak človek živi kakor hoče, ne umiramo od lakote. Otroci se obmetavajo s kruhom kot s kamenjem. Kaj res ne vedo, kaj pomeni vojna, vsakdanja lakota v svetu. Ne zavedajo se, koliko je v vojnem času pomenil kos kruha.

Iz misli me je prebudilo žvrgolenje ptic. Šele zdaj sem opazila, da sem še vedno pri spomeniku. Tiho sem se odpravila dalje. Zašumelo je listje, vrhovi smrek so se veselo majali, kot bi hoteli pokazati, kako so tudi oni brez vojne srečni. Takšen je danes gozd, ves tih in obenem vesel, saj ne švigajo mimo smrtne krogle in ni slišati groznih vzklikov smrti.

META VRHOVSEK, 8. b, literarnonovinarski krožek, Osnovna šola Štore

ŠENTJUR

MANJ
MEDU

Štirideset šentjurskih čebelarjev je pred nedavnim zborovalo in ocenilo svoje delo. Svoje zastopnike so na zbor poslale tudi sosednje čebelarke družine.

Letošnja čebelarstva letina je bila po ocenitvah starih čebelarjev najslabša v zadnjih šestdesetih letih. Zveza čebelarstvih društev v Ljubljani je za čebelarje izposlovala sladkor, ki je bil znatno cenejši. Iz dosedanje togosti je bil narejen znaten premik, saj so na republiko začeli premišljevat tudi o tem. Čebelarji smatrajo takšno pomoč kot je rešitev čebeljih družin, ki so za kmetijstvo zelo pomembne, koristne.

Vse leto je bila med čebelarji in skupščino občine ter skladom za pospeševanje kmetijstva dobra povezava saj so našli čebelarji pri teh forumih polno razumevanje. E. RECNIK

JOŽE
MATJAŽ

Ob koncu novembra so v Gornjem gradu pokopali 75 letnega kmeta Jožeta Matjaža, po domače Presečnika iz Dola. V življenju ga je doletelo dosti gorja in bridkosti. Že kot osemnajstletni fant je moral v zadnjem letu prve svetovne vojne na italijansko bojišče.

Kot zaveden Slovenec se je v zadnji vojni pridružil osvobodilnemu gibanju že 1942. leta. Podpiral je partizane s hrano, posebej pa še s številnimi prevozi. Pri letalskem napadu septembra 1944. leta mu je sovražnikova bomba zažgala domačijo ter ubila njegovo 28 letno ženo in vse štiri otroke, stare od treh do sedmih let. Marsikdo bi ob tako boleči izgubi obupal, on pa je junaško prenesel težek udarec. Vnovič se je poročil pa mu je druga žena po nekaj letih zakona umrla na porodu in zapustila tri hčerke.

Naj mu bo miren počitek v domači zemlji.

Franc Zalesnik

Naši fantje - bodoči starešine v SLO

NOVA, VEDRA „BILEČANKA“

O šolah rezervnih starešin je mladina, žal, vse premalo in prepovršno informirana. Vse, kar vemo o njih, se navadno omeji na vrsto zgodb in zgodbic, ki jih preberemo po kuloarjih, jih slišimo kdo ve iz katere »roke« ž, objektivno pa o njih nismo informirani. Kdo ve, čigava krivda je to. Nedvomno tudi krivda dnevnega in tedenskega tiska, ki vse prerad pozablja na tovrstne prispevke. Morda zato ne bo odveč, če tokrat napišemo kaj o najelitnejši pešadijski šoli rezervnih starešin pri nas, šoli, ki deluje v Bileči.

Šola izvira še iz časov NOBoziroma iz številnih partizanskih oficirskih šol. Po vojni se je često selila in med drugim nekaj let delovala tudi v Vipavi in Novem mestu. Toda pogoji za delo šole so bili povsod neustrezni, zato se je šola 1. oktobra 1956. leta preselila v malo hercegovo mesto Bilečo, kjer uspešno deluje še danes.

Šolo so zgradili prav na mestu, kjer je bilo v letih pred drugo svetovno vojno zloglasno koncentracijsko taborišče, v katerem so bili med drugimi internirani tudi naši veliki revolucionarji Moša Pijade, Ivo-Lola Ribar, Ivan Milutinović, Milan Apih in mnogi drugi.

Na tem mestu stoje danes le še ostanki obrambnega zidu in stara upravna zgradba, vse drugo je le še zgodovina, ki so jo nadomestile številne sodobne zgradbe, učilnice, športni tereni, bazen, sodobna kinodvorana, urejene učilnice, opremljene z najsodobnejšimi učnimi pripomočki in dobro urejeni poligoni. Zraslo je pravo malo mesto, pomemben center je dal v letih svojega obstoja in dela že nekaj 10.000 rezervnih oficirjev.

Povedati velja, da šola rezervnih oficirjev ni zgolj šola vojaških znanj. Izreden poudarek dajejo tu tudi izobrazbi v družbeno-političnem smislu. To izobraževanje se ne omejuje le na delo organizacije zveze socialistične mladine in zvez komunistov, za aktualne družbene teme je precej prostora tudi pri rednih učnih urah, zlasti pri predmetu »splošna ljudska obramba«, kjer se je marsikdo od gojencev te šole prvič srečal z osnovnimi marksizma, dialektičnega gledanja na svet in njegov razvoj, s cilji, h katerim so usmerjene naše današnje akcije, ipd. Ker je šola, pravzaprav že kar vsaka enota v njej, prava Jugoslavija v malem ni čudno, da dajejo izredno velik poudarek tu krepitvi bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Za svoj prispevek v tem smislu je šola letos ob proslavi 30-letnice osvoboditve prejela tudi največje priznanje. Predsednik republike in vrhovni komandant naših oboroženih sil Josip Broz Tito je šolo za posebne zasluge pri širjenju bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi in za krepitev moralno-politične enotnosti odlikoval z redom bratstva in enotnosti z zlatim vencem.

In kakšen je program te šole? Šolanje traja sedem mesecev in je izredno intenzivno. Ne gre namreč za »obuko« v klasičnem smislu, temveč predvsem za pridobivanje znanja s področja vojaških in vojniških ved, z družbenega področja in za usposabljanje gojencev za izvrševanje nalog rezervnih vojaških starešin. V tej šoli naših oboroženih sil se torej praktično učijo učiti, kako mlade širrom domovine vsakodnevno pripravljati na obrambo naše družbe. V programu šolanja prevladuje trden splet predavanj,

STANKO RABUZA

praktičnega dela in preverjanja pridobljenega znanja. Delovni dan je zato izredno naporen, je pa hkrati tudi neverjetno zanimiv, tako da dnevi, ki jih gojenci šole preživijo tukaj, izredno hitro minejo. Ob neprestanem učenju in urjenju, hkrati pa seveda ob izredno razvejanih svobodnih aktivnostih, za katere so pogoji v Bileči zelo ugodni, se dolgega časa v armiji res ni treba bati.

V generaciji, ki se trenutno šola v pešadijski šoli rezervnih oficirjev v Bileči je tudi mnogo Slovencev. Poiskali smo pet mladincev, ki sicer živijo in delajo v občinah celjskega območja. Želeli smo izvedeti kaj več o njihovih vtisih o šolanju tukaj in izvedeli smo marsikaj zanimivega.

Stanko Rabuza, pek iz Laškega je prišel v šolo na priporočilo štaba par-

obrambo. Bileča slovi kot šola izredno hudih naporov in ostre discipline. Zgodbice o njej pa so napelnjene. Kar je tu težkega je le izredno obsežen in zahteven program šolanja, ki zahteva veliko učenja in časa.

Organom narodne obrambe pri skupščini občine zamerim, da nam prej o šolanju v šolah rezervnih oficirjev niso nič povedali, saj je marsikdo pričakoval nekaj čisto drugega — ostro disciplino, morda celo dril. Iz te neobveščenosti verjetno izvira posledica, da se mladi Slovenci le neradi odzivajo vojaškemu poklicu. Sam bi prijateljem šolanje v Bileči priporo-

ZVONKO GRADIŠNIK

čil, saj je izredno koristno in zanimivo. Tu se človek ustroji in izgradi, pa tudi življenjski pogoji so tukaj takšni kot le malo kje.

Franc Arzenšek, avtoličar iz Stor, se tudi ni sam odločil za šolanje v šoli rezervnih oficirjev, še več, do zadnjega dne sploh ni vedel, da je razporejen v šolo. »Kljub temu sem tukaj zadovoljen. Res je sicer, da je ta šola »mala fakulteta«, izredno težka in tudi fizično naporna, toda hkrati zelo zanimiva in koristna. Iz šole bom bržkone odnesel veliko znanja, saj je pouk kakovosten in zelo nazoren. Po povratku domov se bom vključil v teritorialne enote in prepričan sem, da bom z doseženim znanjem lahko v precejšnji pomoč. Seveda pa bo potrebno še dosti izpopolnjevanja in vaj.«

Zvonko Gradišnik, kmet iz Vinske gore, je prišel v šolo rezervnih oficirjev na predlog OK ZSMS. »Tudi jaz sodim, da obdane z rekruti še vedno delajo po starem. Skoraj

MIRKO GOLOB

nihče med nami ni vedel ničesar o šoli, v katero so nas poslali, le to, da je pešadijska.

Ni čudno, da se mladi ne odločamo sami za šolanje na takšnih šolah. Le kdo bi se odločal za nekaj, o čemer prav nič ne ve? O samem šolanju tukaj le toliko, da je zanimivo, predavanja obširna in odlično izvajana, kar olajša kasnejše učenje. Presenetilo me je, da zahtevajo tukaj tako visoko raven znanja, kar prica o pomenu poklica rezervnih oficirjev in odgovornosti, ki se jih tukaj dobro zavedajo. S pridobljenim znanjem bom lahko v naših partizanskih enotah veliko pomagal.«

Mirko Golob, tapetnik iz Slovenskih Konjic se je za šolanje odločil sam, vendar na osnovi ne preveč resničnih informacij o tovrstnem šolanju, s katerimi so mu postregli na oddelku za narodno obrambo. »Moram priznati, da sem s šolanjem, kljub prvotni jezi zaradi dezinformacij, ki sem jih dobil, zadovoljen, čeprav je treba v šolanje vložiti precej znoja in učenja. Osnovna prednost šole pred »navadno vojsko« je v tem, da je mnogo zanimivejša, dobro pa je tudi, da je veliko dela in tako čas nadvse hitro teče.

Ceprav bo delo v partizanskih enotah po povratku domov zame novo, upam, da bo zanimivo in s svojim znanjem bom lahko tu uspešno deloval.«

Jože Štiglic, diplomirani inženir strojništva iz Nazarja je bil za šolanje v pešadijski šoli rezervnih oficirjev izbran v svoji občini. »Čeprav nisem rad odšel v šolo, moram priznati, da mi je bilo lažje kot tovarišem, saj so me v občini o šolanju objektivno in pravočasno informirali. Program šolanja tukaj je obsežen in sam sodim, da mora vsakdo, ki hoče tukaj uspešno končati šolo, sem priti res z interesom in

JOŽE ŠTIGLIC

določenim predznanjem. Potrebna je vsaj končna srednja šola, zato me čudi, da so v nekaterih občinah premalo pozorni pri izbiri kandidatov.

Tukaj je dobro to, da si nenehno zaposlen, da se resnično veliko koristnega naučiš in da boš na osnovi tega znanja sposoben po povratku domov veliko pomagati tovarišem v teritorialni obrambi, seveda ob nenehnem izpopolnjevanju in obnavljanju znanja.«

In tako v kraju, kjer je pred 40 leti nastala in bila prvič zapeta znamenita logoraška pesem Milana Apiha »Bilečanka«, nastaja vedrejša, a prav tako zanosna, nova »bilečanka«.

BRANKO STAMEJCIC

...DOMA DEKLETA PARTIZANKE!

In dekleta doma ne posedajo križem rok, ne močijo robcev s solzami. Matere so v minulih vojni dokazale, da je orožje v ženskih rokah prav tako nevarno kot v moških. Na desettisoče žena in deklet je bilo v partizanih...

Njih hčere danes nočejo biti slabše. Če bo treba, bomo vsi vojak, so dejala dekleta, in če že bo tako, bodimo pripravljene. Ni enote SLO, v kateri bi ne bilo deklet. V nekaterih enotah so dekleta tudi na pomembnih položajih. So bolničarke, politične delavke v enoti, obveščevalke, ostrostrelke — no tudi strojnice jih ni strah. Letos je osem prostovoljk iz enot SLO bilo v Beogradu na paradi ob 30. obletnici osvoboditve (preden so odšle, smo jih ujeli na film).

V mozirski občini je med prostovoljkami v enotah SLO, razume se, da so to mladi, več deklet kot fantov. Kolikšna je njihova zavest in pripravljenost, naj povesta dva primera:

MARIJA FINKŠT, delavka iz TOZD Gorenje-Krups v Nazarju je ob zadnjih vojaških vajah bila od vseh tovarišev v enoti, ki ji pripada, prva na »zbornem mestu«. Ko je dobila poziv, se je brez obotavljanja oblekla v uniformo in po najkrajši poti odšla na »javko«.

SILVE VIDIC takrat ni bilo doma. Bila je nekje na slovenski obali. Ko so

prinesli poziv, se je mati odpeljala po hčer in hitro, kolikor se je dalo, se je prostovoljka Silva vrnila in se javila. V tem primeru sicer prepozno, v primeru resnične potrebe pa še vedno dovolj zgodaj.

In takih deklet — prostovoljk je še in še. Odliska prostovoljcev je, da storijo več, kot jim velja dolžnost.

FRANC ARZENŠEK

tizanskih enot iz Laškega. »Sam sicer nisem zaprosil za šolanje v šoli rezervnih oficirjev, vendar sem si prav to potilhem želel, saj sem se hotel bolj strokovno in učinkovito vključiti v priprave na splošno ljudsko

AMATERSKA GLEDALIŠČA

ENKRAT KVALITETO

Gledališka dejavnost ima na celjskem področju bogato tradicijo. To dosedanje opravljeno delo ima globoko korenine — negativne in pozitivne. Negativne v zastarelem gledanju in izbiranju repertoarja, oklepanju starih in preživelih metod dela z igralci, pomanjkanju samokritičnosti in prejemanju objektivne kritike. Vse to pa ovira tiste, ki so po službeni dolžnosti ali kako drugače pripravljeni pomagati skupinam. To se velikokrat dogaja Občinskemu svetu Zveze kulturno prosvetnih organizacij, pa tudi Področnemu združenju gledaliških skupin. Strojkovni sodelavci se morajo marsikje spopadati s takimi ovirami. Kaj torej napraviti? Ob programskem razmišljanju so sklenili, da bodo dali iniciativo za novo akcijo »VSAKA SKUPINA VSAJ ENO KAKOVOSTNO GLEDALIŠKO DELO«. V ta namen so že razposlali ustrezen dopis, vendar za enkrat še ni pravega odmeva.

Gledališke skupine bi lahko razdelili v glavnem na dva dela: stalno in občasno delujoče. Med prve štejemo Amatersko gledališče »Zelezara« Celje — Store in gledališko skupino Prosvetnega društva »Zarja« Trnovlje, v drugo vrsto pa gledališko skupino Vojnik, Zagrad, Smartno v Rožni dolini, Strmec, Socko in še katero. Tu smo našli le tiste skupine, ki delujejo samostojno ali v okviru društev, ne omenjamo pa dejavnosti, ki se odvija na šolah. Tudi tu so začeli akcijo ustanavljanja mladinskih kulturnih društev — upamo na najboljše. Društvene gledališke skupine imajo velike probleme z dotrajanimi odri, neurejenimi prostori

in druge težave. Toda vse se da na nek način prebroditi, če bi imeli dovolj režiserjev. Na prste ene roke bi lahko našli tiste, ki se še obadajo z režijo na amaterski osnovi. Tu iščemo tudi sodelovanje s poklicno gledališko hišo, ki pa se ne more vključiti v polni meri zavoljo prezahtevnosti in preobramenjenosti. Kljub temu imamo tu razumevanje.

Vse te težave pa niso tolikšne, da ne bi mogli pričakovati vsaj dobrega izbora tekstov in povprečnega uprizoritvenega nivoja. Prosvetni servis pri Občinskem svetu ZKPO ima lepo urejeno knjižnico z okoli 1000 gledališkimi deli, ki pa se je skupine premalo poslužujejo. Na odrskih deskah srečujemo zaprta besedila brez idejne in umetniške vrednosti.

V Celju deluje skupina (Mali krog v okviru Gasilskega društva Zagrad—Pečovnik), ki nikakor ne najde poti med idejno in uprizoritveno vodeno gledališko skupino v okviru Občinskega sveta ZKPO. Vzrok za to je predvsem v zastarelem gledanju poslanstva amaterskega gledališkega ustvarjanja. Njeni člani ne morejo razumeti niti tega, da ne more pisati tekstov prav vsak. Hvalevredno je dejstvo, da njihov režiser piše tudi besedila, toda ta besedila niso vredna truda prizadevne skupine.

Zanimivo pa je, da sodi ta skupina med najdelavnejše in zelo mnogo gostuje.

To je en sam primer kako nemočna je ZKPO, če ni pravega medsebojnega sodelovanja. Stremeti moramo za tem, da bo takšnih primerov čim manj. In nenazadnje takšni teksti in uprizoritveni

nivo dela zelo slabo uslugo amaterskemu gledališkemu prizadevanju. »Navihani Jaka« (naj bi bila komedija) je primer kakšnih del bi se naj odri izogibali.

Z željo, da bi čimveč napravili za usposabljanje kadrov bo odbor za gledališko dejavnost organiziral režiserski, igralski, maskerski in druge seminarje — predvsem ob razgovorih pri predstavah »Prijatelji gledališča«. Dosedanje število prijav kaže na veliko zanimanje.

Prispevek o gledališki dejavnosti ne bi bil popoln, če ne bi omenili tudi svetlejše strani. Nekatere gledališke skupine pridno delujejo: Amatersko gledališče »Zelezara« pripravlja novoletno predstavo, hkrati pa dobi v goste Amatersko pozorišče iz Paračine z dramo »Ljudje«, »Zarja« iz Trnovelj pripravlja za novoletno predstavo »Cesarjeva nova oblačila«, po novem letu pa bodo začeli z vajami za irsko igro »Talec«, Vojničani so pred nedavnim gostovali v Železni kapli na Koroškem z recitalom »Ljubim mladost«, v Smartnem uprizarjajo komedijo »Ta ve seli dan ali Matiček se ženi«, v Zagradu pripravljajo »Florentinski slavniki« — Igrajo pa tudi v Socku in Strmecu.

Z akcijo »vsaka gledališka skupina vsaj eno kakovostno delo« so seznanili vsa društva celjske regije. Načelno soglašajo vsi, videli pa bomo ali bomo znali »zlesti iz kože« in se tudi držali prepotrebne dogovora, saj sodoben čas ne prenese uprizoritvenih naivnosti, starokopitništva, nepotrebnega oklepanja starih navad in čustvenih vezanosti na preteklost.

STEFAN ŽVIZEJ

KOVINOTEHNA

EXPORT - IMPORT

CELJE

Sektor zastopstva tujih firm

objavlja

JAVNO LICITACIJO

za osebni avtomobil IMV-Renault 4 export, letnik 1975, prevoženih približno 12.000 km, v nevoznem stanju z izključno ceno 22.000 din.

Licitacija bo dne 24. 12. 1975 od 6. do 7. ure za družbeni in privatni sektor.

Ogled je možen vsak dan po objavi od 6. do 7. ure, razen sobote in nedelje. Informacije daje sektor zastopstva tujih firm Kovinotehne, Mariborska 7.

13 modnih barv - kvalitetna BUCLE VOLNA - 5 dkg samo 10,94 din

ODDELEK PLETENINE - VELEBLAGOVNICA

HČI GROFA BLAGAJA

40

RADO MURNIK

»Popraviti in bolje utrditi bi morali tudi Vicedomsko vrata. Ta kraj je zelo važen, tukaj bi sovražnik najljepše naskakoval Ljubljano!«

»Nemška in Vicedomsko vrata so vendar v Novem trgu,« je odgovoril gospod Pogladi ubadljivo. »Zakaj pa plemeniti gospoda ne poskrbi boljše zanje? Mi meščani imamo komaj denarja za utrbe na našem desnem bregu Ljubljane. Popraviti bi morali meščansko bastijo na Gradu. Sezidati bi morali močan stolp na Zabjaku konec zidu ob vodi. Zgraditi bi morali zid od Tranče do ogla franciskanskega samostana na desnem bregu pri manjši pregraji, pri mlinu, in odondod pred Poljansko vasjo do grajske trdnjave. Na vašem levem bregu pa bi bil potreben stolp pri svetega Fridolina cerkvi na Bregu in več stolpov v obzidju. Tudi bi morali poglobiti jarek pri Krakovem.«

»Pa naj bi cesar kaj dal iz svojih kamelarnih dohodkov, iz vicedomske blagajne,« je godrnjal vitez Ahac.

»Zakaj pa gospoda na levem bregu ne dovolijo neka tisoč goldinarjev iz deželne blagajne?« je očitačoče vprašal mestni pisar.

»Oprostite, spoštovani, ljubljanske razmere poznam še vse premalo, da bi vam mogel prav odgovoriti. Toda povejte mi, čemu imate tisto pregrajo, tiste kole v Ljubljani od Zabjaka do svetega Fridolina, pa tudi drugod? Ali upate, da bodo mogli ti slabi koli, zabiti le malo čevljev v tla, zadrževati sovražnika?«

»Kaj še. Pregraja nam zadržuje samo odklenjene čolne in ladje in pa les, ki je padel v vodo. Za sovražnike smo pripravili druge lepe stvari, da ga sprejmemo kar se da dostojno. Iz poškodovanih starih topov smo dali uliti pet novih, velikih. V smodnišnici pri Gradiški ali Nemških vratih, imamo okoli osem sto centov smodnika. Večinoma smo ga nakupili v Trstu. Sto centov smo ga razdelili po Kranjskem; nekaj pa smo ga poslali v Zagreb in Varaždin, poleg tega tudi raznega orožja in svinca. Tudi sicer smo ukrenili vse potrebno. Se pred dobrima dvema tednoma je bobnal mestni bobnar trikrat po mestu, da mora nakupiti vsak pek moke najmanj za tri mesece, vsak meščan pa vsaj za tri tedne, sicer plača deset cekinov globe. Magistrat si je ogledal žitnice, da

bi videl, ali imamo dovolj žita. Danes popoldne pa si ogleda meščanske bramborce tam zunaj pred Sentklačem; naročili smo orožja iz Norimberga, in kdor pride brez sulice ali meča, plača tri cekine. Mestni svet je ukazal, da ponoči ne sme nihče streljati in da ne smejo vratarji odpirati mestnih vrat nikomur, niti samemu mestnemu sodniku niti vicedomu niti deželnemu glavarju ne. Moja gospoda so tudi zapovedali, naj pretovorijo lesarji ves les v mesto, da ga Turki ne sežgo. K vsakim vratom smo postavili top in stražo, mnogo straž tudi ob obzidju.«

»Koliko mož pa šteje meščanska bramba?« je vprašal vitez Ahac.

»Presneto malo. Vseh meščanov starih in mladih, zdravih in bolnih je komaj tri sto. V Ljubljano prihajajo ljudje od vseh vetrov sveta: Stajerci, Korošci, Hrvatje, Čehi, Tirolci, Bavarci, Saksonci, Franki, Svabi, Italijani, celo Francozi, Pomorjani, Holanci, Danci. Tretjina ljubljanskih meščanov je iz tujine. Večinoma ostanejo tukaj le tako dolgo, da si natačijo bisage, potem pa jo popihajo lepo domov. Zato imamo le malo starih meščanskih rodov. ... Marsikoga so pregnali tudi nevarni, slabi časi. Trgovina in obrt pešata. Nekateri kraji so popolnoma opustošeni in zapuščeni, saj Turka ne ovirajo ne velike reke, ne visoke gore brez cest in stez; ponekod životarijo naši ubogi seljaki med razvalinami. Kmet je res velik revež. Kar jih je ušlo turškemu handžarju ali verigam, morajo pri utrdbah hudo tlako delati. Mi meščani smo pa vedno v denarni zadregi, dasi nam včasih po ukazu deželnega kneza pomaga gospod vicedom Jurij Rainer iz kameralne blagajne. Denar velja vedno manj; izvoznina, dac na vino, na sol in železo je vedno večji. Draži se žito, meso in vino. Kmalu kmet še ovenega soka ne bo imel za kosilo. Če ne bo druga, bodo morale zadruge in mesto prodati svoje imetje in dati bomo morali pristojbino v najem, da poplačamo dolgove zaradi Turkov. Pred kratkim smo ponudili mestne travnike na Prulah in na Dolgem bregu naprodaj, pa jih ne mara nobena živa duša. Dobro je le to, da Turku ni toliko do osvojitve obzidanih mest in da se nikjer ne muči dolgo.«

Vitez Ahac je v tem motril zaspanega sivo oblečenega

viteza in še je hotel stopiti k njemu in potolažiti svojo radovednost, tedaj pa je predlagal ostrogarček:

»Kaj pa, ko bi poskusila malo s kockami? Saj utegneva do kosila.«

»Pa dajva!« je privolil strasni kockar Ahac in mignil natakarku. Anže jima je prinesel štiri kocke, kredo in tablico. Potegnil jima je s kredo belo črto podolgoma sredi mize in jela sta kockati. Vitezu Ahacu spočetka sreča ni bila mila; pozneje pa so mu padale boljše pike pred belo črto.

»Anže, Anže, na pomoč!« je kričal. »Če izpijem tri bokale, se ne bojim petih Turkov. Če pa izpijem štiri mere, se ne bojim vseh janičarskih zločev in še satanskega sultana povrhu ne! Prinesi mi tudi vode, pa nikar se ne boj, da jo bom pil!«

Kislogledi Anže je prinesel bokal vina v vedrici mrzle vode. Vitez je takoj plačal in strastno igral dalje.

Kmalu pa se je vitez Ahacu sreča izneverila; rumenjak za rumenjakom je izginil iz njegove torbice.

»Treba bo kositi,« ga je opomnil ostrogarček, ki je bil od sreče in pijače že prav dobre volje.

»Se nekajkrat, no!« je prosil Ahac in menceal kocke. Vrgla sta zopet in vitez je kaj hitro izgubil še tri cekine.

»Gospod vitez, doma me čaka kosilo,« je ponovil Rok Pilko. »In moja žena kuha rada sitnost. Saj veste, kakšne so.«

Vitez Ahac je pisano pogledal in vrgel še perišče drobiža na mizo. Zopet je izgubil; ostal mu je le še zlat križavec.

»Bova pa po južini spet, ako hočete,« je veselo predlagal ostrogar. »Moja žena ima presneto strupen jezik! In tako močna zdrava pljuča ima moja Lucija, da jo ljudje prav razločno slišijo celo na vrh Gradu, kadar se reva togoti in razsaja spodaj pri Ljubljani nad klepetavimi pericami ali na dvorišču doma nad neumno krščenico in butaro Notburgo. Verjameste?«

»Kajpada — ali...?«

Ostrogar se je končno le poslovil: »Pa brez zamere, gospod vitez! Proti mraku pa spet udariva, kajne? Bog vas obvaruj!«

MOZIRJE

CQ DE YU 3DSW

Takšen je pozivni znak radioamaterskega kluba iz Mozirja, kadar se vključijo v domači ali mednarodni radioamaterski promet. S telefonijsko ali morsejevo abecedo, vseeno, fantje obvladajo delo na primopredajnih aparatih odlično.

Mozirski radioklub deluje v okviru ljudske tehnike in vključuje 25 članov, od katerih je kar dvanajst opravilo tretji razred pri komisiji za radioamaterje Slovenije v Ljubljani.

Nekateri so več kot ogreti za to delo. Doslej so se uspešno uveljavljali na pod-

ročju radioamaterstva, veliko prostega časa in dela pa so vložili pri urejanju klubskih prostorov. Po nekajletnih prizadevanjih so z minimalnimi sredstvi in s prostovoljnimi delom iz neuporabnih prostorov napravili prostor za primopredajno sekcijo, učilnico in konstrukcijski oddelek.

Kandidatov za sodelovanje v klubu je dovolj, manjka pa sredstev za kvalitetne predavatelje. Dosedanja podpora je bila dobrodošla, ne glede od kod je prišla. Zdaj pa bo treba zadevo postavi-

ti na trdnije temelje in zagotoviti redna sredstva.

Dejavnost mozirskih radiostov presega okvir pričakovanj, saj ni le zgolj hobi posameznikov, marveč gre tudi za tehnično izobraževanje in za dejavnost, ki je tesno povezana z ljudsko obrambo in samozaščito, seveda pa jo tu in tam s pridom koristijo tudi športniki.

Na volilni konferenci kluba je bilo slišati spodbudne besede glede sodelovanja Zveze rezervnih vojaških staršev z radioklubom. Klub je večkrat priskočil na pomoč rezervnim vojaškim starševom pri taktičnih vajah, tvorbo si je prizadeval usmerjati mladino v vojaške poklice, sodeloval pa je tudi pri izvedbi skupščinskih volitev itd.

Za to delo je klub v Mozirju prejel srebrno plaketo Zveze rezervnih vojaških staršev z radioklubom. Kljub diplomi radioklubov iz vse države. Lepa zbirka »QSL« kartic priča o zvezah po vsem svetu. QSL kartice z motivom Gornje Savinjske doline so šle v vse večje radioamaterske baze na svetu.

Po vsem tem je lahko razumeti pomen in veličino dela, ki ga opravljajo člani mozirskega radioamaterskega kluba.

J. MIKLAVC

BRUXELLES 1974
AMSTERDAM 1975

POZNATE OKUS
PIVA MED PIVI?
HP TALIS

zaupno

Oh to zobovje!

Imam nekaj čez 30 let in sem v veliki stiski zaradi popravila zob. Nekajkrat sem že bila v zdravstvenem domu v Celju, kjer so mi hoteli izpuliti zobe. Ker imam korenine v gnoju in mi injekcije ne primejo, so mi osem zob pri tem poizkusu že polomili, ne pa izpuli s koreninami. Imam pa strašne glavobole, za katere mislim, da izvirajo iz slabega zobovja. Zdaj iščem možnost izdiranja zob pod narkozo (baje tako izdirajo v Ljubljani).

Ta teden se mi je zomil še en prednji zob, ostali spredaj so zdravi in lepi. Skoraj sem že obupala in odpovedati se bom morala celo silvestrovanju.

Pomagaj mi draga Nataša, ker sem sama že čisto odpovedala. Sem bolj plahe narave in se ne znajdem. Zobovje bi si rada uredila tudi pri privatnem zdravniku, samo ne vem kje. Ker sem v službi med ljudmi, moram zobe urediti, zato mi je pomoč toliko bolj potrebna.

MARIJA

DRAGA MARIJA, več kot to, da te ponovno napotim v zdravstveni dom v Celje, ne morem napraviti. Mislim pa, da v Ljubljani izdirajo zobe pod narkozo, toda ni izključeno, da tudi v Celju. Samo malo bolj odločna moraš biti in povedati kaj želiš. Tudi novo zobovje ti bodo lahko v Celju naredili. Privatnih zobozdravnikov ne poznam, zato ti jih ne morem svetovati, pa tudi dvomim, če se vsi najboljše obnesejo.

NATAŠA

JE KOMBINEZON ZAME?

Letos so izredno moderni kombinezoni, vendar bi rada vedela, če bi meni pristojal ali ne. Tudi ne vem, za kakšne prilike bi ga oblekla. Sem pa bolj majhne in debelušne postave, zato postavljam pod vprašaj ali si ga naj kupim ali ne.

EVA

DRAGA EVA, nisem modna svetovalka, a merico dobrega okusa še premorem, zato ti lahko tudi odgovorim.

Včasih, žal celo večkrat, gre moda tudi v neumnosti in nesmiselnosti. Mislim, da več kaj pomeni kombinezon. Da je to delovna obleka, ki jo nosijo ljudje pri delu. Pravzaprav je to črpal-karska moda, ki pa jo letos vidiš celo pod lestenci. Jaz imam pomisleke proti njej, ti pa premišli dvakrat, če si jo boš umislila. Da me ne boš napak razumela — vsa čast pajacem na delovnem mestu, na izletu, na tekmi, pri delu s traktorjem, pri popravljanju kolesa ali avtomobila. Če boš uporabljala pajaca v te namene, si ga kar nabavi, tudi če si debelušna. Če pa si se mislila obleči v kombinezon za gala predstavo, pa ti ga odsvetujem, ker boš izpadla smešno.

Pa ne bodi huda, če sem podrla tvoje modne sanje, ki so se izoblikovale po modnih muhah, ne pa po treznih pameti.

NATAŠA

Naš kraj

KONJICE: ŽALOSTEN DEDEK MRAZ

Tudi letos bo potekalo novoletno praznovanje dedka Mraza v konjiški občini zelo neorganizirano in neenotno. Otroke bodo obdarile le redke gospodarske organizacije, po šolah in vrtcih pa bodo samo manjše kulturne prireditve. Za enotnejšo organizacijo praznovanja dedka Mraza bi morali storiti seveda več nekatere organizacije in organi. To velja predvsem za organizaciji sindikata in socialistične zveze, pa tudi zveza prijateljev mladine bi morala vtrajati za enotnejšo organizacijo tega pristranskega in za otroke tako pomembnega dogodka, kot je novoletno praznovanje dedka Mraza. Lep zgled za to daje celjska občina, kjer bo dedek Mraz obiskal in obdaril vse otroke enako.

D. S.

ZREČE: TEKMOVANJE ANSAMBLOV

V kulturnem domu v Zrečah je bila v nedeljo, 14. decembra zanimiva glasbena prireditev. Prireditev pod naslovom »Tekmovanje amaterskih vokalno instrumentalnih skupin« so pripravili mladinci v Cometu in Kovski industriji skupaj s KUD Svoboda v Zrečah. Na tekmovanju je nastopilo osem vokalno instrumentalnih skupin in več solistov. Najboljše štiri skupine pa so nagradili z denarnimi nagradami.

M. BRECL

PREBOLD: PREDAVANJE O PROMETU

Združenje šoferjev in avtomobilistov občine Zalec je v nedeljo pripravilo že drugo predavanje o novem zakonu o varnosti v cestnem prometu.

Ze na prvem predavanju, ki je bilo v Sempetru takoj po izidu novega zakona, se je zbralo več kot tristo udeležencev cestnega prometa in tudi tokrat zanimanje ni pošlo. Slušatelji so z zanimanjem spremljali predavanje, saj se zavedajo, da lahko s tem koristijo ne le sebi, temveč vsem nam, ki smo vse bolj izpostavljeni nevarnosti cestnega prometa. Spremljali so tudi barvni film, ki je seveda govoril o prometu.

EDI MASNEC
Sempeter

CELJE: TUDI GABERJE IN HUDINJA KANDIDATA

Izvršni svet celjske občinske skupščine je na zadnji redni seji ugotovil, da je tudi krajevna skupnost Gaberje-Hudinja prijavila kandidature za organizacijo proslave v počastitev praznika celjske občine julija prihodnje leto. Po vsem tem se je število kandidatov povečalo na sedem krajevnih skupnosti.

Ne glede na to, je odločitev ostala nespremenjena, se pravi, da bo osrednja proslava v počastitev ustanovitve Prve celjske čete prihodnje leto v krajevni skupnosti Pod gradom, 1977. leta pa v Strmcu.

Res je, da je tudi krajevna skupnost Gaberje-Hudinja prijavila obsežen delovni načrt, žal pa premalo ovrednoten s finančne plati. Tako so predvideli asfaltiranje nekaterih cest, položitev kanalizacije v Opekarniški ulici, ureditev dveh otroških igrišč razširitev nekaterih cest, ureditev prehodov čez ceste, gradnjo oziroma vsaj začetek gradnje družbenega centra na Hudinji itd.

M. B.

Staša Gorenšek

Za zadnje ure starega leta

Še malo, še zelo malo časa je do težko pričakovane silvestrske noči. Veliko stvari bo še treba narediti do takrat in tu in tam bo potrebno sešiti še kakšno obleko. Bodisi zase ali za druge. Zato vam tokrat predlagam kroj večerne obleke, s katerim ne bo veliko dela, ki pa ga boste z veseljem nosili, ki pristoji skoraj vsaki postavi in ki bo gotovo še dolgo zelo priljubljen. To je kimono kroj, zelo stiliziran in poenostavljen kimono, ki pa ga moda že zelo dolgo s pridom uporablja.

Če ste vsaj malo vešče v šivanju, boste obleko v kimono kroju lahko sešile kar same in še predolgo se ne boste zamudili z njo. Kroj je že sam nekoliko bolj eleganten in svečan, še bolj svečana pa bo obleka, če boste za njo izbrale primeren material.

Če si želite zaplesati v novo leto v novi obleki, vam bo ta predlog lahko še vedno dobrodošel.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

KEGLJANJE

DOMAČE KEGLJIŠČE
NI VEDNO PREDNOST

Tokrat smo se pogovarjali ob kegljaških stezah Ingrad v Celju. Obiskali smo kegljavke ZKK Celje. V polni dvorani kegljišča smo gledali dvoboj četrtega kola republiške ženske lige med Celjem in Rudarjem. Zasavčanke so se dolgo upirale domačinkam in kljub prednosti, ki sta si jo priborile Tatjana Počivalšek in Herta Koštomaj, smo nekoliko »strahovali«. Toda Tatjana Gobec in Janja Marinc sta to prednost še povečali, da bi ob koncu zadnja dvojica Celja, Eva Ludvig in Magda Urh, v izrednem nastopu dosegla izreden rezultat in torej skupno zmago 2457:2312. Novi dve točki sta tu in Celjanke po četrtem kolu vodijo brez poraza pred Ljubljano in Brankom. Toda prvenstvo ni končano!

Eva Ludvig: »Nikoli ne veš, kdaj lahko izgubiš točko. Celjsko kegljišče je zelo težko in tu nimamo nobene

prednosti. Slabih ekip pa v republiški ligi ni. Zato bo šele zadnji nastop prinesel novega prvaka.»

Magda Urh: »Trenutno gre vse dobro. Imamo močno ekipo. Vse dvojice igrajo odlično. Seveda si želimo prvo mesto in republiški naslov. Toda mirno lahko zabeležite, da sta najtežji kegljišči v Celju in Zalcu in zaradi tega imajo kegljavke Ljubljane in Branka še možnost za »revanš«. Seveda, tako lahko pa se tudi ne bomo predale.»

Seveda so celjske kegljavke zelo dobro pripravljene. Tu je odlični vodja ekipe Viki Dorn. Tekmovalke so izredno resne in marljive. Temu primerne so bile tudi priprave in prvi rezultati. V dvojicah so celjske tekmovalke Janja Marinc, Tanja Gobec, Eva Ludvig in Magda Urh osvojile na državnem prvenstvu šesto in sedmo mesto. Več možnosti pa imajo vsekakor v ekipnem prvenstvu,

Celjska ekipa ima kar več kandidatov za državno reprezentanco. V državni reprezentanci so igrale že Urhova, Ludvigova in Marincova. V zadnjem času pa s svojimi rezultati opozarja tudi Tanja Gobec.

Do konca prvega dela republiškega prvenstva so še tri kola. Dvakrat bodo Celjanke gostovale in to 19. decembra proti Slovenjgradcu in 27. decembra proti Triglavu. V sedmem kolu pa bo v Celju derby med Celjem in Zalcem. In to 7. januarja. Po teh srečanjih pa bomo lahko še več poročali o uspehu celjske šesterke. Vsekakor pa lahko že sedaj zabeležimo, da so Tatjana Počivalšek, Herta Koštomaj, Tatjana Gobec, Janja Marinc, Eva Ludvig in Magda Urh čvrsta ekipa in ekipa najboljših športnic v letošnji sezoni v Celju.

J. KUZMA

Vodeča ekipa republiške kegljaške lige — ZKK Celje: z leve Tatjana Počivalšek, Janja Marinc, Tanja Gobec, Herta Koštomaj, Magda Urh in Eva Ludvig. Foto: T. TAVČAR

GIMNASTIKA

O PROBLEMIH

Na III. konferenci celjskega gimnastičnega centra (CGC), ki je bila po štirih letih in to skromno obiskana, je predsednik Miro Rudolf v izjavnem referatu podal izredna prizadevanja odbora, da bi to športno zvrst tudi v celjski regiji skladno razvijali z ostalimi športnimi panogami in igrami. Žal tako v društvih kot ObčZTK ni bilo pravega razumevanja za to aktivnost. Tudi zamisel, da bi v samem Celju združili pripadnike gimnastike iz mesta in Gaberja v enotnem gimnastičnem društvu, ni bila zaradi lokalizmov uresničena. Drobiljenje že tako skromnega števila mladih tekmovalcev pa ne vodi nikamor. Kot v Celju tako tudi v društvih Partizan in drugih občinah celjskega področja ob novi usmeritvi vsebine dela ni bilo več skrbi (razen redkih izjem!) za razvoj gimnastike. Nekam čudno zveni, da so se pred nekaj leti vsi prav toplo govorili in pisali o gimnastiki, ko smo še imeli Mira Cerarja in »zlatoto« vrsto, ki je bila četrta na svetu, pa se sklicevali na bogato predvojno tradicijo, ko so Stukelj in njemu enaki pobirali najvišja odličja ne olimpijskih igrar, evropskih in svetovnih prvenstvih... Vse to bi naj bila le zgodovina, gimnastika pa balast, ki ni več sodobna ob novih tokovih in pogledih na našo telesno kulturo. In vendar je splošno znano, da sta prav atletika in gimnastika tisti vrsti dejavnosti, ki so osnova za napredek v vseh ostalih športih! Tudi v celjski regiji smo pridobili v zadnjem desetletju in nekaj več kar 36 novih, so-

dobno z gimnastičnim orodjem opremljenih telovadnic, ki pomenijo osnovni pogoj za razvoj vaj na orodju, vlagali v te investicije težke milijone in sedaj se obnašamo tako, da je to vse skupaj nepotreben balast za sodobno telesno vzgojo in šport! Res čudni pogledi in orientacije... Tako je izvenela obširna razprava številnih mladih delegatov in izkušenih telesnovzgojnih delavcev zrelih let. Puške niso vrgli v koruzo. Izvolili so novi mladi odbor pod vodstvom Zivka Beškovića in Metoda Treblčnika, za člane prizadevne mlajše pedagoge za telesno kulturo in delavce iz drugih vrst ter sprejeli okvirni program dela za l. 1976. Delegati so izrekli vse priznanje dosedanjemu predsedniku CGC Miru Rudolfu, ki se je poslovl od tega dela in predlagali, da TKS Celje nagradi tako postrtovalnega dolgoletnega amaterskega gimnastičnega delavca. Med sklepi velja posebej poudariti zahtevo mladih ljudi, da o problemih gimnastike razpravljajo TKS pri vseh občinah. Novi odbor si bo prizadeval, da bi v Celju za vso občano ustanovili gimnastično društvo, ki bi naj v eni od številnih telovadnic dobilo svoj življenjski prostor. S pozitivno vadbo, večjega števila tekmovalcev in vzgojo novega strokovnega in sodniškega zbora pa bodo poizkušali poživeti gimnastično aktivnost v širši celjski regiji. Vse te naloge bodo izvedljive le ob razumevanju in podpori vseh TKS in ObčZTK ter pedagogov na vseh vrstah naših šol. K. J.

ŽALEC

USPEŠNA TKS

Minuli teden je bila v Zalcu skupna seja obeh zborov Telesnokulturne skupnosti Zalec. Uvodoma so pregledali sklepe predzadnje seje skupščine — zadnja namreč ni bila sklepna, nato pa je predsednik skupščine TKS Zalec Kristjan Bobovnik podal osnutek srednjeročnega razvoja občine do leta 1980. V nadaljevanju so sprejeli ter potrdili samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnih služb pri Samoupravni interesni skupnosti občine Zalec. Dalj časa so se delegati zadržali pri realizaciji letošnjega programa, sprejema programa za 1976. leto in pri osnutku srednjeročnega programa TKS do leta 1980.

Če na kratko pregledamo uspehe ObčZTK ter TKS v letošnjem letu, lahko trdimo, da so na področju množičnosti bili doseženi veliki koraki. Povečala se je aktivnost

SSD, delujejo že na vseh popolnih osnovnih šolah, uspešno so bila izvedena občinska tekmovanja v krosu, košarki, rokometu, nogometu, streljanju, šahu, orodni telovadbi, atletiki ter pohodih po poteh partizanske Ljubljane, Savinjskih borcev, akademije, akcije vsi na kolo, hodi, teči, plavaj itd. Poleg tega je bilo v občini 15 tednov športa ob 30. obletnici osvoboditve. Temeljna telesna vzgoja se je s svojimi programi v letošnjem letu zelo približala programu RC SSD. Vseh sedem SSS je bilo vključenih v republiško tekmovanje SSD, udeležili pa so se občinskih in medobčinskih tekmovalcev. Velik uspeh so dosegli v tekmovalnem športu, saj nastopajo letos kar štiri ekipe v slovenskih ligah. Po prvem delu tekmovanja so največji uspehi dosegli rokometarji Minerve iz Griž, ki so na 3. mestu.

V nadaljevanju 4. zasedanja skupščine so delegati sprejeli program za naslednje leto ter osnutek srednjeročnega programa do leta 1980. Program ter osnutek, ki sta sestavljena po področjih od temeljne telesne vzgoje, športne rekreacije, tekmovalnega športa, sindikalnih športnih iger itd., je zelo obširen. V razpravi je sodelovalo več diskutantov. Delegata Novaka iz Ljuboja je zanimalo, kaj je z gradnjo rokometnega igrišča v Ljuboju, ki je bil v planu za letošnje leto. Če bodo v tem kraju s pomočjo KS, KIL in sami uredili vsa potrebna dela, da bi lahko igrišče asfaltirali, bo TKS pomagala in dala sredstva za asfalt. Ob koncu so za novega predsednika zbora uporabnikov izvolili Janeza Pirnata, delegata iz SIP Sempeter.

T. TAVČAR

STRELJANJE

ZBOROVANJE

Strelska družina »Bratov Dobrotinšek« iz Vojnika pa je izvedla svoj občni zbor. Za predsednika SD so ponovno izvolili Slavka Sisingerja. Na zboru so sprejeli smernice za nove naloge, kot npr. izgradnja malokalibrskega strelišča. Otvoritev zračnega strelišča pa bo že v soboto v novozgrajeni šoli. Vsekakor moramo omeniti izredno razumevanje vodstva osnovne šole v Vojniku, ki je omogočila ureditev strelišča v šoli. Vojniška strelska družina letos praznuje 40 letnico svojega obstoja. K visokemu jubileju jim je med drugim čestitala tudi strelska zveza Jugoslavije. Na koncu zbora

so prikazali barvni film z letošnje poletne proslave 40 letnice strelstva v Vojniku, katere pokrovitelj je bil »MERX« — Celje.

AKTIVNI
REVOLVERAŠI

Strelska družina »Lušna Pozena« iz Rečice nad Laškimi je ponovno organizirala prijateljsko tekmovanje najboljših slovenskih strelcev z zračno pištolo. Od celjskih strelcev so se tekmovanja udeležili: Marjan Dobovičnik, Vili Dečman, Polde Teržan, Tone Pihlar in Franc Apat. Najboljši posamezniki: 1. Jože Teržan — Ljubljana — 378 krogov, 2. Marjan Dobovičnik — Celje — 375 kr., 3. Vinko Lavrinec — Laško — 365 kr. 4. Jože Tominešek — Ptuj — 362 kr. itd.

ODBOJKA

ZMAGA IN
BOLEČ PORAZ

Prvi del odbojarskega prvenstva v republiški ligi se končuje. Celjska moška ekipa Gaberja žal še vedno ne najde sama sebe! V odločilnem srečanju zečelja so Celjani izgubili doma proti Forumu iz Ljubljane z 2:3. Nekoliko boljše so igrale ženske. V srečanju proti Krki so odlično začele. Povedle 1:0, toda v drugem setu pri vodstvu 11:3 so močno popustile in Krka je ta set dobila 11:15! Sele potem so Celjanke ponovno zaigrale bolj in po dveh urah in pol zmagale. Največ zasluga za uspeh pa ima Kolarjeva. Rezultat: 3:2 za Celjanke.

HOKEJ NA LEDU

RAZPOLOŽENI STRELCI

Celjski hokejisti na ledu so dosegli nov uspeh. V dveh srečanjih so dosegli kar 37 zadetkov, prejeli pa samo pet. Vse to smo videli v soboto in nedeljo v Celju. Hokejski spored je sedaj tako natrpan, da vsak prosti termin domačini izkoristijo.

V soboto so Celjani odigrali drugo tekmo za pokal SRS. V goste je prišla republiška ekipa Prevoj. Celjani so morali po nalogu trenerja Jožeta Trebušaka vzeti to srečanje zelo resno in temu primeren je tudi rezultat. Zmagali so z 22:1 (6:0, 9:0, 7:1). Po tekmi smo od trenerja Trebušaka izvedeli: »Bila je to prava trening tekma. Od vseh treh peterk sem zahteval popolno igranje. Se sem opazil, da se naši fantje ne znajo prilagoditi počasni igri, ki so jo nudili gostje. Toda tudi to je šola. Rezultat ni toliko pomemben kot dejstvo, da so fantje svojo nalogo kar dobro opravili.»

V mladinski konkurenci pa so v tekmovalstvu za državno prvenstvo mladi Celjani premagali Triglav iz Kranja 15:4 (4:2, 5:2, 6:0). Igrali so mnogo bolje, kot nekaj dni prej proti Ptuj. Posebno so ugajali vratar Šeško ter igral-

ci Sendelbach, Perčič, Weissbach in Bernjak.

In še strelci sobotne in nedeljske tekme: člani — D. Kerkoš, Zorko, Motch, Vrtovec, Bratec, Vajdetic po tri, Dobovičnik 2, ter Bojan Kerkoš in Lesjak po enega. Za mladince pa so bili uspešni Perčič 9, Sendelbach 2, Lukanc, Znidaršič, Dimec,

Filipčič.

V soboto ob 18. uri bo ponovno na sporedu prvenstvena tekma državnega prvenstva Celjani se bodo v Mestnem parku pomerili proti INI iz Siska. Ker so gostje zadnje čase dosegli ugodne rezultate proti Tivoliju in Triglavu, se obeta lepo srečanje.

J. KUZMA

ALPINISTIČNI KOTIČEK

ALPINIZEM — VPRAŠAJ

Pretekli teden so alpinistični odseki pregledali svoje delo in načrtovali na dveh pomembnih zborih. V Ljubljani je bil zbor načelnikov AO, v Novi Gorici pa zbor alpinistov. Največji problem v bodočem delu predstavlja odnos TKS do alpinizma in ureditev kategorizacije. Po preplezanih vzponih doma in na tujem je bila letošnja sezona po zbranih poročilih ena najuspešnejših po vojni, krono vsemu daje še vrhunski uspeh na Makaluju. Celjski odsek stoji s 445 plezalnimi vzponi med petimi najmočnejšimi odseki v Sloveniji in s tem tudi v državi. Vsa prizadevanja in kvaliteten dvig, tudi v mednarodni areni, pa je postal z nerazumljivim odnosom TKS do alpinizma, vprašljiv. Najvišji športni krogi v republiki, pa tudi v Celju, so mnenja, da je alpinizem rekreacija in ne zasluži mesta med kvalitet-

nimi in vrhunskimi športi. Da ni tekmovalen povsem drži, vrhunski in kvaliteten pa je brez dvoma bolj od marsikaterega, ki je postavljen na najvišje mesto v prioritetni listi. Ker z normalno in strokovno presojo alpinizem svojega mesta ne najde, se pospešeno dela na kategorizaciji vrhunskih alpinistov, ki bodo razporejeni na podlagi domačih in mednarodnih uspehov v rang listo, na podlagi katere bo potem možno tudi brez »strokovne ocene športnih forumov« do- ločiti njihovo mesto v družbi kvalitetnega športa. Psihofizične zahteve alpinista-športnika so brez dvoma tako visoke, da bo utemeljitev zahtev potekala nato brez težav in raznih »osebnih stranskih vplivov in mnenj«. Če je namreč merilo financiranja res: množičnost, kvaliteta, obrambni pomen v primeru vojne ter afirmacija na tujem,

mora biti alpinizem brez skrbi, ker je dobro oborožen z vsemi potrebnimi pogoji. Sto tisoč planincev v Sloveniji stoji za številčno majhno, toda kvalitetno alpinistično generacijo.

Tudi v Celju pojmi še niso razčiščeni in še nekaj časa ne bodo. Jasno pa je, da je alpinizem tudi v našem mestu zasidran tako trdno in v kvaliteti tako močan, da ne spada med športe za zabavo. Če se mu vzame ime tekmovalni šport, ne bo škoda, vrhunski in na mednarodnem nivoju pa na vsak način ostane. In to bodo morali spoznati slej ko prej tudi v izvršnem odboru TKS

ŠSD

PRIZNANJA

V zadnjih dneh je TKS Celje priredila dva delovna sestanka, na katerih so se srečali mentorji-pedagozi za telesno kulturo iz vseh šol v celjski občini, na katerem so razpravljali o problemih množične telesne vzgoje v okviru ŠSD, obenem pa so se seznanili s prizadevanji in delom komisij ter IO pri TKS, poleg njih na posebnem sestanku pa predsedniki osnovnih organizacij, kjer je bila tema razgovora nova organiziranost telesne kulture in prednostna razvrstitev športnih panog in iger.

Oba sestanka je vodil predsednik IO TKS Tone Erjavce, ki je vsem amaterskim delavcem na tem področju izrekel priznanje za njihovo delo v osnovnih organizacijah, obenem pa nakazal nove poti in smernice razvoja te dejavnosti v letu 1976.

Razprava na obeh sestankih je bila živahna, tudi kritična, saj so navzoči zahtevali od odgovornih delavcev v TKS, da smo pri uresničevanju množičnosti dosledni pri začetni politiki, da pa bo pri novi orientaciji pri razvrstitvi športnih panog in iger v prednostne razrede, ki povlečeno za seboj velike spremembe v financiranju, pred dokončno odločitvijo treba še podaljšati javno razpravo tako pri koristnikih in uporabnikih, preden se bomo odločili za razvrstitev športnih panog v I., II., III. in IV. prioriteto skupino. Domala vsak predsednik je iz svojega zornega kota, iz stališča svoje športne panoge, prikazoval koristnost svojega športa, množičnost, tekmovalne uspehe, skrb

za objekte, kadre in še druge oblike in vsebino društvenega delovanja, ki bi ob novih vidikih financiranja in organiziranosti povleklo za seboj stagnacijo, pa morda celo ukinitve. Na sestanku so se strinjali, da v tem trenutku ne bi bilo umestno ukiniti kakršno koli športno panogo in igr, ki združuje večje število priпадnikov, vendar se bo treba pametno omejiti pri vključevanju v tekmovalne razrede, ki so sedaj predragi in povsod ne služijo kvalitetnemu napredku posameznih iger in panog. Dogovoriti se bo treba v širšem celjskem prostoru za uveljavljanje novih regionalnih tekmovalnih sistemov, ki bodo prav tako v določenih športih lahko zadovoljili širši krog aktivnih športnikov. Osnovna naloga vseh osnovnih organizacij pa bi naj bila — zajeti v aktivno športno in rekreativno dejavnost kar največje število občanov vseh starostnih kategorij.

Tako končna odločitev o prednostni razvrstitvi športnih panog v celjski občini še ni bila določena. Vsekakor bodo še potrebni sestanki in posvetovanja aktivnih športnikov v osnovnih organizacijah in drugih sredinah, prav tako tudi vseh bodočih zborov za temeljno telesno vzgojo, športno rekreacijo in tekmovalni šport, ki se bodo oblikovali ob novi organiziranosti telesne kulture, preden bo izrečena dokončna razvrstitev športnih panog za določeno obdobje v občini. Ob vsem tem gre za prehiteno odločitev iz vseh zornih kotov.

K. JUG

BEOGRADSKA BANKA - PODRUŽNICA LJUBLJANA

razpisuje

prosto delovno mesto za delo v poslovni enoti
ŽALEC

REFERENTA ADMINISTRACIJE

POGOJI:

kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

srednja strokovna izobrazba ekonomske ali administrativne smeri, 2 leti ustreznih delovnih izkušenj.

Prošnje sprejema poslovna enota Beogradske banke v Zalcu.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

KDO?

Vi ki pričakujete zadovoljstvo
pri nakupu
Vi ki iščete zaupanje
prav Vi kupujete

KAJ?

35.000 proizvodov
za danes in jutri

ZAKAJ?

zaradi zadovoljstva pri nakupu
velike izbire in kvalitetne
postrežbe

KJE?

v 8. specializiranih prodajalnah in
veliki blagovni hiši v Celju ter v
prodajalnah ŽALEC

PREBOLD
ŠMARTNO ob Paki
VELENJE
ŠOŠTANJ
ZAGREB

TEHNO-MERCATOR
CELJE

dobrina

MALI OGLASI

PRODAM

DODATNI STEDILNIK

Küppersbusch prodam ugodno zaradi selitve. Marija Renčelj Bukovžlak 59.

FORD-CONSUL ugodno prodam, lahko tudi na ček, ali pa zamenjam za manjše vozilo — Mini Cooper, 850 sport. Ogled in informacije na naslov Peter Zupanc, Celje, Mariborska 69.

PLASC iz lističnih nogic z enako kučmo, temno rjave barve, ugodno prodam. Celje Drapšinova 24.

SLADKO SENO in otavo prodam. Nova vas 5. Sentjur pri Celju.

TELEVIZOR »EVROPA« 2000 /VHF + UHF/ prodam. Suster, Copova 4.

DIATONICNO HRAMONIKO — novo, prodam. Maks Korent, Trubarjeva ul. 53/B, Celje (Otok).

AUDI 60 L prodam. V račun vzamem tudi devize. Ogled vsako popoldne v Velenju, Salska 2/B, stan. 8.

STANOVANJSKO HISO z lepim vrtom v Celju prodam. V račun vzamem tudi enosobno stanovanje v bloku. Ponudbe pod oznako »DOM«.

KRAVO — brejo sedmi mesec, srednje težko, vozno, prodam. Sorn, Bukovžlak 9. Teharje.

FIAT 750 karamboliran (DELUX) 1. 1971, prodam. Zvone Lovrine Njivice 12, Radeče.

TV sprejemnik RIZ prodam ugodno. Ivan Hrčnjak, Titov trg 7, Celje, nad Jugobanko.

ENOINPOL SOBNO STANOVANJE s centralno v bloku, prodam. Pismene ponudbe na upravo lista pod »PREBOLD«.

GARAZO na Dečkovi cesti prodam. Celje, Ljubljanska 10/III.

STROJ za Zastavo 750 generalno obnovljen, prodam. Tominek, Krpanova 3 (Ostrožno) — pri gasilskem domu desno.

OTROSKO POSTELJICO, novo, prodam ugodno. Ponudbe pod »UGODNO«.

2 BREJI KOZI prodam. Vprašati v goslini Sotovšek, Šmarjeta pri Celju.

FIAT 850 KUPE Sport, ugodno prodam za 25.000 din. Ervin Belak, Ulica bratov Vošnjakov 26/H — Celje.

GOSPODARSKO POSLOPJE, kozolec in kleti ter 3,7 ha zemlje, prodam. Ponudbe pod »7 KM OD CELJA«.

ZENSKA in otroška oblačila ugodno prodam. Dobro ohranjeno. Celje, Polule, Heroja Bračiča 26.

KUHINJSKO KREDENCO poceni prodam. Sumrak, Kovinarska 16, Celje.

FIAT 750 letnik 1970, v zelo dobrem stanju prodam za ček — potrošniški kredit. Anton Berglez, Goričica n. h. Sentjur.

ZMRZOVALNO SKRINJO LTH 200 1, ugodno prodam. Ogled vsak dan. Zafran, Dobriša vas 43/a, Petrovče.

AVTO OPEL ADMIRAL 2200 ccm, prodam. Ivan Močnik, Socka 46, Sirmec pri Vojniku.

AMI 8 break, letnik 1971, prodam poceni. Petrovič, Pucova 14, Celje (Lava).

RADIATORJE MONTIRAM 90 čl. nove, 60 cm visoke 10 odstotkov ceneje, kot v trgovini, prodam. Petrovič, Pucova 14 (Lava) Celje.

TELEVIZOR — črno beli — Gorenje Elektronic 920, star 1 leto, brezhiben, ugodno prodam. Rudi Gobec, Ljubljanska 16 (upravad) Ingrad) Celje.

KRASNO MANJSE POSTELJICO, 10 minut od zdravilišča, prodam. Marija Horjak, Laško 54 63270.

DODATNO PEC »Gorenje«, šivalni stroj Singer, kompletno posteljo, omare, mizo, stole, psiho, divan, prodam. Mraviak, Kettejeva 8 (pri Butejevem mostu).

FIAT 1300 Delux letnik 70, prodam po zmerni ceni. Ogled vsak dan od 14. ure dalje. Ivan Lešek, Javornik 22, Store.

ENONADSTROPNO HISO v bližini Velenja prodam. Vse informacije dobite na naslovu: Ivan Halec, Kavče n. hiša Velenje.

HISO v Velenju prodam nujno. Ogled vsak dan do 20. 12. 75. Milan Krušič, Paka 5, Velenje.

HLADILNIK EKA in štedilnik na trdo gorivo, prodam. Pani Bravo, Hribarjeva 9, Aljažev hrib — Celje.

DOMACIJO — nekaj zemlje (ob asfaltu) 5 km od Atomskih Toplic v Bučah, prodamo. Telefon: Podstreda 12.

KOPALNO litoželezno kad, prodam. Franc Skorjanc, Sešče 44, — 63312 Prebold.

VIKEND HISO prodam zaradi odhoda k vojakom. Ponudbe pod »FRANKO-LOVO«.

OTROSKI VOZICEK globok, italijanski, dobro ohranjen in potovalno torbo, prodam. Ogled popoldne — Jerman, Soseska Ložnica 21, Zalec.

LESENO GARAZO za Fiat 750 prodam. Lipej, Trubarjeva 53/a III nadstropje.

KOMBINIRANO OMARO, vitrino, 2 kuhinjska elementa, 2 mizi, poceni prodam. Ulica V. Prekomorske brigade 2, stanovanje 5, ogled od 15. ure dalje.

TELEVIZIJSKI sprejemnik prodam ugodno. Oga Lipičnik, Trnovlje 110 a 63211 Škofja vas.

ZARADI SELITVE PRODAM: trajno gorečo peč, posteljne vložke, kuhinjsko kredenco, — vse lepo ohranjeno. Ogled od 16. do 19. ure. Cvetanović, Ljubljanska 25, Celje.

SPALNICO dobro ohranjeno, prodam poceni. Kovač, Jenkova ul. 32, Celje.

KAROSERIJO za Zastavo 750 Delux — novo, prodam. Emil Cvar, Slandrov trg 39/a, Zalec.

FIAT 1100 R prodam po delih. Vprašati v soboto in nedeljo popoldne. Dušan Popov, pri Novak Jože, Košnica 45 a, nova hiša, Celje.

SIMCO 1000 GLS, rahlo karambolirano, neregistrirano, poceni prodam. Informacije: Pukšič, tel. 850-900 od 6. do 14. ure.

KUPIM

ZLATE, srebrne, gravirane stare žepne ure kupim. Plačam po dogovoru. Tel. 810-919 — Foto Tonka, Rogaska Slatina.

VEČJE, lepo posestvo kupim. Ponudnik naj se pismo javi z opisom in ceno na upravo lista pod oznako »SAVINJČAN«.

STANOVANJA

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA, podružnica Celje, nujno potrebuje za svoje delavce dve prazni garsonjeri ali sobi s souporabo kopalnice in sanitarij, v Celju ali bližnji okolici.

DVE DIJAKINJI sprejemem v opremljeno in ogrevano sobo s posebnim vvhodom in sanitarijami. Ponudbe pod oznako »MIRA«.

OPREMLJENO SOBO s souporabo kopalnice, oddam mirnemu moškemu. Ponudbe pod oznako »JANUAR«.

DVA SAMSKA FANTA sprejemem na stanovanje s posebnim vvhodom. Takoj vseljivo. Cesta na Ostrožno 55, Celje.

ZA VSE OGLASE, KI SO OBJAVLJENI POD OZNAKO NIMAMO NASLOVA! Zanje napišite pismo po nudi, ki jo v pisemskem ovoju, na katerega napišete oznako oglasa, oddate pri nas v oglasnem oddelku. Naročninski oddelk Novega tednika, Celje, Trg V. kongresa 10 — podružnica Dela.

ENOSOBNO STANOVANJE v bližini zdravilišča Dobrna, zamenjam za enako v Celju. Marija Gorenšek, Kovačičeva 10 — (Lava) Celje.

MLADA ZAKONCA brez otrok iščeta manjše stanovanje v Celju. V prostem času pomagava pri delu. Cenjene ponudbe pod oznako »ZIMA«.

GARSONJERO ali sobo s kopalnico (souporabo) v Celju ali bližnji okolici iščem nujno. Ponudbe pod oznako »VELIKO ODSOTEN — DOBER PLAČNIK«.

MIRNA ZAKONCA brez otrok iščeta sobo, po možnosti s kuhinjo, opremljeno ali neopremljeno, v Celju ali okolici, za dobo 1 leta. Nudim dobro plačilo. Ponudbe pod oznako »POSTENNA«.

MENJAM dvosobno stanovanje v Brežicah — bfoč I. nadstropje, za enakega v Celju. Avgust Trauner, Brežice, Kettejeva 10.

STANOVANJE išče mlada družina, za dobo 2 ali 3 let. Plača najemnino za dobo 1 leta vnaprej, v devizah. Pismene ponudbe pod oznako »DEVIZE«.

MLADOPOROCENCA brez otrok iščeta sobo v Celju ali v bližnji okolici. Ponudbe pod oznako »DOBRO PLAČAVA«.

ZAPOSILITEV

MLAJŠI UPOKOJENKI ali da gre popoldne v službo nudim do smrti sobo in ostalo, da bi naju gospodinjala. Celje. Ponudbe pod oznako »DOBROSROČNA«.

NEKVALIFICIRANO delavko sprejemem takoj. Klobočarstvo, Tomšičev trg 17, Celje.

RAZNO

DNE 12. 12. sem na postaji v Vrbnem ali na avtobusu, ki vozi iz Celja v Bistrico ob Sotli ob 8. uri zjutraj izgubil srebrno zapestnico. Ker mi je drag spomin naprošam najditelja naj jo odda na naslov: Režija Hrovatič, Vrbo 132, Sentjur, pri Celju.

UPOKOJENEC — vdovec 62 let z lepo pokojnino želi spoznati upokojenko do 58 let s stanovanjem, za skupno življenje. Poroka ni izključena. Prosim samo resne ponudbe pod oznako »ZIMA PRIHAJA«.

ZA PRIJETNO silvestrovanje v toplem domačem krogu iščem moškega, Alkoholi in ženskarji izključeni. Ponudbe pod oznako »LEPI ZIMSKI VEČERJI«.

PREKLICUJEM vse obrekovne besede, ki sem jih izrekla o pokojnem Francu Repenšku in Jožici Bajrič in izjavljam, da so neresnice. Zahvaljujem se tovarišicam Bajričevi in Repenškovi, ker sta odstopili od tožbe. Marija Štorkelj Dol 37, Gornji grad.

Osnovna šola Slavko Šlander Ljubljanska cesta 46 CELJE

sprejme
na delo za nedoločen
delovni čas

1 NK delavko —
SNAŽILKO

Prednost imajo delavke,
ki stanujejo v bližini šole.

Nastop službe po dogovoru

OD po SS.

KOMUNALNO PODJETJE ŽALEC

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo osnovnih sredstev:

1. TRAKTOR Fergusson 65 KS — registriran
2. TRAKTORSKO PRIKOLICO KP 5 Ljutomer — nosilnosti 5 ton
3. TRAKTORSKO PRIKOLICO KP 4 Fergusson — nosilnosti 3 tone
4. RADIOAPARAT

Licitacija bo v torek, dne 23. 12. 1975, ob 9. uri v prostorih uprave Komunalnega podjetja Zalec, Ulica Nade Cilenšek 5.

Ogled navedenih predmetov je mogoč pred licitacijo.

Udeleženci morajo položiti varščino v znesku 10 % od vrednosti predmeta, ki ga nameravajo licitirati in sicer: pravne osebe bariran ček, zasebniki pa v gotovini.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža in očeta

PETRA MARTINŠKA

upokojenega rudarja iz Zabukovice

se zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob teh težkih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje in izrekli sožalje. Se posebno hvala godbu na pihala iz Zabukovice, moškemu pevskemu zboru iz Liboj, rudarjem za zadnje slovo in g. župniku iz Griž.

Zalujoci:

žena Jožefa, sin Stane in hčerka Greti z družinama
Zabukovica, Zalec, Kanada, dne 9. decembra 1975

REPUBLIKSKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE V LJUBLJANI

RAZPISUJE

SPREJEM 180 UČENCEV V SOLO ZA MILICNIKE
KADETE

POGOJI ZA SPREJEM

Razpisa se lahko udeležijo mladinci, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo pogoje:

- da so uspešno končali osnovno šolo,
- da niso starejši kot 17 let,
- da so telesno in duševno zdravi,
- da zoper nje ni bil izrečen vzgojni ukrep in da niso v kazenskem postopku,
- da obvladajo slovenski jezik,
- da imajo pismo privoljenja staršev ali skrbnikov.

ZACETEK IN TRAJANJE SOLANJA

Začetek solanja bo 1. septembra 1976 in bo trajalo štiri leta.

Pravice in dolžnosti učencev: Kandidati, ki bodo sprejeti v šolo, bodo imeli brezplačno stanovanje, hrano, uniformo, obutev, perilo, učne pripomočke, zdravstveno in invalidsko zavarovanje ter pravico do denarnega zneska za osebne potrebe.

Kdor uspešno konča šolo, je oproščen služenja vojaškega roka in mora po končanem solanju delati v organih za notranje zadeve najmanj osem let.

O pravicah in dolžnostih učencev se ob sprejemu v šolo sklene pogodba.

Tistemu, ki je uspešno končal solanje, je priznana srednja strokovna izobrazba.

KAKO NAJ SE KANDIDATI UDELEŽIJO RAZPISA

Kandidati, ki se želijo udeležiti razpisa, naj pošljejo najbližji postaji milice najpozneje do 5. junija 1976, naslednje dokumente:

1. prijavo za vpis v šolo na obrazcu 1.20, kolkovano z 2,00 din, ki jo morajo obvezno podpisati starši ali skrbniki, kar je hkrati dokaz o njihovem privoljenju za vpis,
2. spričevalo o uspešno končani osnovni šoli; tisti, ki še obiskujejo 8. razred, naj prilože spričevalo za prvo polletje 8. razreda, spričevalo o končani osnovni šoli pa naj predložijo takoj, ko ga dobijo,
3. pismo priporočilo in mnenje šole, v kateri se je zadnje leto solal.

Kandidati, ki bodo izpolnjevali vse pogoje v razpisu, bodo poklicani na zdravniški pregled in sprejemni izpit. Sprejemni izpit obsega preizkus znanja iz slovenščine, psihološko testiranje in preizkus telesnih zmogljivosti. Sprejemni izpiti bodo v šolskem centru za strokovno izobraževanje delavcev v organih za notranje zadeve v Ljubljani maja in junija. O datumu bodo kandidati pisмено obveščeni.

Pri sprejemu imajo prednost kandidati z boljšim učnim uspehom in tisti, ki bodo pri sprejemnih izpiti dosegli boljši uspeh. O tem, ali je bil kandidat sprejet ali zavrnjen, bo obveščen do 22. junija 1976.

VSA POJASNILA DAJEJO:

1. Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije, telefon št. 23-801, int. 310.
2. Šola za milicijske kadete, Ljubljana, Tacen 48, telefon 51-737 in
3. Vse postaje milice

REPUBLIKSKI SEKRETARIAT
ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

Kulturna skupnost občine Celje

razpisuje

pogodbeno delovno mesto za 4 ure dnevno za

knjigovodjo-administratorja

(za Likovni salon in Koncertno poslovalnico Celje)

z naslednjimi delovnimi kvaliteta: sposobnost za opravljanje finančno knjigovodskih poslov in administrativnih del.

Ostalo po dogovoru.

Pismene prijave pošljite na naslov Kulturne skupnosti občine Celje, Muzejski trg 1 A/III do 22. decembra 1975.

Informacije so možne tudi po telefonu št. 23-255, int. 9.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina, brata in prijatelja

JAKOPA VOJKA - MILANA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga na njegovi zadnji poti pospremili in njegov mnogo prerani grob prekrili s cvetjem. Lepa hvala tudi duhovniku, pevcem in godbenikom.

Zalujoci:

oče Karl, mama Eva, brata Miro, Stanko
z ženo Majdo, stara mama, sorodstvo,
prijatelj Iztok in drugi prijatelji

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE
Poročilo se je 15 parov, od teh: Ivan Ramsak, študent in Vida Hrastnik, oba iz Celja; Alojz Uzman, Store in Silva Gračner iz Celja; Rajko Brkič in Branka Milaković, oba iz Celja;

KRSKO
Martin TOPOLE, ključavničar, Jagoče 8 in Silva POZIN, tkalka, Selo nad Laškimi 5; Anton DERNJAC, delavec, Debro 13 in Antonija OJSTERSEK, kuharica, Brstnik 7; Marjan POZIN, delavec, Selo nad Laškimi 5 in Ana RACMAN, delavka, Ljubljana, Idrijska 19.

SLOVENSKE KONJICE
Janislav BRODEJ, 24, Stenica 29 in Ana JESENICNIK, 18, Sp. Dolič 50; Anton KOVSE, 21, Paka 46 in Cvetka KAMENIK, 19, Paka 51; Alojz ROZMAN, 25, Skomarje 36 in Silva OBAD, 20, Hudinja 42; Matija TINC, 26, Stranice 18 in Dragica VRHOVSEK, 19, Paka 26; Milan JEVŠENAK, 21, Bukovje 25 in Cvetka ZALOŽNIK, 18, Hudinja 85.

SENTJUR PRI CELJU
Stanko Arzenšek, 27, ekonomski tehnik iz Razborja in Milena Čujež, 23, ekonomski tehnik iz Celja.

ROJSTVA

CELJE
V času od 27. 11. do 11. 12. je bilo rojenih 63 dečkov in 34 deklic.
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 3 deklice

SMRTI

CELJE
Danijel GROBELSEK, 38, Senovo; Marija VASLE, 24, Polzela; Marija RAZBORNIK, 83, Zalec; Frančiška ATELESEK, 79, Mozirje; Fedor JERINA, 83, Celje; Marija ZLAHTA, 75, Celje; Ivan KNEZ, 69, Celje; Jožefa TRAVNIKAR, 69, Brežice; Rupert CIRER, 73, Slovenske Konjice; Vida ZUPANČIČ, 39, Radeče; Marija TIFENGRABER, 74, Celje; Darja KUGLER, 7, Celje; Veronika TIVADAR, 56, Polzela; Franc ZAVRL, 65, Soštanj; Jožef ROŠER, 88, Dobrna; Angela MRAMOR, 65, Store; Mihael Knapič, 79, Laško; Suzana KOLMAN, 32, Sevnica; Milan STIPTAR, 19, Celje; Rafko MASTNAK, 11, Košnica; Teofil BEDNAREK, 89, Slov. Konjice; Frančiška KOVČIČ, 90, Celje; Franc PUSAR, 74, Zalec; Ivanka STOR, 65, Polzela; Margareta KUCIŠ, 65, Rogatec; Antonija KARLOVSEK, 51, Radeče; Stjepan LAZAR, 88, Celje.

MOZIRJE
Janez KLINER, 70, upokojenec, Dol pri Gornjem Gradu 46.

LASKO
Marija JAKOPIČ, roj. ZDOVC, 67, gospodinja, Kuretno 10; Marija RICEK, roj. LOKOŠEK, 77, gospodinja, Lahomno 42.

SLOVENSKE KONJICE
Stefan VIVOD, 61, Slovenske Konjice, Celjska c. 16; Rafael RATEJ, 65, Slov. Konjice, Celjska c. 17; Matilda JAKOB, 65, Brezen 4; Antonija LIPUS, 84, Zg. Zreče 1; Ivana TRUNKL, 42, Slovenske Konjice; Karl JAKOB, 67, Sp. Preloge 15.

SENTJUR PRI CELJU
Janez VEGEL, 67, kmetovalec, Košnica; Veronika REBUZA, 66, kmetovalka, Suho; Karl GUČEK, 74, Brdo; Alojzija KAUCIČ, 90, upokojenka, Sentjur; Marija VODEB, 68, upokojenka, Tratno.

SMARJE PRI JELSAH
Ana GLUHAR, 83, Rogatec 47; Vincenc DROFENIK, 73, Krtince 14; Helena SRAMEL, 40, Zadrže 30; Katarine STOJNSEK, 82, Zg. Sočovo 5; Vincenc RODELA, 84, Rog. Slatina 5; Marija TRAMSEK, 88, Topole 24.

ZALEC
Stefanija DOLER, 50, poljedelka, Loke 8; Franc LEDNIK, 73, upokojenec, Drešinja vas 48; Jože SINKOVEC, 60, upokojenec, Ložnica 32, Celje; Pavlina PERGER, 55, kmetovalka, Parizlje 15; Anton MIKLAVŽIN, 65, upokojenec, Šempeter v Sav. dolini 33.

TV SPORED

NEDELJA, 21. 12.

- 8.55 Poročila (Lj)
- 9.00 L. N. Tolstoj: Anna Karenina — TV nadaljevanje (Lj)
- 10.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
- 10.10 Otroška matineja (Lj)
- 11.10 Mozaik (Lj)
- 11.15 Kmetijska oddaja (Zgb)
- 12.00 Poročila (Lj)
- 12.05 Schlammring: Smučarska tekmovanja, barvni posnetek in prenos EVR (do 13.30)
- NEDELJSKO POPOLDNE:**
- Pisani svet
- Veseli tobogan: Postojna
- Za konec tedna
- Moda za vas, barvna oddaja
- 15.30 Poročila (Lj)
- 16.40 Košarka: Crvena zvezda — Radnički — prenos (Bgd, Lj)
- 17.20 Proslava JLA v Ljubljani (Lj)
- 18.20 Joby — I. del barvnega filma (Lj)
- 19.10 Barvna risanka (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.05 M. Korsner: Gruntovčani — barvna nadaljevanje (TV Zgb, Lj)
- 21.05 30 let armade v svobodi (Lj)
- 21.40 TV dnevnik (Lj)
- 21.55 Sportni pregled (Bgd)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

- 14.00 V gosteh pri JLA (do 13.25) (Zgb)
- 19.30 TV dnevnik (Zgb)
- 20.00 Zabavna oddaja (Bgd II)
- 20.45 24 ur (Bgd II)
- 21.15 Celovečerni film (Bgd II)
- 22.45 Iz del A. G. Matoša (Zgb II)

PONEDELJEK, 22. 12.

- 8.10 TV v šoli (Zgb)
- 10.00 TV v šoli (do 16.00) (Bgd)
- 14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.00) (Zgb)
- 16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (N. Sad)
- 17.20 H. Ch. Andersen: Snežna kraljica — II. del (Lj)
- 17.35 Carobna žoga, barvna risanka (Lj)
- 17.50 Obzornik (Lj)
- 18.05 Učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« (Lj)
- 18.35 Mozaik (Lj)
- 18.40 Markizem v teoriji in praksi: SZDL — fronta socialističnih sil
- 19.00 Odločamo (Lj)
- 19.10 Barvna risanka (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.05 T. Arsovska: Drogenov paradoks, drame TV Skopje (Lj)
- 21.40 Mozaik kratkega filma (Lj)
- TV dnevnik (Lj)
- UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:**
- 17.20 Poročila (Zgb)
- 17.30 Lutke (Bgd)
- 17.45 Mali slager (Sar)
- 18.00 Kronika (Zgb)
- 18.15 Koncert ob dnevu JLA (Bgd)
- 18.45 Branje (Bgd)
- 19.30 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
- 20.00 Sportna oddaja (Bgd II)
- 20.35 Glasbena oddaja (Bgd II)
- 21.00 24 ur (Bgd II)
- 21.15 Celovečerni film (Bgd II)

TOREK, 23. 12.

- 8.10 TV v šoli (Zgb)
- 10.00 TV v šoli (Bgd)
- 11.20 TV v šoli (do 11.50) (Sar)
- 14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
- 16.00 TV v šoli — ponovitev (do 16.30) — (Sar)
- 16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (N. Sad)
- 17.15 Kuščarji — barvni film (Lj)
- 17.25 A. Lindgren: Erasmus in potepuh — TV nadaljevanje (Lj)
- 18.00 Obzornik (Lj)
- 18.15 AMA — barvni dokumentarni film (Lj)
- 18.40 Mozaik (Lj)
- 18.45 Ne prežite: Vojaški orkester (Lj)
- 19.10 Barvna risanka (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.05 Enakopravnost narodnosti v Evropeju SAP Vojvodine (Lj)
- 21.05 Barvna propagandna oddaja (Lj)
- 21.10 G. de Maupassant: Lepi strček — barvna nadaljevanje (Lj)
- 21.55 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

- 17.20 Poročila (Zgb)
- 17.30 Japonska ljudska umetnost (Bgd)
- 18.00 Kronika (Zgb)
- 18.15 Glasbena oddaja (Zgb)
- 18.45 Trenutek spoznanja (Zgb)
- 19.30 TV dnevnik (Bgd/Zgb II)
- 20.00 Leteči cirkuš (Bgd II)
- 20.35 24 ur (Bgd II)
- 20.50 Obzorje (Bgd II)
- 21.35 Dokumentarni film (Bgd II)

SREDA, 24. 12.

- 8.10 TV v šoli (Zgb)
- 10.00 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
- 16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (N. Sad)
- 17.20 Dvočlanka in templarji — serijska oddaja (Lj)
- 17.50 Obzornik (Lj)

18.05 Mladi za mlade, oddaja TV Sarajevo (Lj)

- 18.35 Mozaik (Lj)
- 18.40 Po sledih napredka (Lj)
- 19.10 Barvna risanka (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.05 Film tedna: Živel je pojoči drog (Lj)
- 21.35 Gorenje novosti, propagandna oddaja (Lj)
- 21.40 Miniature: Jazz orkester — RTV Beograd (Lj)
- 21.55 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

- 17.20 Poročila (Zgb)
- 17.30 Otroški spored (Bgd)
- 18.00 Kronika (Zgb)
- 18.15 Narodna glasba (Zgb)
- 18.35 Znanstveni studio (Bgd)
- 19.30 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
- 20.00 Košarka Partizan: Sinudine — prenos (Bgd II)
- 21.45 Pejton (Zgb II)
- 22.35 Helena, podobna žena, serijski film (Bgd II)

ČETRTEK, 25. 12.

- 8.10 TV v šoli (Zgb)
- 10.00 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
- 14.10 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
- 15.55 Košarka Lokomotiva: Jugoplastika — prenos (Zgb)
- 17.30 Bistrotki — barvna oddaja TV Zagreb (Lj)
- 18.00 Odločamo (Lj)
- 18.15 Benetke — barvni dokumentarni film (Lj)
- 19.15 Barvna risanka (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.05 O. David: Pesem — nadaljevanje TV Beograd (Lj)
- 21.05 Kam in kako na oddih (Lj)
- 21.15 Četrtekovi razgledi: Stanovanje 76 (Lj)
- 21.45 TV dnevnik (Lj)
- 22.00 Po belih in črnih tipkah (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

- 17.30 Otroški spored (Zgb)
- 18.00 Kronika (Zgb)
- 18.15 Glasbena oddaja (Bgd)
- 18.35 Prometni krog (Zgb)
- 19.05 Kulturni pregled (Zgb)
- 19.30 TV dnevnik (Zgb)
- 20.00 Krog (Bgd II)
- 20.45 Kratki film (Bgd II)
- 22.00 24 ur (Bgd II)
- 21.10 Preklesstvo — TV drama (Bgd II)

PETEK, 26. 12.

- 8.10 TV v šoli (Zgb)
- 10.00 TV v šoli (do 11.05) (Bgd)
- 14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.30) — (Zgb)
- 16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
- 17.20 Od včeraj in danes v Groznjanu — barvna oddaja (Lj)
- 17.45 Obzornik (Lj)
- 18.00 Ob 30-letnici svobod in telesne kulture v Sloveniji — prenos iz Velenja (Lj)
- 19.10 Dedek Mraz (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.50 Tedenski notranje/politični komentar (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.05 Gospod Hulot na počitnicah — celovečerni film (Lj)
- 21.45 625 (Lj)
- 22.20 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

- 17.20 Poročila (Zgb)
- 17.30 Otroška oddaja (Bgd)
- 18.00 Kronika (Zgb)
- 18.15 Narodna glasba (Sar)
- 18.45 Ljudje iz kočine (Sar)
- 19.30 TV dnevnik (Bgd/Zgb II)
- 20.00 Smog — TV drama (Bgd II)
- 21.25 24 ur (Bgd II)
- 21.40 Gost urednik (Zgb II)
- 22.50 Večer s Gino Lohobrigido (Zgb II)

SOBOTA, 27. 12.

- 8.30 TV v šoli (Bgd)
- 10.35 TV v šoli (Zgb)
- 12.00 TV v šoli (do 12.45) (Sar)
- 15.30 625 — ponovitev (Lj)
- 16.05 Smog — TV drama (Lj)
- 17.30 Po belih in črnih tipkah — ponovitev (Lj)
- 18.00 Obzornik (Lj)
- 18.15 Mozaik (Lj)
- 18.20 Kako se je karko jeklo — barvna serija (Lj)
- 19.10 Dedek Mraz (Lj)
- 19.20 Čikcak (Lj)
- 19.30 TV dnevnik (Lj)
- 19.50 Tedenski znanstveno-politični komentar (Lj)
- 19.55 3-2-1 (Lj)
- 20.00 Akorda Kosova — prenos (Priština)
- 21.10 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
- 21.20 TV dnevnik (Lj)
- 21.35 Barvna propagandna oddaja (Lj)
- 21.40 Serif v New Yorku — serijski barvni film (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

- 18.00 Kronika (Zgb)
- 18.15 Mali slager (Sar)
- 19.30 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
- 20.00 Dokumentarna oddaja (Zgb II)
- 21.00 24 ur (Bgd II)
- 21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
- 21.50 Sedem dni (Bgd II)

PROMETNE NESREČE

ZARADI ALKOHOLA

V ponedeljek se je v Velenju pripetila prometna nesreča na Partizanski cesti. Nesreči je botroval alkohol, k sreči pa se je končala le z lažjimi telesnimi poškodbami.

Pešec Hasan Muminović je tega dne šel precej vinjen po levi strani ceste iz Pesja v Velenje. V Velenju je na Partizanski cesti prečkal vozišče, ne da bi se prepričal, če to lahko stori. Ker ga je zaradi vinjenosti zanašalo, je prišel pred osebnim avtomobilom Petriča iz Družmirja. Petrič je sicer zaviral, preprečiti pa nesreče ni mogel. Muminovića je vrglo na pokrov motorja nato pa v vetrobransko steklo. Drago plačani kozarc vina...

ŠE ENKRAT ALKOHOL

Tudi nesreči, ki se je pripetila v torek v kraju Strmca, na cesti Celje-Laško, je botroval alkohol, za nameček pa še neprimerna hitrost. Milan Guček iz Debra pri Laškem je vozil iz smeri Laškega proti Rimskim Toplicam. Bil je vinjen. Pri Strmci je zapeljal v nepregleden ovinek in zapeljal naravnost na levo stran, vozil še 6 m po bankini, nato pa se 24 m izven vozišča zvalil v reko Savinjo. Med prevračanjem sta padla v reko voznik in njegov sopotnik Jože Rodolf, ki so ga iz nje pozneje reševali mlilničniki. V avtomobilu je bil tudi Milan Knapič, ki pa jo je odnesel brez poškodb in brez nepredvidenega kopanja. Seveda je bilo še nekaj škode.

KOLESARJEVA NESREČA

14. decembra je bil na cesti Radeče-Sevnica popolnoma brez svoje krivde poškodovan Jože Kolenc, ki je vozil kolo. Voznik osebnega avtomobila Boris Vahtar iz Radeč je pripeljal iz stranske ceste na cesto II. reda. Ne da bi se prepričal, ali je cesta prazna, je zapeljal na vozišče, pri tem pa zadal kolesarja, ki je vozil popolnoma pravilno. Jože Kolenc je dobil hude telesne poškodbe.

POŠKODOVAL JE OTROKA

V nedeljo je na lokalni cesti Ponikva—Sentjur voznik neregistriranega motornega kolesa Jawa, Friderik Drobna iz Boietine, v kraju Ponikva podri otroka Petro Vrečko. Deklica je tekla nekaj časa v isto smer, ko pa je voznik pripeljal v bližino otroka, je ta nenadoma stekel čez cesto. Zaradi neprimerno hitrosti Friderik Drobna ni uspel ustaviti vozila in je deklico zabil po cesti tako, da je dobila močan udarec in so jo morali odpeljati v celjsko bolnišnico.

Drobna je vozil brez voznškega dovoljenja, niti ni počakal na kraju nesreče, temveč je izginil neznanokam. Na postajo malice je prišel šele po naročilu mlilničnika.

VINO IN KOLO NE GREŠTA SKUPAJ

Rafael Artiček iz Babne gore je v nedeljo vozil iz Tinskega proti Loki pri Zusmu. Ko je pripeljal v desni nepregledni ovinek v Loki pri Zusmu, je opazil kolesarja Antona Kunšiča. Ker ga je ta malo preveč skrnjal, je menil nič tebi nič vozil kar po sredini cestišča. Ko je Artiček svoje vozilo že ustavil, je Kunšič, ki stanuje na Tinskem, trčil v sprednji del avtomobila in padel po cesti Epilog: z rešilnim avtomobilom so morali vinjenega Kunšiča odpeljati v celjsko bolnišnico.

TRČILA AVTOMOBIL IN VLAK

Nedelja je bila, kot je videti, zelo polna neprevrnih pešcev in voznikov. Tudi ta nesreča se je zgodila v nedeljo, le da je v njej udeležen še vlak. Tega dne se je Franc Pancur iz Dobrteše vasi pripeljal iz smeri Brega pri Polzei. Pred železniškim prehodom se ni ustavil, niti se ni prepričal, ali na progi ni morda vlak. Vlak, ki je pripeljal, je vozil vlakovodja Viktor Mlakar iz Celja; Pancur je s prednjim delom avtomobila trčil v levo bočno stran lokomotive, od koder ga je odbilo približno 25 metrov daleč na travnik. Voznik osebnega avtomobila se je pri nesreči poškodoval.

OŽIVELI SPOMINI

Ob nedavnem odkritju spomenika dvema junakoma v Dobju pri Prevorju sta se po dolgih letih ločitve spet našla: partizanska mamica Ana Bevc-Krčka in nekdanji težko ranjeni Stane Nunčič, ki je ob tej priliki obujal spomine na junaška dejanja sotovarišev in skrbno pomoč vaščanov.

Ob njem je sedela Slavica Lapornik, ki ga je štirinajst dni negovala, ko se je težko ranjen boril za življenje. Pa Olga Albert-Resnikova, ki mu je prinašala zdravila, pa ostali vaščani, ki so vedeli za njega ter trepetali zanj.

Nekdanji tovariši so se komaj prepoznali, ob obujanju spominov na tiste nečloveške dni pa so se zgube zgradile in oživele. V sobi, kjer so se zbrali nekdanji tovariši, je toplo gredo. Še topleje pa je bilo pri srcu Stanetu Nunčiču, ki malokdaj zaide v dob-

janske hribe. Premalokrat je ugotovil sam in s hvaležnostjo v srcu pripovedoval, da tistih, z grozo oblitih časov, ne more pozabiti. »Vsa med vami je bil heroja, jim je rekel. »Preveč pozabljamo na čase, kjer je dal vsak od sebe več kot je zmogel. Preprosti ljudje ste bili, a imeli ste srca junakov in vaša zaslugi ni nič manjša kot tistih, ki so se borili.«

Pomenki, spomini, razgovori s sorodniki, prijatelji, ki se srečujejo na takih obeležjih, so se zavlekli v pozne popoldanske ure.

Tovariši niso znali iti narazen. Vedeli so in to je bilo najhujše spoznanje, da se ne bodo kmalu videli. Srečujejo se le na spominskih obeležjih, pogrebi, partizanske mamice pa jih čakajo in jih kot svoje sinove ob prihodu stisnejo v objem.

ZDENKA STOPAR

SKOK ČEZ LUŽO (18)

NE KRADI

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Na tako velikih sprejemih so Američani zelo disciplinirani, saj bi drugače bilo kar težko uravnati v dvorani množico nekaj sto ljudi. Takoj ob prihodu nas je sprejela Džozij Zakrajšek, izredno spoštovana voditeljica Slovencev v Clevelandu. Po obveznem predstavljanju še nekaterim so nas pograbili »starši« znanci in popeljali v stransko dvorano ob vinski pult. Tu pa ni nikakršnih natakarev, temveč sami izseljenci, ki so pač to noč prevzeli odgovornost za pljačo. Kmalu zatem so nas povabili še v osrednjo dvorano, kjer se je pričel program z izrazito slovenskimi točkami. Med nastopajočimi je bilo največ mož in žena v zrelih letih in ko je enemu od pevcev solistov zmanjkalo sape sredi pesmi, je potegnil iz žepa velik robec, ga razgrnil, si obrisal znoj s čela in nadaljeval. Kot vsi drugi je bil nagrajen z dolgotrajnim ploskanjem.

Čeprav je bil to eden najlepših sprejemov, kar so jih Slovenci priredili našim predstavnikom, od tod samo še ena zanimivost — za nas. Že na pikniku v Acronu, ko smo sedeli na prostem in uživali jagnjetino, sem opazil, da redno obiskujejo takšna množična veselja tudi lokalni višji politiki. Z ženami! Tako mi je stisnil v Acronu roko človek (priimek sem pozabil), se mi predstavil kot kandidat za to in to mesto v tej državi in poprosil, da glasujem zanj. No, ker sem prezgodaj odšel iz Amerike, tega seveda nisem naredil.

Mlad politik z izredno lepo ženo je bil večkrat prisoten na sprejemih v Clevelandu. Le na zadnjega, največjega, ni mogel. Toda, vse v dvorani je pozdravila njegova žena, ga opravičila, pozdravila našega konzula — skratka imela je politično kandidacijski govor v imenu moža.

Jasno je, da je potrebno vse stvari za sprejeme nakupiti v trgovinah, zato zdaj nekaj več o tem, glede na to, da je mnoge, s katerimi sem govoril po prihodu iz ZDA, zanimalo prav to.

Trgovine so ogromne in lahko v eni od njih preživiš ves dan, ne da bi ti bilo dolgočasno pa tudi kupiti ti ni treba ničesar. Zame je bilo značilno dvojje. Prvo, da je v trgovinah mnogo, mnogo manj prodajalcev kot pri nas, in drugo, zelo malo je tudi kupcev. Včasih smo bili sami v tako velikem prodajnem oddelku, kot je pet dvoran Narodnega doma skupaj.

Glede na to, da je malo prodajalcev, bi nepošten človek pomislil, krasti pa ni težko. Čeprav nisem spoznal varnostnih mer, so mi pojasnili ne-

kaj. Krasti se ne izplača, ker je kazen zelo huda, včasih pa ima lahko tudi še druge posledice. Grozljive, kot eden zadnjih primerov. Mlad fant je v trgovini ukradel malenkost za nekaj dolarjev. Opazili so ga in poklicali policijo. Po zaslišanju so ga vtačili v zapor preko noči, da bi naslednje jutro prišel pred sodnika. Fant je bil droben tatček, kljub temu pa so ga vtačili v celico med okorele zločince. Dva od teh sta

ter odideš k blagajni; kjer ima blagajničarka tekoči trak, tako, da ji sploh ni treba segati po blago. Na zadnjem koncu traku redno stoji zavijalec blaga (običajno študent), katerega skrb je, da vse spravi v velikanse vrečke (ki so zastoj) in ti znova napolni voziček. Plačaš s kartico ali v gotovini, vendar če položiš na pult bankovec za 50 dolarjev, odide blagajničarka v pisarno, kjer preverijo, če ni morda ponarejen. Nato se ti zahvali in povabi, da se prideš. Voziček odpelješ na parkirni prostor, preložiš blago v avto, voziček pa pustiš kar tam. Trgovina ima človeka, zadolženega, da spravlja vozičke nazaj.

Piše MILAN SENIČAR

mu ponoči naredila silo in ko so vsi zaspali, se je mladenič obesil.

Poleg vsega so trgovine imenitno pribežališče, kadar si utrujen ali naveličan silovite vročine, ki v poletnih mesecih vlada v velenostih. Vse trgovine imajo odlično klimatsko hlajenje in majhne ter velike restavracije, pulte in podobno. Vendar nikjer ne prodajajo alkohola, razen v nekaterih primerih točijo pivo.

Samopostrežbe so ogromne. Zaloge tudi, te pa neprestano dopolnjujejo. Sistem nakupovanja: vzameš velik voziček, nabereš vse kar je potrebno

Cene? To vprašanje mi je bilo najbolj pogosto postavljeno. Čeprav tega nisem posebej raziskoval, lahko po občutku rečem, da so takšne kot pri nas. Namreč, glede na to, da je tudi dohodek Američana precej višji od našega. Toda, v trgovini dobiš vse (tudi zavočke zobobrecov, katerih spodnji del vsakega pa je zavrt v srebrni papir), vse, kar potrebuješ in vse, kar se ti zdi, da ne potrebuje nihče pod tem soncem. Kljub temu pa vse to prodajajo.

Živila. Meso je neverjetno lepo in okusno pa-

kirano. Od najmanjših koščkov do velikanskih. Na tone in tone mesa izrednega videza, vendar še daleč ne takšnega okusa, kot je pri nas. Vse to meso je bilo zamrznjeno dolga leta, nato pa prekravljeno oz. pobarvano in hop na pult. Prav tako je s sadjem. Nekaj metrov dolga grmada hrušk, ki se leskečejo in kar najbolj bode v oči — vse so popolnoma enake velikosti in debeline. Kot, da so prišle iz stroja in ne s drevesa. Nemogoče je pomisliti tudi, da bi bil med njimi gnili sadež, saj bi trgovino to stalo predrago. Inšpekcija oz. nezupanje kupcev ter možnost, da vse pride v časopis je tako težka misel, da si jo lastnik trgovine ne more privoščiti.

Zato je tudi ljubeznivost praviloma na visoki ravni, seveda, če na oddelku kje najdeš prodajalca. Njihova naloga je bolj svetovalska kot pa prodajna. Vsak predmet pa ima tudi listek ali nalepko s ceno. Zanimivo pa je, da lahko v večini trgovin predmet, ki si ga kupiš, čez nekaj dni ali mesec vrneš, oni ti pa vrnejo denar — prav toliko kot si odšel zanj pri nakupu, brez odbitkov. Kako je to mogoče?

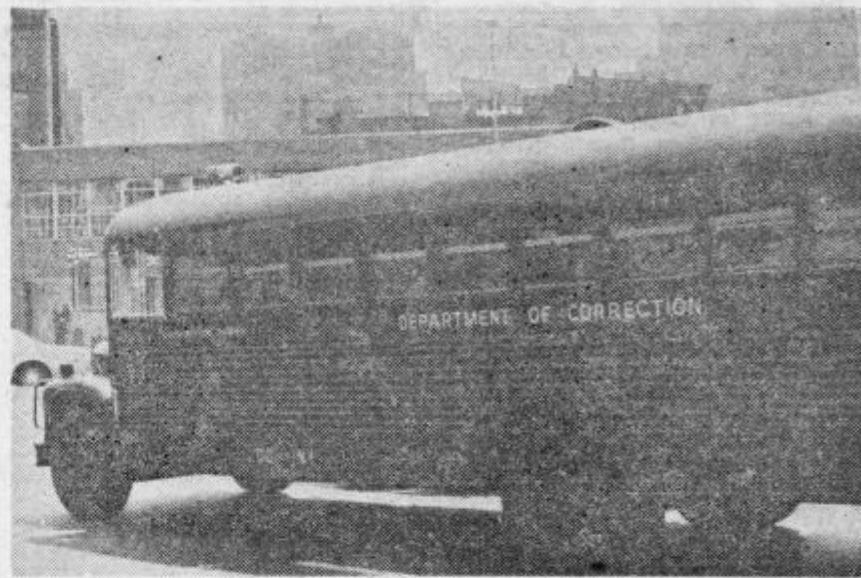
(se nadaljuje)

NA POLZELI PREMIERA

DPD Svoboda Polzela — mladinski aktiv je na koncu s vajami komedije Andre Pugeta Srečni dnevi. Mladinci so se lotili komedije pod vodstvom dolgoletnega režiserja Jake Jeršiča, ki je doslej večji del delal s starejšimi, bolj izkušenimi igralci DPD Svobode Polzela. Za mlade bo ta uprizoritev, ki opisuje življenje študentov v neki počitniški hišici, pravi ognjeni krst. Premiera bo 20. decembra zvečer, ponovitve pa naslednji dan. Tako igralci, kot Polzelani pričakujejo uprizoritev z nestrpnostjo, vsi skupaj pa upajo, da bo uspešna. Na sliki: Ena izmed zadnjih vaj.

Tekst in foto: T. TAVČAR

»Avtobus« za mladoletne prestopnike

Macys — ena trgovin v kateri vsak dan ustvarijo za stotine milijonov prometa